

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 2513/97 af 15. december 1997 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der ved forordning (EF) nr. 1490/96 blev indført på importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Belarus, til også at omfatte bånd (tow) af polyester fra Belarus og om opkrævning af den udvidede told på sidstnævnte import registreret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 693/97 1

- Kommissionens forordning (EF) nr. 2514/97 af 16. december 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 7

- Kommissionens forordning (EF) nr. 2515/97 af 16. december 1997 om berigtigelse til forordning (EF) nr. 2118/97 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i oktober 1997 om importlicenser for visse ægprodukter og fjerkrækød i forbindelse med forordning (EF) nr. 1474/95 og (EF) nr. 1251/96 9

- Kommissionens forordning (EF) nr. 2516/97 af 16. december 1997 om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for oksekødssektoren 11

- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2517/97 af 16. december 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 2312/92 og (EØF) nr. 1148/93 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige ordning for forsyning af de oversøiske franske departementer med levende kvæg og avlsheste 17

- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2518/97 af 16. december 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 1913/92 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige ordning for forsyning af Azorerne og Madeira med oksekødsprodukter 21

- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2519/97 af 16. december 1997 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse af produkter, der i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 skal leveres som led i Fællesskabets fødevarerhjælp 23

Pris: 19,50 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

* Kommissionens forordning (EF) nr. 2520/97 af 15. december 1997 om tilpasning af Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår KN-koderne for tomater og druer til spisebrug	41
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2521/97 af 15. december 1997 om ændring af forordning (EF) nr. 388/92 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for de oversøiske franske departementer (OD) vedrørende kornprodukter og om udarbejdelse af opgørelsen over forsyningsbehovene	42
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2522/97 af 16. december 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 778/83 om fastsættelse af kvalitetsnormer for tomater	44
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2523/97 af 16. december 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 1014/90 om gennemførelsesbestemmelser for definition af, betegnelse for og præsentation af spiritus ⁽¹⁾	46
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2524/97 af 16. december 1997 om fastsættelse for første halvår af 1998 af gennemførelsesbestemmelser for et toldkontingent for levende kvæg af en vægt på 80 til 300 kg med oprindelse i bestemte tredjelande.....	48
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2525/97 af 15. december 1997 om forsyningsopgørelsen og støtten med henblik på Guyanas forsyning med produkter under KN-kode 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 og 2309 90 53, bestemt til foder, i 1998	53
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2526/97 af 16. december 1997 om fastsættelse af udligningsrenter, der skal tages i betragtning, når der opstår en toldskyld for forædlingsprodukter eller uforædlede varer (aktiv forædling og midlertidig indførsel) i første halvår af 1998	55
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2527/97 af 15. december 1997 om gennemførelsesbestemmelser for 1998 for det toldkontingent for oksekød, der er fastsat ved interimsaftalen mellem EF og Republikken Slovenien	56
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2528/97 af 16. december 1997 om adgang til indgåelse af langfristede kontrakter om privat oplagring af bordvin, druemost og rektificeret koncentreret druemost for produktionsåret 1997/98	60
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2529/97 af 16. december 1997 om indførelse af en midlertidig antidumping- og udligningstold på importen af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Norge	63
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2530/97 af 16. december 1997 om sjette ændring af forordning (EF) nr. 913/97 om undtagelsesforanstaltninger til støtte for markedet for svinekød i Spanien	67

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

- * Kommissionens forordning (EF) nr. 2531/97 af 16. december 1997 om 14. ændring af forordning (EF) nr. 413/97 om undtagelsesforanstaltninger til støtte for markedet for svinekød i Nederlandene 70
 - * Kommissionens forordning (EF) nr. 2532/97 af 16. december 1997 om omfordeling inden for toldkontingentet for indførsel af bananer til Fællesskabet af en del af Nicaraguas kvote for 1998 til Costa Rica (1) 72
 - * Kommissionens forordning (EF) nr. 2533/97 af 16. december 1997 om gennemførelsesbestemmelser til de særlige foranstaltninger til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav for så vidt angår den særlige forsyningsordning for tørret foder 73
 - * Kommissionens forordning (EF) nr. 2534/97 af 16. december 1997 om udstedelse af importlicenser for bananer i forbindelse med toldkontingentet for første kvartal af 1998 og om indgivelse af nye ansøgninger (1) 75
-

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

97/836/EF:

- * Rådets afgørelse af 27. november 1997 om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af overenskomsten under FN's Økonomiske Kommission for Europa om indførelse af ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter («Overenskomst af 1958 som revideret») 78

Kommissionen

97/837/EF:

- * Kommissionens afgørelse af 9. december 1997 om oprettelse af et rådgivende udvalg for Fællesskabets politik med hensyn til træ- og papirindustrien 95

(1) EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2513/97

af 15. december 1997

om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der ved forordning (EF) nr. 1490/96 blev indført på importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Belarus, til også at omfatte bånd (tow) af polyester fra Belarus og om opkrævning af den udvidede told på sidstnævnte import registreret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 693/97

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

(1) Den 19. april 1997 indledte Kommissionen ved forordning (EF) nr. 693/97⁽²⁾ en undersøgelse i henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 384/96, i det følgende benævnt »grundforordningen«, vedrørende den påståede omgåelse af den antidumpingtold, der ved Rådets forordning (EF) nr. 1490/96⁽³⁾ blev indført på importen af korte syntetiske fibre af polyester, i det følgende benævnt »PSF«, med oprindelse i Belarus, ved import af bånd (tow) af syntetiske filamenter af polyester, i det følgende benævnt »PFT«, med oprindelse i nævnte land, som efter følgende forarbejdes til korte syntetiske fibre i Fællesskabet; samtidig pålagde Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 3, toldmyndighederne at registrere importen af sådanne PFT. Denne undersøgelse blev iværksat på

grundlag af en klage, som CIFRS (International Committee of Rayon and Synthetic Fibres) indgav den 4. marts 1997 på vegne af producenter i Fællesskabet, hvis produktion anses for at udgøre over 90 % af den samlede produktion i Fællesskabet af PSF.

- (2) Den vare, der er omfattet af denne undersøgelse, er henhørende under KN-kode 5501 20 00, som i Fællesskabet forarbejdes til PSF henhørende under KN-kode 5503 20 00.
- (3) Kommissionen underrettede officielt myndighederne i Belarus om indledningen af den nye undersøgelse og sendte spørgeskemaer til de selskaber i Fællesskabet, som var anført i klagen. Der var ikke andre selskaber, der gav sig kende inden for den fastsatte frist.
- (4) Den nye undersøgelse omfattede perioden fra den 1. januar 1996 til den 31. marts 1997, i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«.
- (5) Kommissionen modtog fuldstændige besvarelser fra følgende selskaber:

a) Tyskland

- Barnet Europe W. Barnet GmbH & Co. KG
- Rheinische Faser GmbH
- Kemokomplex Gmb

b) Italien

- SALT & Co. Snc
- TA. SFI Snc
- SIMP Srl (tidligere CO.F.I.S. SpA).

Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige, og aflagde kontrolbesøg hos de pågældende selskaber i Italien og hos et i Tyskland (Barnet).

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6. 3. 1996, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 2331/96 (EFT L 317 af 6. 12. 1996, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 102 af 19. 4. 1997, s. 14.

⁽³⁾ EFT L 189 af 30. 7. 1996, s. 13.

- (6) Alle ovennævnte selskaber tilkendegav deres synspunkter skriftligt og anmodede om at blive hørt af Kommissionen, hvilket blev imødekommet.

B. UNDERSØGELSENS OMFANG

- (7) Foreligger der visse omstændigheder, som viser, at der sker omgåelse, kan gældende antidumpingforanstaltninger i henhold til artikel 13, stk. 1, i grundforordningen udvides til at gælde for import fra et tredjeland af samme vare eller dele deraf.

Formålet med denne undersøgelse er at fastslå, om antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af PSF med oprindelse i Belarus omgås ved import af PFT med oprindelse i samme land, som videreføres i Fællesskabet.

- (8) Importørerne og forarbejdningsvirksomhederne har gjort gældende, at den foreliggende undersøgelse ikke kunne indledes i henhold til artikel 13 i grundforordningen, fordi en undersøgelse i henhold til denne bestemmelse kun kan finde sted med hensyn til et »tredjeland«, hvilket udelukker det eksportland, som antidumpingforanstaltningerne vedrører. Denne påstand afvises, fordi udtrykket »tredjeland«, som det anvendes i grundforordningens artikel 13, stk. 1, forstås bredt som ethvert land uden for Det Europæiske Fællesskab i modsætning til handel mellem to eller flere af Fællesskabets medlemsstater, hvilket også fremgår af retspraksis.
- (9) Kommissionen fandt, at den påståede omgåelse måtte vurderes på grundlag af grundforordningens artikel 13, stk. 1, andet punktum. Det var især formålet med undersøgelsen at fastslå, om ovennævnte forarbejdning opfyldte alle betingelserne i denne bestemmelse, således at gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende PSF kunne udvides til også at omfatte PFT i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 1, første punktum.

Det skal i den forbindelse anføres, at PFT og PSF har samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber. Den eneste forskel mellem PFT og PSF skyldes således en simpel opskæringsproces. Det importerede PFT må derfor betragtes som en vare, der er ændret ganske lidt for at undgå de antidumpingforanstaltninger, der i øjeblikket pålægges PSF. Forskelle af denne art, som kan skabes eller fjernes ved mindre forandringer, kan ikke give anledning til tvivl om, at PSF og PFT i det væsentlige er samme vare. Sådanne forskelle er derfor ikke

tilstrækkelige til at undgå betaling af antidumpingtold på PFT. Hvad angår anvendelsen af PFT og PSF fremgår det desuden af undersøgelsen, at alt PFT, som er importeret fra Belarus, er blevet anvendt til opskæring til PSF frem for til kamgarnsspinding med henblik på fremstilling af tops, som er det andet anerkendte anvendelsesformål for PFT. Kamgarnsspinding er en langt mere kompliceret proces, som kræver særlig teknologi. Tops sælges i en lille og forholdsvis stabil niche af markedet, hvor der kan opnås en højere pris.

Under alle omstændigheder skal det påpeges, at som det er tilfældet for dele til en samleproces, bliver importen af PFT i den sidste ende til en vare, som ikke alene ligner, men som er identisk med den importerede vare, der er omfattet af den oprindelige undersøgelse, dvs. PSF. Selv om forarbejdningsprocessen fra PFT til PSF således ikke er en samleproces, er den af en sådan karakter, at den må betragtes som en praksis, der gennemføres for at undgå gældende foranstaltninger.

Det følger af ovenstående, at PFT og PSF er samme vare, jf. artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

C. RESULTATER

1. Omgåelsens art

- (10) Det fremgår af undersøgelsen, at hele den pågældende import af PFT fremstilles af et enkelt selskab i Belarus og eksporteres til Fællesskabet hovedsagelig ad to kanaler. Den første er en tysk forhandler, der køber PFT fra den belarussiske eksportør og sælger varen, for hovedpartens vedkommende, til en italiensk producent. Det således importerede PFT forarbejdes derefter til PSF af italienske underleverandører, hvorefter den italienske importør i Fællesskabet sælger varen, hovedsagelig på det italienske marked. Den anden kanal er en schweizisk forhandler, der sælger PFT indkøbt fra den belarussiske eksportør til en tysk importør. Den tyske importør forarbejder selv PFT til PSF og sælger sidstnævnte i Fællesskabet, hovedsagelig på det tyske marked.
- (11) Spørgsmålet om, hvorvidt Belarus kan betragtes som et »tredjeland« som omhandlet i artikel 13, stk. 1, i grundforordningen, er allerede behandlet i betragtning 8. Spørgsmålet om, hvorvidt PSF og PFT kan betragtes som samme vare, er behandlet i betragtning 9.

2. Betingelserne i artikel 13, stk. 1, andet punktum

a) Omgåelse

— Ændring i handelsmønstret

- (12) Umiddelbart efter, at Kommissionen ved forordning (EF) nr. 394/96⁽¹⁾ havde indført en midlertidig antidumpingtold på 43,5 % på PSF med oprindelse i Belarus, blev importen af PSF fra Belarus næsten helt erstattet med import af PFT fra samme land. I perioden efter indledningen af den oprindelige antidumpingundersøgelse (august 1994) udgjorde importen af PFT fra Belarus kun højst 1 % af den samlede import af PFT og PSF fra dette land, men umiddelbart efter indførelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger i marts 1996 ændredes forholdet mellem PFT og PSF radikalt og pludseligt; i perioden fra april til juni 1996 tegnede PSF sig således kun for 3,02 %, medens PFT tegnede sig for 96,98 %. Denne markante ændring i handelsmønstret varede ved og forstærkedes endog i løbet af hele undersøgelsesperioden på 15 måneder, idet mængden af PFT steg kraftigt og importen af PSF faldt yderligere. Ved udgangen af undersøgelsesperioden (januar-marts 1997) tegnede PFT sig for 99,27 % og PSF for kun 0,73 % af den samlede mængde PSF og PFT.

Desuden steg importen af PFT som sådan fra Belarus kraftigt og nåede op på et betydeligt niveau; medens importen af PFT fra Belarus således i 1995 blot udgjorde 169 tons, steg den til 13 619 tons i tolv måneders perioden efter indførelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger på PSF fra Belarus.

De pågældende selskaber har gjort gældende, at der ikke har været tale om en ændring i handelsmønstret, fordi importen af PFT ikke har erstattet importen af PSF på det samme importniveau, som PSF udgjorde i 1994 og 1995. Dette argument må afvises. Det kræves ikke, at substitutionen har nået det højeste importniveau, som den substituerede vare nogen sinde nåede op på i sammenligningsperioden, dvs. siden eller umiddelbart forud for indledningen af den oprindelige antidumpingundersøgelse (august 1994), forudsat at der, hvilket har været tilfældet i den foreliggende undersøgelse, foreligger en klar og konsekvent udviklingstendens for substitutionen i en længere periode. Det skal i den forbindelse anføres, at der med forset valgtes en særlig lang undersøgelsesperiode på 15 måneder for at gøre resultaterne så repræsentative som muligt.

— Utilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse

- (13) Ovennævnte substituering af PSF med PFT efter indførelsen af en betydelig antidumpingtold (jf. betragtning 12) må med rimelighed anses for snarere at kunne tilskrives antidumpingforanstaltningerne end en anden tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse, som omhandlet i artikel 13, stk. 1, andet punktum, i grundforordningen.

Hvis der faktisk forelå en tilstrækkelig gyldig grund eller en økonomisk begrundelse, ud over gældende antidumpingforanstaltninger, for at importere PFT og skære det op til PSF i Fællesskabet i stedet for direkte at importere PSF, som allerede var opskåret i eksportlandet, måtte det forventes, at der i det mindste var blevet importeret en vis mængde PFT til forarbejdning i Fællesskabet forud for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger. Da importen af PFT med oprindelse i Belarus forud for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger var ubetydelig, må det konkluderes, at substitutionen af PSF med PFT og den kraftige forøgelse af importen af PFT skyldes en praksis, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse, og i virkeligheden fortrinsvis må tilskrives indførelsen af antidumpingforanstaltninger.

Denne følgeslutning ville kunne afvises, hvis der kunne identificeres en ny betydningsfuld faktor, ud over antidumpingforanstaltningerne, som viste sig på det tidspunkt, da substitutionen fandt sted. Dette er imidlertid ikke tilfældet, og ingen af de berørte parter har fremført en sådan påstand.

- (14) Konklusionen bestyrkes af følgende undersøgelsesresultater. Import af PFT med henblik på forarbejdning i Fællesskabet til PSF i modsætning til direkte import af PSF, som allerede i eksportlandet er opskåret i en kontinuerlig, integreret proces, som er den normale praksis, medfører en række yderligere omkostninger i form af emballerings- og lønomkostninger, som ikke opvejes af væsentlige omkostningsbesparelser eller prismæssige fordele, men som endog yderligere forøges af højere timeløninger i Fællesskabet sammenlignet med Taiwan, som i den oprindelige undersøgelse valgtes som referenceland med henblik på beregning af den normale værdi. Det konstateredes endvidere, at eksporten af PFT specielt blev dirigeret mod Fællesskabet, idet den pågældende belarussiske eksportør fortsat leverede PSF til andre eksportmarkeder, hvilket viser, at der ikke foreligger nogen økonomisk begrundelse, for hvis dette var tilfældet, kunne det med rimelighed forventes, at den pågældende praksis også ville have fundet sted i andre industrialiserede lande svarende til Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT L 54 af 5. 3. 1996, s. 10.

- (15) Importørerne og forarbejdningsvirksomhederne har gjort gældende, at der foreligger en tilstrækkelig gyldig grund til og økonomisk begrundelse for at importere PFT med henblik på forarbejdning i Fællesskabet i stedet for direkte import af PSF, som allerede er opskåret i eksportlandet, fordi dette indebærer omkostningsbesparelser i forbindelse med lagerhold og tillader større fleksibilitet til opfyldelse af kundernes efterspørgsel efter forskellige størrelser og små ordrer af PSF.
- (16) Dette argument afvistes, da importørerne ikke satte tal på disse fordele, og selv om sådanne fordele faktisk forelå, ville de næppe kunne opveje de ovennævnte yderligere omkostninger i form emballerings- og lønomkostninger. Under alle omstændigheder ville det også have været muligt at opnå sådanne fordele forud for indførelsen af antidumpingforanstaltningerne, og hvis de var betydelige, kunne det med rimelighed forventes, at nogle virksomheder i Fællesskabet eller i andre tilsvarende markeder ville have udnyttet denne mulighed, i det mindste i et vist omfang, forud for indførelsen af antidumpingforanstaltningerne. Da dette konstateredes ikke at være tilfældet (importen af PFT fra Belarus før indførelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger var ifølge statistikkerne ganske ubetydelig), må det konkluderes, at de påståede fordele højst er af sekundær betydning.
- (17) Forarbejdningsvirksomhederne og importørerne gjorde også gældende, at det var økonomisk begrundet for dem at forarbejde PFT importeret fra Belarus, fordi den nødvendige opskæringskapacitet allerede er til stede i Fællesskabet, således at der ikke var behov for særlige, nye investeringer (altså ingen »offeromkostninger«). Det anførtes desuden, at den kendsgerning, at PFT fra andre leverandører end Belarus blev forarbejdet i Fællesskabet forud for indledningen af antidumpingundersøgelsen, viste, at import af PFT fra Belarus til forarbejdning i Fællesskabet også var begrundet. Denne påstand afvistes af følgende grunde.

Bortset fra en begrænset forsøgsproduktion i de første tre måneder af 1996 iværksattes den særlige omgælspraksis, der er omfattet af undersøgelsen (import af PFT fra Belarus med henblik på forarbejdning til PSF i Fællesskabet), først efter indførelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger i marts 1996. Det følger heraf, at der med rimelighed kan konkluderes, at det forud for indførelsen af antidumpingforanstaltningerne ikke blev anset for økonomisk begrundet at anvende denne opskæringskapacitet til forarbejdning af PFT importeret fra Belarus i stedet for at importere PSF.

Hertil kommer, at importen af PFT fra andre lande end Belarus har været beskedent og endog faldende.

Det fremgår desuden, at en sådan import i vid udstrækning vedrører PFT, der anvendes til fremstilling af tops, hvilket som anført ovenfor (betragtning 9) er en lille og stabil niche af markedet, som betinger en mere kompliceret proces og indbringer en højere pris, frem for PFT for opskæring til PSF, som er en råvare. Det skal i den forbindelse anføres, at importen af PFT fra andre lande var uændret, men virkede ubetydelig relativt set på baggrund af den meget store import fra Belarus, som alene tegnede sig for 70 % af al import af PFT i 1996.

Under alle omstændigheder lider påstanden af en svaghed, idet det som led i undersøgelsen konstateredes, at i det mindste én forarbejdningsvirksomhed i Italien havde investeret i yderligere opskæringskapacitet for at kunne klare de øgede forsyninger af PFT fra Belarus. Dette er i modstrid med ovennævnte påstand om, at der ikke forelå nogen offeromkostninger.

b) *Undergravning af toldens virkninger og bevis for dumping*

— Undergravning

- (18) Kommissionen undersøgte først, om toldens virkninger undergraves i prismæssig henseende. Med henblik herpå blev der foretaget en sammenligning mellem de gennemsnitlige salgspriser i Fællesskabet for PSF, der var opskåret af PFT med oprindelse i Belarus i undersøgelsesperioden, og »ikke-dumpingprisen« for eksport til Fællesskabet af PSF med oprindelse i Belarus som fastsat i den oprindelige undersøgelsesperiode.

Eksportprisen for »ikke-dumpet« PSF blev beregnet cif Fællesskabets grænse på grundlag af den eksportpris, der fastsattes som led i den oprindelige undersøgelse. Denne pris blev forhøjet med told (5,5 %) og antidumpingtold (43,5 %) for at nå frem til »ikke-dumpingprisen«.

Der blev beregnet en vejret gennemsnitspris af forarbejdningsvirksomhed for PSF, der var opskåret af PFT med oprindelse i Belarus. For at sikre, at priserne var sammenlignelige, blev der foretaget visse justeringer af denne pris (til cif Fællesskabets grænse). Med henblik herpå blev der fratrukket salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SA&G) samt transportomkostninger i Fællesskabet (som ikke var indregnet i SA&G). Det undersøgte derefter, om gennemsnitsprisen for PSF opskåret af PFT med oprindelse i

Belarus var lavere end »ikke-dumpingprisen«, således at der var tale om en undergravning af toldens virkninger.

Det samlede »undergravningsbeløb« blev udtrykt i procent af den samlede værdi, cif Fællesskabets grænse, af importen af PSF på grundlag af »ikke-dumpingprisen«. Det fremgår af sammenligningen, at den gennemsnitlige salgspris for PSF opskåret af PFT med oprindelse i Belarus var 19,45 % lavere end »ikke-dumpingprisen« for PSF-importeret fra Belarus.

Kommissionen undersøgte også, om toldens virkninger undergraves i mængdemæssig henseende. Som nærmere forklaret ovenfor (betragtning 12) blev importen af PSF fra Belarus næsten fuldstændigt erstattet med import af PFT fra samme land umiddelbart efter indførelsen af midlertidig antidumpingtold på PSF fra Belarus.

På baggrund af ovenstående må det konkluderes, at salget af PSF, som er opskåret af PFT med oprindelse i Belarus, har undergravet virkningerne af antidumpingtolden i både pris- og mængdemæssig henseende.

— Bevis for dumping

- (19) For at fastslå, om, der fandt dumping sted i forbindelse med importen af PFT til Fællesskabet i undersøgelsesperioden med henblik på opskæring til PSF, blev følgende metode benyttet.

Som udgangspunkt benyttedes importørernes indkøbspriser, leveret, ufortoldet, for PFT fra Belarus. For at sikre, at denne pris kunne sammenlignes med den normale værdi, der var fastsat for PSF som led i den oprindelige antidumpingundersøgelse, blev denne pris forhøjet med de forarbejdningsomkostninger i Fællesskabet, der fastsattes som led i den foreliggende undersøgelse, for dermed at beregne den faktiske pris for PSF. For at beregne denne pris for PSF, cif Fællesskabets grænse, blev der fra ovennævnte pris fratrukket fragt- og håndteringsomkostninger i Fællesskabet og kreditomkostninger.

Denne cif-pris blev derefter beregnet fob Belarus ved at fradrage fragt- og håndteringsomkostninger fra Belarus til Fællesskabets grænse samt mellemhandleres respektive bruttofortjeneste. Forskellen mellem denne pris, fob Belarus, og den normale værdi beregnet fob Taiwan, som fastsat i den oprindelige antidumpingundersøgelse (Taiwan valgtes i den oprindelige undersøgelse som referenceland

med henblik på at beregne den normale værdi), blev derefter udtrykt i procent af prisen for PSF, cif Fællesskabets grænse.

Den samlede, vejede gennemsnitlige dumpingmargin, der blev fastsat på dette grundlag, var 12,31 %. Det konkluderes derfor, at der foreligger bevis for dumping set i forhold til den tidligere fastsatte normale værdi.

D. FORESLÅEDE FORANSTALTNINGER

1. Foranstaltningernes art: udvidelse af tolden

- (20) På baggrund af ovenstående undersøgelsesresultater og betragtninger bør gældende antidumpingtold på PSF med oprindelse i Belarus udvides til også at omfatte PFT med oprindelse i dette land.

2. Opkrævning af den udvidede told på registreret import

- (21) Den udvidede told bør opkræves på PFT, der ved indførelse i Fællesskabet er registreret som omhandlet i betragtning 1.

E. PROCEDURE

- (22) De berørte parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen havde til hensigt at anbefale udvidelse af gældende endelige antidumpingtold til også at omfatte den pågældende PFT; parterne fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og der er taget behørigt hensyn hertil —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

- Den endelige antidumpingtold, der ved forordning (EF) nr. 1490/96 blev indført på importen af korte syntetiske fibre af polyester henhørende under KN-kode 5503 20 00 og med oprindelse i Belarus, udvides til også at omfatte importen af bånd (tow) af syntetiske filamenter af polyester henhørende under KN-kode 5501 20 00 og med oprindelse i Belarus.
- Den told, der er udvidet ved stk. 1, finder også anvendelse på den import af bånd (tow) af syntetiske filamenter af polyester med oprindelse i Belarus, som er blevet registreret i henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 693/97 og artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5, i forordning (EF) nr. 384/96.

Artikel 2

Det pålægges herved toldmyndighederne at indstille den registrering af importen af bånd (tow) af syntetiske filamenter af polyester med oprindelse i Belarus og henhørende under KN-kode 5501 20 00, som har fundet sted i medfør af artikel 2 i forordning (EF) nr. 693/97.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 1997.

På Rådets vegne

J.-C. JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2514/97

af 16. december 1997

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. december 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.⁽²⁾ EFT L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.⁽³⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 16. december 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 45	204	75,9
	624	176,6
	999	126,3
0707 00 40	052	79,0
	624	134,7
	999	106,8
0709 10 40	220	178,1
	999	178,1
0709 90 79	052	104,3
	204	146,6
	999	125,5
0805 10 61, 0805 10 65, 0805 10 69	052	30,4
	204	51,1
	388	29,6
	448	28,6
	528	44,4
	999	36,8
0805 20 31	052	76,7
	204	53,8
	999	65,2
0805 20 33, 0805 20 35, 0805 20 37, 0805 20 39	052	41,2
	464	156,8
	999	99,0
0805 30 40	052	68,1
	400	60,0
	528	36,3
	600	94,3
	999	64,7
	999	64,7
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	060	48,8
	064	41,6
	400	87,0
	404	84,9
	512	39,2
	720	62,8
	804	84,0
	999	64,0
	999	64,0
0808 20 67	064	93,3
	400	87,7
	999	90,5

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/96 (EFT L 14 af 19. 1. 1996, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2515/97

af 16. december 1997

om berigtigelse til forordning (EF) nr. 2118/97 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i oktober 1997 om importlicenser for visse ægprodukter og fjerkrækød i forbindelse med forordning (EF) nr. 1474/95 og (EF) nr. 1251/96

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1474/95⁽¹⁾ om åbning og forvaltning af toldkontingenter for æg og ægalbumin, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1514/97⁽²⁾, især artikel 5, stk. 5,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1251/96 af 28. juni 1996 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for fjerkrækød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1514/97, særlig artikel 5, stk. 5, og

ud fra følgende betragtning:

En kontrol har afsløret, at der har indsneget sig en fejl i bilag II til Kommissionens forordning (EF) nr. 2118/97⁽⁴⁾; forordningen bør derfor berigtiges —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II til forordning (EF) nr. 2118/97 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 145 af 29. 6. 1995, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 204 af 31. 7. 1997, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29. 6. 1996, s. 136.

⁽⁴⁾ EFT L 295 af 29. 10. 1997, s. 16.

BILAG

»BILAG II

(tons)

Gruppe nr.	Samlet mængde, der er disponibel i perioden fra 1. januar til 31. marts 1998
E1	76 844,80
E2	1 615,75
E3	6 668,51
P1	1 860,00
P2	400,00
P3	88,00
P4	100,00*

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2516/97

af 16. december 1997

om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for oksekødssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for
oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 2321/97⁽²⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 805/68 kan
forskellen mellem verdensmarkedspriserne og priserne
inden for Fællesskabet for de produkter, som er nævnt i
artikel 1 i forordningen, udlignes ved en eksportrestitu-
tion;

betingelserne for ydelse af særlige eksportrestitutioner for
visse former for oksekød og visse former for konserver
blev fastsat ved Kommissionens forordning (EØF)
nr. 32/82⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 2326/97⁽⁴⁾, (EØF) nr. 1964/82⁽⁵⁾, ændret ved forord-
ning (EØF) nr. 3169/87, og (EØF) nr. 2388/84⁽⁶⁾, senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 3661/92⁽⁷⁾;

anvendelsen af disse regler og kriterier på den forventede
markedssituation inden for oksekødssektoren fører til fast-
sættelse af restitutionen som nedenfor angivet;

den nuværende markedssituation inden for Fællesskabet
og afsætningsmulighederne, særlig i visse tredjelande,
bevirker, at der bør ydes eksportrestitutioner dels for dyr
af kvægrace til slagning med en levende vægt på over
220 kg, men højst 300 kg, dels for voksne dyr af kvægrace
med en levende vægt på mindst 300 kg;

der bør ydes restitutioner ved eksport til visse bestemmel-
seslande for visse former for fersk eller kølet kød, der er
nævnt i bilag I under KN-kode 0201, for visse former for

frosset kød, der er nævnt i bilag I under KN-kode 0202,
og for visse former for slagteaffald anført i bilag I under
KN-kode 0206, samt for visse andre produkter, tilberedte
eller konserverede, med indhold af kød eller slagteaffald,
der er nævnt i bilag I under KN-kode 1602 50 10;

da produkterne under produktkode 0201 20 90 700 og
0202 20 90 100, som anvendes i forbindelse med restitu-
tioner, har højst forskellige karakteristika, bør
restitutionen kun udbetales for stykker, hvor vægten af
ben ikke udgør over en tredjedel;

for oksekød, udbenet, saltet og tørret, er der traditionelle
handelsforbindelser med Schweiz; i det omfang, det er
nødvendigt at opretholde denne handel, bør restitutionen
fastsættes til et beløb, som dækker forskellen mellem
priserne på det schweiziske marked og medlemsstaternes
eksportpriser; der er mulighed for eksport af dette kød og
af saltet og tørret kød til visse tredjelande i Afrika og
Nær- og Mellemøsten; der bør tages hensyn til denne
situation og fastsættes en restitution i overensstemmelse
hermed;

for visse andre produkter, tilberedte eller konserverede,
med indhold af kød eller slagteaffald, der er nævnt i bilag
I under KN-kode 1602 50 31 til 1602 50 80, kan Fælles-
skabets deltagelse i den internationale handel opretholdes
ved ydelse af en restitution, hvis beløb beregnes under
hensyntagen til den restitution, som hidtil er blevet ydet
til eksportører;

for de øvrige produkter inden for oksekødssektoren bør
der på grund af Fællesskabets ringe deltagelse i ver-
denshandelen ikke fastsættes en restitution;

nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugs-
produkter blev fastsat ved Kommissionens forordning
(EØF) nr. 3846/87⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 2333/97⁽⁹⁾; af hensyn til klarheden bør destination-
erne præciseres i et særskilt bilag;

for at forenkle eksportformaliteterne for de erhvervsdri-
vende bør restitutionsbeløbene for alle former for frosset
kød tilpasses de beløb, der ydes for fersk eller kølet kød,
bortset fra kød fra voksne handyr;

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT L 322 af 25. 11. 1997, s. 25.

⁽³⁾ EFT L 4 af 8. 1. 1982, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 323 af 26. 11. 1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 212 af 21. 7. 1982, s. 48.

⁽⁶⁾ EFT L 221 af 18. 8. 1984, s. 28.

⁽⁷⁾ EFT L 370 af 19. 12. 1992, s. 16.

⁽⁸⁾ EFT L 366 af 24. 12. 1987, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 323 af 26. 11. 1997, s. 25.

i visse tilfælde har erfaringen vist, at det ofte er vanskeligt at fastlægge mængden af andet kød i forhold til oksekød i tilberedninger og konserver henhørende under KN-kode 1602 50; produkter udelukkende af oksekød bør derfor udskilles, og der bør oprettes en ny position for blandinger af kød eller slagteaffald; for at forbedre kontrollen med andre produkter end kødblandinger eller blandinger af slagteaffald bør det fastsættes, at der for visse af disse produkter kun kan ydes restitution ved fremstilling i forbindelse med den ordning, der er omhandlet i artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 565/80 af 4. marts 1980 om forudbetaling af eksportrestitutioner for landbrugsprodukter⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2026/83⁽²⁾;

for at undgå misbrug ved udførsel af visse racerene avlsdyr bør der foretages en differentiering af restitutionen for hundyr efter dyrenes alder;

der er muligheder for at eksportere andre kvier end slagtekvier til visse tredjelande, men for at undgå misbrug bør der fastsættes kontrolkriterier, så det kan fastslås, at det drejer sig om dyr på under 36 måneder;

erfaringen har vist, at det, trods underopdelingen i den kombinerede nomenklatur for så vidt angår tilberedninger og konserver, bortset fra tilberedninger og konserver, der ikke er kogt, henhørende under KN-kode 1602 50, er muligt at fjerne flere produkter henhørende under KN-kode 1602 50 31 fra restitutionsnomenklaturen og at tilpasse listen over produkter henhørende under KN-kode 1602 50 80;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød—

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fortegnelsen over de produkter, ved hvis udførsel den i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 805/68 omhandlede eksportrestitution ydes, samt restitutionsbeløbene fastsættes som angivet i bilag I til nærværende forordning.
2. Destinationerne er præciseret i bilag II til denne forordning.

Artikel 2

Der udbetales kun restitution for produkter henhørende under kode 0102 90 59 90 00 i restitutionsnomenklaturen ved eksport til tredjelande i zone 10 som nævnt i bilag II til denne forordning på betingelse af, at der ved afslutningen af toldformaliteterne ved eksport forelægges original og en kopi af veterinærcertifikatet, som er underskrevet af en embedsdyrlæge, og som attesterer, at det rent faktisk drejer sig om kvier på under 36 måneder. Originalen af certifikatet gives tilbage til eksportøren, og kopien, som toldmyndighederne har bekræftet er i overensstemmelse med originalen, vedlægges restitutionsansøgningen.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 17. december 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 62 af 7. 3. 1980, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 199 af 22. 7. 1983, s. 12.

BILAG I

til Kommissionens forordning af 16. december 1997 om fastsættelse af eksportrestitutterne inden for oksekødssektoren

(ECU/100 kg)			(ECU/100 kg)		
Produktkode	Destination	Restitutionsbeløb (?)	Produktkode	Destination	Restitutionsbeløb (?)
		— Levende vægt —			— Nettovægt —
0102 10 10 9120	01	58,50	0201 20 20 9120	02	59,00
0102 10 10 9130	02	28,00		03	40,50
	03	19,50		04	20,50
	04	10,00	0201 20 30 9110 (1)	02	80,50
0102 10 30 9120	01	58,50		03	55,50
0102 10 30 9130	02	28,00		04	27,00
	03	19,50	0201 20 30 9120	02	42,50
	04	10,00		03	30,00
0102 10 90 9120	01	58,50		04	15,00
0102 90 41 9100	02	52,00	0201 20 50 9110 (1)	02	140,00
0102 90 51 9000	02	28,00		03	93,50
	03	19,50		04	46,50
	04	10,00	0201 20 50 9120	02	75,00
0102 90 59 9000	02	28,00		03	52,00
	03	19,50		04	25,50
	04	10,00	0201 20 50 9130 (1)	02	80,50
0102 90 61 9000	02	28,00		03	55,50
	03	19,50		04	27,00
	04	10,00	0201 20 50 9140	02	42,50
0102 90 69 9000	02	28,00		03	30,00
	03	19,50		04	15,00
	04	10,00	0201 20 90 9700	02	42,50
0102 90 71 9000	02	52,00		03	30,00
	03	34,00		04	15,00
	04	17,00	0201 30 00 9050	05 (4)	61,50
0102 90 79 9000	02	52,00		07 (4a)	61,50
	03	34,00	0201 30 00 9100 (2)	02	195,00
	04	17,00		03	134,00
		— Nettovægt —		04	67,00
0201 10 00 9110 (1)	02	80,50		06	172,00
	03	55,50	0201 30 00 9150 (6)	08	75,00
	04	27,00		09	69,00
0201 10 00 9120	02	42,50		03	58,00
	03	30,00		04	29,00
	04	15,00	0201 30 00 9190 (6)	06	67,00
0201 10 00 9130 (1)	02	110,50		02	59,00
	03	74,00		03	39,00
	04	37,50		04	19,50
0201 10 00 9140	02	59,00		06	47,50
	03	40,50			
	04	20,50			
0201 20 20 9110 (1)	02	110,50			
	03	74,00			
	04	37,50			

<i>(ECU/100 kg)</i>			<i>(ECU/100 kg)</i>		
Produktkode	Destination	Restitutionsbeløb (?)	Produktkode	Destination	Restitutionsbeløb (?)
		— Nettovægt —			— Nettovægt —
0202 10 00 9100	02	42,50	1602 50 10 9120	02	68,00 (8)
	03	30,00		03	54,50 (8)
	04	15,00		04	54,50 (8)
0202 10 00 9900	02	59,00	1602 50 10 9140	02	60,50 (8)
	03	40,50		03	48,00 (8)
	04	20,50		04	48,00 (8)
0202 20 10 9000	02	59,00	1602 50 10 9160	02	48,00 (8)
	03	40,50		03	39,00 (8)
	04	20,50		04	39,00 (8)
0202 20 30 9000	02	42,50	1602 50 10 9170	02	32,50 (8)
	03	30,00		03	25,50 (8)
	04	15,00		04	25,50 (8)
0202 20 50 9100	02	75,00	1602 50 10 9190	02	32,50
	03	52,00		03	25,50
	04	25,50		04	25,50
0202 20 50 9900	02	42,50	1602 50 10 9240	02	—
	03	30,00		03	—
	04	15,00		04	—
0202 20 90 9100	02	42,50	1602 50 10 9260	02	—
	03	30,00		03	—
	04	15,00		04	—
0202 30 90 9100	05 (4)	61,50	1602 50 10 9280	02	—
	07 (4a)	61,50		03	—
				04	—
0202 30 90 9400 (6)	08	75,00	1602 50 31 9125	01	92,50 (5)
	09	69,00	1602 50 31 9135	01	44,00 (8)
	03	58,00	1602 50 31 9195	01	21,50
	04	29,00	1602 50 31 9325	01	82,50 (5)
	06	67,00	1602 50 31 9335	01	39,00 (8)
0202 30 90 9500 (6)	02	59,00	1602 50 31 9395	01	21,50
	03	39,00	1602 50 39 9125	01	92,50 (5)
	04	19,50	1602 50 39 9135	01	44,00 (8)
	06	47,50	1602 50 39 9195	01	21,50
0206 10 95 9000	02	59,00	1602 50 39 9325	01	82,50 (5)
	03	39,00	1602 50 39 9335	01	39,00 (8)
	04	19,50	1602 50 39 9395	01	21,50
	06	47,50	1602 50 39 9425	01	44,00 (5)
0206 29 91 9000	02	59,00	1602 50 39 9435	01	25,50 (8)
	03	39,00	1602 50 39 9495	01	19,00
	04	19,50	1602 50 39 9505	01	19,00
	06	47,50	1602 50 39 9525	01	44,00 (5)
0210 20 90 9100	02	49,50	1602 50 39 9535	01	25,50 (8)
	04	29,50	1602 50 39 9595	01	19,00
0210 20 90 9300	02	61,00			
0210 20 90 9500 (3)	02	61,00			

<i>(ECU/100 kg)</i>			<i>(ECU/100 kg)</i>		
Produktkode	Destination	Restitutionsbeløb (7)	Produktkode	Destination	Restitutionsbeløb (7)
		— Nettovægt —			— Nettovægt —
1602 50 39 9615	01	19,00	1602 50 80 9495	01	19,00
1602 50 39 9625	01	9,00	1602 50 80 9505	01	19,00
1602 50 39 9705	01	—	1602 50 80 9515	01	9,00
1602 50 39 9805	01	—	1602 50 80 9535	01	25,50 (8)
1602 50 39 9905	01	—	1602 50 80 9595	01	19,00
1602 50 80 9135	01	39,00 (8)	1602 50 80 9615	01	19,00
1602 50 80 9195	01	19,00	1602 50 80 9625	01	9,00
1602 50 80 9335	01	35,00 (8)	1602 50 80 9705	01	—
1602 50 80 9395	01	19,00	1602 50 80 9805	01	—
1602 50 80 9435	01	25,50 (8)	1602 50 80 9905	01	—

(1) Tarifiering i denne underposition er betinget af fremlæggelse af den attest, der er anført i bilaget til Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 32/82.

(2) Tarifiering i denne underposition er betinget af overholdelse af de betingelser, der er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 1964/82.

(3) Restitutionen for oksekød i saltlage ydes på grundlag af kødets nettovægt med fradrag af saltlagens vægt.

(4) I overensstemmelse med Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2973/79 (EFT L 336 af 29. 12. 1979, s. 44).

(4a) I overensstemmelse med Kommissionens ændrede forordning (EF) nr. 2051/96 (EFT L 274 af 26. 10. 1996, s. 18).

(5) EFT L 221 af 19. 8. 1984, s. 28.

(6) Indholdet af magert oksekød med undtagelse af fedt bestemmes efter analysemetoden i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2429/86 (EFT L 210 af 1. 8. 1986, s. 39).

(7) I henhold til artikel 13, stk. 10, i den ændrede forordning (EØF) nr. 805/68 ydes der ingen restitutioner ved udførsel af produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande.

(8) Restitutionens ydelse er betinget af fremstilling i forbindelse med den ordning, der er omhandlet i artikel 4 i den ændrede forordning (EØF) nr. 565/80.

(9) Udbetalingen af restitution er betinget af, at betingelserne i denne forordnings artikel 2 er overholdt.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i den ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2517/97

af 16. december 1997

om ændring af forordning (EØF) nr. 2312/92 og (EØF) nr. 1148/93 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige ordning for forsyning af de oversøiske franske departementer med levende kvæg og avlsheste

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2598/95⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3763/91 er det nødvendigt at fastlægge antallet af stk. kvæg og racerene avlsheste med oprindelse i Fællesskabet, for hvilke der ydes støtte for at fremme udviklingen af de pågældende erhvervsgrøner i de oversøiske departementer (OD);

mængderne i forsyningsopgørelsen og støttebeløbene for disse produkter blev fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2312/92⁽³⁾ og (EØF) nr. 1148/93⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1266/97⁽⁵⁾, bilagene til disse forordninger bør derfor ændres;

de særlige behov for forsyning af de oversøiske franske departementer med racerent avlskvæg og racerene avlsheste kan opstå i løbet af de forskellige produktionsår; der bør derfor overlades de franske myndigheder en vis smidighed i forvaltningen, ved at de får mulighed for at udstede støttelicenser for dyr bestemt til visse OD udover de maksimumsmængder, der er til rådighed for disse OD, forudsat at den samlede maksimumsmængde, der er til rådighed for de fire OD, overholdes; for på tilfredsstillende måde at tage hensyn til disse særlige behov for de enkelte høstårs vedkommende bør de franske myndigheder give Kommissionen meddelelse om de tilfælde, hvor der er udstedt licenser i henhold til denne beføjelse;

indtil de ansvarlige myndigheder har givet meddelelse om de oversøiske franske departementers ajourførte behov og for ikke at afbryde anvendelsen af den særlige forsyningsordning, er opgørelsen blevet fastlagt for perioden 1. juli

til 31. december 1997 ved forordning (EF) nr. 1266/97; det har efter Frankrigs fremlæggelse af oplysninger om de oversøiske franske departementers behov været muligt at fastlægge en opgørelse for hele produktionsåret 1997/98; bilaget til forordning (EØF) nr. 2312/92 og (EØF) nr. 1148/93 bør derfor affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning;

de opgørelser, der er fastsat under den særlige forsyningsordning, vedrører perioden 1. juli til 30. juni; den endelige forsyningsopgørelse for produktionsåret 1997/98 skal derfor anvendes fra begyndelsen af dette år, dvs. 1. juli 1997;

anvendelsen af kriterierne til fastsættelse af fællesskabsstøtte på den nuværende markedssituation i den pågældende sektor, herunder på noteringerne og priserne for disse produkter i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet, medfører at støtten til forsyning af OD med racerene avlsdyr fastsættes til de beløb, der er anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2312/92 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 9 indsættes som stk. 1a:

»1a. Den kompetente myndighed kan dog for at imødekomme særlige behov, der opstår i forbindelse med forvaltningen af støtten, udstede støttelicenser for et antal dyr, der overstiger den maksimumsmængde, der er til rådighed for hvert oversøisk fransk departement, uden at det samlede antal dyr, for hvilket der ydes støtte i de fire oversøiske franske departementer, dog må overskrides.

Frankrig giver Kommissionen meddelelse om de tilfælde, hvor der udstedes licenser i henhold til første afsnit.»

2) Bilag III affattes som angivet i bilag I til nærværende forordning.

⁽¹⁾ EFT L 356 af 24. 12. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 267 af 9. 11. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 222 af 7. 8. 1992, s. 32.

⁽⁴⁾ EFT L 116 af 12. 5. 1993, s. 15.

⁽⁵⁾ EFT L 174 af 2. 7. 1997, s. 27.

Artikel 2

I forordning (EØF) nr. 1148/93 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4 indsættes som stk. 1a:

•1a. Den kompetente myndighed kan dog for at imødekomme særlige behov, der opstår i forbindelse med forvaltningen af støtten, udstede støttelicenser for et antal dyr, der overstiger den maksimumsmængde, der er til rådighed for hvert oversøisk fransk departement, uden at det samlede antal dyr, for hvilket der

ydes støtte i de tre oversøiske franske departementer, dog må overskrides.

Frankrig giver Kommissionen meddelelse om de tilfælde, hvor der udstedes licenser i henhold til første afsnit.

2) Bilaget affattes som angivet i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1, punkt 2, og artikel 2, punkt 2, anvendes fra den 1. juli 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

»BILAG III

DEL 1

Levering til Réunion af racerene avlsdyr med oprindelse i Fællesskabet i perioden fra 1. juli 1997 til 30. juni 1998

(ECU/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0102 10 00	Racerene avlsdyr ⁽¹⁾	350	930

DEL 2

Levering til Guyana af racerene avlsdyr med oprindelse i Fællesskabet i perioden fra 1. juli 1997 til 30. juni 1998

(ECU/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0102 10 00	Racerene avlsdyr ⁽¹⁾	300	930

DEL 3

Levering til Martinique af racerene avlsdyr med oprindelse i Fællesskabet i perioden fra 1. juli 1997 til 30. juni 1998

(ECU/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0102 10 00	Racerene avlsdyr ⁽¹⁾	25	930

DEL 4

Levering til Guadeloupe af racerene avlsdyr med oprindelse i Fællesskabet i perioden fra 1. juli 1997 til 30. juni 1998

(ECU/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0102 10 00	Racerene avlsdyr ⁽¹⁾	25	930

⁽¹⁾ Henførelse under denne underposition sker på betingelser fastsat i henhold til relevante fællesskabsbestemmelser.

BILAG II

BILAG

DEL 1

Levering til Guyana af racerene avlsheste med oprindelse i Fællesskabet i perioden fra 1. juli 1997 til 30. juni 1998

(ECU/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0101 11 00	Racerene avlsheste (1)	16	930

DEL 2

Levering til Martinique af racerene avlsheste med oprindelse i Fællesskabet i perioden fra 1. juli 1997 til 30. juni 1998

(ECU/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0101 11 00	Racerene avlsheste (1)	16	930

DEL 3

Levering til Guadeloupe af racerene avlsheste med oprindelse i Fællesskabet i perioden fra 1. juli 1997 til 30. juni 1998

(ECU/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0101 11 00	Racerene avlsheste (1)	8	930

(1) Henførelse under denne underposition sker på de betingelser, der er fastsat i Rådets direktiv 90/427/EØF af 26. juni 1990 om zootekniske og genealogiske betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med enhovede dyr (EFT L 224 af 18. 8. 1990, s. 55).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2518/97

af 16. december 1997

om ændring af forordning (EØF) nr. 1913/92 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige ordning for forsyning af Azorerne og Madeira med oksekødsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2348/96⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til forordning (EØF) nr. 1600/92 skal det for oksekødssektoren fastsættes, hvilke mængder der skal indgå i opgørelserne under den særlige forsyningsordning for Azorerne og Madeira, for så vidt angår oksekød og racerene avlsdyr;

mængderne i den foreløbige forsyningsopgørelse for disse produkter blev fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1913/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1265/97⁽⁴⁾;

indtil de ansvarlige myndigheder giver meddelelse om Madeiras ajourførte behov og for ikke at afbryde anvendelsen af den særlige forsyningsordning, er opgørelsen blevet fastlagt for perioden 1. juli til 31. december 1997 ved forordning (EF) nr. 1265/97; det har efter Portugals fremlæggelse af oplysninger om Madeiras behov været muligt at fastlægge en opgørelse for hele produktionsåret 1997/98; bilaget til forordning (EF) nr. 1913/92 bør derfor affattes som angivet i bilagene til nærværende forordning;

de opgørelser, der er fastsat under den særlige forsyningsordning, vedrører perioden 1. juli til 30. juni; den endelige forsyningsopgørelse for produktionsåret 1997/98 skal derfor anvendes fra begyndelsen af dette år, dvs. 1. juli 1997;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1913/92 foretages følgende ændringer:

- 1) Bilag I affattes som angivet i bilag I til nærværende forordning.
- 2) Bilag III affattes som angivet i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27. 6. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 320 af 11. 12. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 192 af 11. 7. 1992, s. 35.

⁽⁴⁾ EFT L 174 af 2. 7. 1997, s. 24.

BILAG I•*BILAG I*

Foreløbig forsyningsopgørelse for Madeira for oksekødsprodukter for perioden 1. juli 1997 til 30. juni 1998

(tons)

KN-kode	Varebeskrivelse	Mængde
0201	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet	3 500
0202	Kød af hornkvæg, frosset	2 500*

BILAG II•*BILAG III*

DEL 1

Levering til Azorerne af racerent avlsvæg med oprindelse i Fællesskabet i perioden 1. juli 1997 til 30. juni 1998

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte (ECU/dyr)
0102 10 00	Racerene avlsdyr (*)	1 150	560

DEL 2

Levering til Madeira af racerent avlsvæg med oprindelse i Fællesskabet i perioden 1. juli 1997 til 30. juni 1998

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte (ECU/dyr)
0102 10 00	Racerene avlsdyr (*)	200	610

(*) Henførelse under denne underposition sker på betingelser fastsat i henhold til relevante fællesskabsbestemmelser.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2519/97

af 16. december 1997

om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse af produkter, der i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 skal leveres som led i Fællesskabets fødevarerhjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 af 27. juni 1996 om fødevarerhjælpspolitik og fødevarerhjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for fødevarerikkerheden⁽¹⁾, særlig artikel 22, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2200/87 af 8. juli 1987 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse i Fællesskabet af produkter, der skal leveres som led i Fællesskabets fødevarerhjælp⁽²⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 790/91⁽³⁾, bør ændres på baggrund af de indhøstede erfaringer; af hensyn til klarheden bør nævnte forordning nyaffattes;

betydningen af, at de forskellige erhvervsdrivende har lige adgang til leveringerne, bør på ny bekræftes; udbudsproceduren sikrer i den henseende de samme garantier som en licitationsprocedure;

bestemmelserne bør omfatte tilvejebringelse af produkter uden for Fællesskabet; det bør i den forbindelse anføres, at der som følge af de særlige forpligtelser eller undtagelser fra sædvanlig handelspraksis som hovedregel ikke henvises til Incoterms;

der bør åbnes mulighed for at overdrage køb såvel inden for som uden for Fællesskabet af de produkter, der skal leveres, til internationale og ikke-statslige organisationer, som selv begunstiges af bistanden;

der bør åbnes mulighed for at bemyndige en virksomhed eller et firma til helt eller delvis at gennemføre fødevarerhjælpsaktioner;

der bør åbnes mulighed for under visse særlige omstændigheder at benytte proceduren med underhåndsaftaler;

det er med henblik på de nye modtagere af fødevarerhjælp, særlig landene i Kaukasus og Centralasien, nødvendigt at produkter kan leveres frit bestemmelsessted udelukkende over land;

for visse organer, der modtager fødevarerhjælp, kan levering af fabrik eller frit fragtfører være hensigtsmæssig;

procedurerne for tilvejebringelse bør gøres så fleksible som muligt for at kunne dække alle de forskellige vilkår, hvorunder Fællesskabets fødevarerhjælp skal ydes;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Fødevarerikkerhed og Fødevarerhjælp —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

1. Når det med henblik på iværksættelsen af en fællesskabsaktion i henhold til forordning (EF) nr. 1292/96 besluttes at tilvejebringe produkter, anvendes de i denne forordning fastsatte bestemmelser.

2. Nærværende forordning finder anvendelse på leveringer, der foretages:

- af fabrik eller frit fragtfører
- frit afskibningshavn
- frit lossehavn
- frit bestemmelsessted.

3. Når købene foretages i selve modtagerlandene, kan Kommissionen vedtage særlige bestemmelser, som fastsættes i den i artikel 6 omhandlede udbudsbekendtgørelse, for at tage hensyn til sædvane i landene og blandt deres erhvervsdrivende.

Artikel 2

1. Deltagelse i de i denne forordning omhandlede udbud er åben på lige vilkår for enhver fysisk og juridisk person, i det følgende benævnt »virksomhed»,

- inden for Fællesskabet, som omhandlet i traktatens artikel 58

⁽¹⁾ EFT L 166 af 5. 7. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 204 af 25. 7. 1987, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 81 af 28. 3. 1991, s. 108.

- med særligt tilhørsforhold til en medlemsstat, men etableret uden for Fællesskabet, eller ethvert rederi, der er etableret uden for Fællesskabet, men kontrolleres af statsborgere fra en medlemsstat, dersom dets skibe er registreret i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med dennes lovgivning
- i et modtagerland, som er anført i bilaget til forordning (EF) nr. 1292/96
- i det land, hvor produkterne tilvejebringes, på de betingelser, der er fastsat i artikel 11 og 17 i forordning (EF) nr. 1292/96.

2. Kommissionen kan beslutte midlertidigt eller endeligt at indskrænke virksomheders adgang til deltagelse i udbuddene, hvis det konstateres, at de har gjort sig skyldige i et alvorligt brud på en af deres forpligtelser i forbindelse med gennemførelsen af en fødevarerhjælpsaktion eller en anden foranstaltning, som finansieres af Fællesskabet.

Artikel 3

1. Kommissionen kan bemyndige de internationale og ikke-statslige organisationer, som modtager fællesskabsbistanden, til selv at indkøbe de produkter, der skal leveres som fødevarerhjælp, og at tilvejebringe dem. I så fald fastsætter Kommissionen de bestemmelser og betingelser, der skal være gældende i forbindelse dermed.

2. Kommissionen kan helt eller delvis overdrage tilvejebringelsen af produkterne i forbindelse med fællesskabsbistanden til en virksomhed eller et organ, der er bemyndiget dertil. I så fald fastsætter Kommissionen de bestemmelser og betingelser, der skal gælde for denne bemyndigelse.

3. Kommissionen fastsætter de bestemmelser og betingelser, som er omhandlet i stk. 1 og 2, i overensstemmelse med de bestemmelser, som er fastsat i artikel 22 i forordning (EF) nr. 1292/96, og bestemmelserne i nærværende forordning.

Artikel 4

1. Alt efter de betingelser, der fastsættes for hver levering, skal det produkt, som skal leveres, købes i Fællesskabet, i modtagerlandet eller i et udviklingsland, som er opført i bilaget til forordning (EF) nr. 1292/96, og som om muligt tilhører samme geografiske region, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11 i nævnte forordning.

2. Undtagelsesvis kan købet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1292/96 foretages på markedet i et andet land end de i stk. 1 fastsatte.

3. Hvis købet foretages i Fællesskabet, kan produktet indkøbes på markedet eller hos et interventionsorgan, der

er nævnt i udbudsbekendtgørelsen, eller fremstilles på grundlag af et produkt, der er indkøbt hos et sådant organ. Hvis købet foretages hos et interventionsorgan, sker det som led i et salg til fast pris i overensstemmelse med de gældende fællesskabsbestemmelser på landbrugsområdet.

4. Hvis købet foretages uden for Fællesskabet, kan Kommissionen fastsætte oprindelseslandet for de produkter, der skal leveres som led i en særlig aktion.

Artikel 5

Egenskaberne ved de produkter, der skal tilvejebringes, og kravene med hensyn til emballering og mærkning offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, serie C, med forbehold af de særlige bestemmelser, som Kommissionen måtte fastsætte og anføre i udbudsbekendtgørelsen.

KAPITEL II

Procedurer for indgåelse af kontrakter

Artikel 6

1. Leveringen tildeles efter en af følgende metoder:

- a) offentligt udbud
- b) begrænset udbud
- c) underhåndsaftale.

2. I tilfælde af offentligt udbud offentliggøres en udbudsbekendtgørelse i overensstemmelse med bilag I i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* mindst femten dage før udløbet af fristen for indgivelse af bud.

3. I tilfælde af begrænset udbud sendes en udbudsbekendtgørelse til mindst tre virksomheder pr. brev eller skriftlig telekommunikation.

Hvis produkterne tilvejebringes i Fællesskabet, udvælges de virksomheder, som opfordres til at deltage, blandt dem, der har deltaget i de i stk. 2 omhandlede udbud.

Hvis produkterne tilvejebringes uden for Fællesskabet, er de virksomheder, der opfordres til at deltage, dem, som er registreret i dette øjemed hos Kommissionens tjenestegrene.

Der kan afholdes begrænset udbud i følgende tilfælde:

- a) tilvejebringelse uden for Fællesskabet
- b) levering som led i en afgørelse om tildeling truffet i henhold til artikel 24, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1292/96
- c) levering, hvorom der er truffet afgørelse efter opsigelse af en tidligere leveringskontrakt
- d) levering, der er blevet hastende, efter at afgørelsen om tildeling er truffet.

4. I tilfælde af underhåndsftale opfordres en enkelt virksomhed til at fremlægge et tilbud.

Der kan indgås underhåndsftale, hvis de særlige omstændigheder ved en levering gør dette berettiget, bl.a. hvis der er tale om en forsøgsvis levering.

5. Udbuddet kan vedrøre levering enten af en bestemt mængde eller af maksimal mængde af et givet produkt for et bestemt pengebeløb.

6. Et enkelt udbud kan omfatte levering af flere partier. Et parti kan opdeles på flere delpartier eller vedrøre flere aktionsnumre.

Artikel 7

1. De bydende deltager i udbuddet enten ved i anbefalet brev at indsende et skriftligt bud til den i udbudsbekendtgørelsen anførte tjenestegren ved Kommissionen eller ved mod kvittering for modtagelse at indlevere et skriftligt bud til den pågældende tjenestegren. Buddene skal indgives i en kuvert, der bærer påskriften »Fødevarerhjelpe« samt referencen for det pågældende udbud. Denne kuvert skal være forseglet og anbragt i en anden kuvert forsynet med den i bekendtgørelsen nævnte adresse.

Buddene kan ligeledes fremsendes pr. skriftlig telekommunikation til de kaldenumre, der er anført i udbudsbekendtgørelsen. Den bydende kan ikke som begrundelse for, at fristen for fremsendelse af bud ikke er overholdt, påberåbe sig, at kaldenumrene har været optaget.

Buddene skal i deres helhed være indgivet eller indleveret inden udløbet af den frist, der er fastsat i udbudsbekendtgørelsen.

2. Der skal indgives et særskilt bud for hvert parti. Buddet er kun gyldigt, hvis det omfatter et helt parti. Hvis et parti er opdelt på flere delpartier, fastlægges buddet som et gennemsnit.

Hvis udbuddet omfatter levering af flere partier, indgives der et særskilt bud pr. parti. Den bydende er ikke forpligtet til at fremlægge et bud for alle partierne.

Buddene indgives efter modellen i bilag IIA på grundlag af de detaljerede oplysninger i bilag IIB.

3. Buddet skal indeholde en angivelse af:

- a) den bydendes navn og adresse
- b) referencerne for udbuddet og partiet samt aktionsnummeret
- c) partiets nettovægt eller i henhold til litra e) det bestemte pengebeløb, som udbuddet vedrører

d) den budsum, udtrykt i ecu pr. metrisk ton nettoprodukt eller i en anden i udbudsbekendtgørelsen fastsat måleenhed, til hvilken den bydende forpligter sig til at gennemføre leveringen på de fastsatte betingelser, såfremt litra e) ikke finder anvendelse

e) den tilbudte nettomængde, dersom udbuddet vedrører levering af den størst mulige mængde af det givne produkt for et bestemt pengebeløb.

Budsummen fastsættes under hensyntagen til dels de i artikel 4 omhandlede betingelser for tilvejebringelsen, der er fastsat for den pågældende levering, dels eksportrestitutionen eller -afgiften samt de andre udigningsbeløb, der er fastsat i bestemmelserne om samhandel med landbrugsprodukter.

Det kan i udbudsbekendtgørelsen fastsættes, at buddet skal omfatte de nævnte restitutionsbeløb eller andre beløb.

Litra e), andet og tredje afsnit, finder tilsvarende anvendelse.

4. Der skal i buddet angives højst to lasteadresser, hvis der er tale om levering af fabrik eller frit bestemmelsessted udelukkende over land, jf. i øvrigt stk. 3. Hvis der er tale om levering frit fragtfører, anføres lasteadressen i udbudsbekendtgørelsen; Kommissionen vil kun benytte sig af dette leveringsstadium under særligt begrundede omstændigheder.

5. Der skal i buddet angives en enkelt afskibningshavn, hvis der er tale om levering frit lossehavn eller frit bestemmelsessted ad søvejen, jf. i øvrigt stk. 3. Der kan dog i buddet angives to havne, såfremt hele lastningen af skibet ikke kan foregå i den første havn som følge af dennes struktur, men må afsluttes med samme skib i den anden havn.

6. Der skal i buddet angives en enkelt havn, som er åben for søgående skibe, og som muliggør levering på de fastsatte betingelser, hvis der er tale om levering frit afskibningshavn, jf. i øvrigt stk. 3. Der kan dog i buddet angives to havne, hvis partiet er opdelt på flere delpartier med forskellige bestemmelsessteder.

For leveringer, der ikke overstiger 3 000 tons netto pr. parti med et enkelt bestemmelsessted, vælges udskibningshavnen på grundlag af muligheden for søforbindelse — med højst én omladning i en havn uden for Fællesskabet — med bestemmelseslandet med fragtskib i linjefart eller som dellast i den fastsatte leveringsperiode. I så fald er buddet kun gyldigt, hvis det ledsages af en erklæring fra et rederi eller dets agent om, at der findes en sådan forbindelse.

For leveringer af forarbejdede produkter, herunder ris, kan den nævnte søforbindelse, såfremt produktet tilvejebringes i Fællesskabet, omfatte en omladning i en anden europæisk havn i Fællesskabet, som opfylder de ovenfor fastsatte betingelser; denne havn skal også være angivet i budet. Omkostningerne ved omladningen bæres af leverandøren.

Under særlige omstændigheder kan afskibningshavnen fastsættes i udbudsbekendtgørelsen.

7. Hvis stk. 3, litra d), finder anvendelse, udformes budet som følger:

- a) Hvis der er tale om levering af fabrik eller frit fragtfører, indgiver den bydende et enkelt bud, som omfatter alle omkostninger ved lastning og stuvning af produkterne i de transportmidler, som modtageren stiller til rådighed.
- b) Hvis der er tale om levering frit afskibningshavn, afgiver den bydende et enkelt bud, som omfatter alle de omkostninger på leveringsstadiet, som er angivet i udbudsbekendtgørelsen.
- c) Hvis der er tale om levering frit lossehavn, afgiver den bydende samtidig to bud:
 - i) det første vedrører det fastsatte leveringsstadium. Budet skal indeholde særskilt angivelse af omkostningerne ved den egentlige søtransport
 - ii) det andet vedrører det alternative leveringsstadium frit afskibningshavn, som er angivet i udbudsbekendtgørelsen.
- d) Hvis der er tale om levering frit bestemmelsessted ad søvejen, afgiver den bydende samtidig to bud:
 - i) det første vedrører det fastsatte leveringsstadium. Budet skal indeholde særskilt angivelse af omkostningerne ved dels den oversøiske landtransport, dels den egentlige søtransport
 - ii) det andet vedrører det alternative leveringsstadium frit afskibningshavn, som er angivet i udbudsbekendtgørelsen.
- e) Hvis der er tale om levering frit bestemmelsessted udelukkende over land, afgiver den bydende samtidig to bud:
 - i) det første vedrører det fastsatte leveringsstadium. Budet skal indeholde særskilt angivelse af omkostningerne ved den egentlige landtransport
 - ii) det andet vedrører det alternative leveringsstadium af fabrik.

8. Hvis stk. 3, litra e), finder anvendelse, præciseres det i udbudsbekendtgørelsen, hvorledes budet skal udformes.

9. Budet er kun gyldigt, hvis det ledsages af et bevis for, at den i artikel 8 omhandlede sikkerhed er stillet. Sikkerheden meddeles på de i stk. 1 i nærværende artikel

nævnte betingelser. Det er ikke tilladt blot at henvise til en sikkerhed, der er stillet i forbindelse med et parti af samme art ved et tidligere udbud.

10. Et bud, der ikke indgives i overensstemmelse med denne artikel, eller som indeholder forbehold eller andre betingelser end dem, der er fastsat for udbuddet, er ikke gyldigt.

11. Et bud kan hverken ændres eller trækkes tilbage efter modtagelsen deraf, undtagen i det i artikel 9, stk. 4, omhandlede tilfælde.

Artikel 8

For hvert helt parti stilles en udbudssikkerhed udtrykt i ecu. Sikkerhedens størrelse fastsættes i udbudsbekendtgørelsen. Gyldighedsperioden skal være på mindst én måned og skal kunne fornyes på Kommissionens begæring. Det skal udtrykkelig fremgå af sikkerheden, at den stilles i henhold til denne artikel, og den skal indeholde de i artikel 7, stk. 3, litra a) og b), omhandlede oplysninger. Et enkelt dokument kan omfatte sikkerhederne vedrørende flere partier, forudsat at beløbene for de enkelte partier er angivet særskilt.

Sikkerheden stilles til fordel for Kommissionen i form af en garanti, der udstedes af et af en medlemsstat godkendt pengeinstitut. Hvis produktet tilvejebringes uden for Fællesskabet, kan sikkerheden stilles af et pengeinstitut, der er beliggende uden for Fællesskabet og er accepteret af Kommissionen. Sikkerheden skal være uigenkaldelig og kunne indløses ved første begæring. Sikkerheden kan kun frigives på foranledning af Kommissionen. Sikkerheden frigives eller fortabes som fastsat i artikel 22. Der udstedes ikke nogen kvittering.

Hvis produktet tilvejebringes i selve det land, der modtager fødevarerhjælpen, kan Kommissionen i udbudsbekendtgørelsen fastsætte andre bestemmelser vedrørende sikkerheden under hensyn til sædvane i landet.

Artikel 9

1. Tilslag om levering gives inden for en frist på højst tre arbejdsdage for køb i Fællesskabet og fire arbejdsdage for køb uden for Fællesskabet, regnet fra udløbet af fristen for indgivelse af bud, til den bydende, der har indgivet det laveste bud under overholdelse af samtlige betingelser i udbuddet, herunder egenskaberne ved de produkter, der skal tilvejebringes, i det følgende benævnt »leverandøren«.

2. Indgiver flere bydende enslydende bud, og viser disse sig at være de laveste, gives tilslaget om levering ved lodtrækning.

3. Når der er tale om en levering frit lossehavn eller frit bestemmelsessted, kan der til trods herfor gives tilslag om levering på det alternative stadium, som er fastsat i udbudsbekendtgørelsen dvs. enten frit afskibningshavn eller af fabrik.

4. Når der er givet tilslag om leveringen, sendes der inden for den i stk. 1 nævnte frist pr. brev eller skriftlig telekommunikation en meddelelse om tilslaget til leverandøren samt til de bydende, hvis bud ikke er antaget. Hvis meddelelsen om tilslaget sendes til leverandøren efter udløbet af denne frist, er leverandøren berettiget til at trække sit bud tilbage den første derpå følgende arbejdsdag.

5. Udbudsbekendtgørelsen vedrørende ethvert udbud indeholder to forskellige frister for indgivelse af bud. Hvis tilslaget om levering ikke gives ved udløbet af den første frist, kan Kommissionen udsætte tilslaget på grundlag af den anden frist for indgivelse. De bydende underrettes herom pr. brev eller skriftlig telekommunikation inden for den i stk. 1 nævnte frist.

Der kan i givet fald i forbindelse med den anden frist for indgivelse fastsættes nye betingelser for leveringen.

6. Kommissionen kan beslutte ikke at give noget tilslag ved udløbet af enten den første eller den anden frist for indgivelse af bud, navnlig hvis de indgivne bud ikke ligger inden for det prisinterval, der nominalt er fremherskende på markedet. Kommissionen er ikke forpligtet til at begrunde sin afgørelse. De bydende underrettes inden for den i stk. 1 nævnte frist pr. skriftlig telekommunikation om, at der ikke er givet noget tilslag.

7. Når produkterne tilvejebringes i Fællesskabet, offentliggøres resultaterne af udbuddene i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, serie C.

Resultaterne af de vigtigste udbud uden for Fællesskabet offentliggøres med jævne mellemrum i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, serie C.

KAPITEL III

Leverandørens forpligtelser og betingelser for levering af produkterne

Artikel 10

1. Leverandøren opfylder sine forpligtelser i overensstemmelse med de i udbudsbekendtgørelsen fastsatte betingelser samt under iagttagelse af de i denne forordning omhandlede forpligtelser, herunder de forpligtelser, der følger af budet.

Leverandøren anses for at have kendskab til alle almindelige og særlige betingelser og have accepteret disse.

2. Som garanti for opfyldelsen af forpligtelserne tilstiller leverandøren senest ti arbejdsdage efter, at

meddelelsen om tilslaget om levering er givet, Kommissionen en sikkerhed for leveringen. Denne sikkerhed, der udtrykkes i ecu, skal andrage 10 % af budet pr. parti. Gyldighedsperioden for denne sikkerhed skal være på mindst ét år og skal kunne forlænges på Kommissionens begæring. Den stilles i overensstemmelse med artikel 8, andet og tredje stykke. Det skal i sikkerheden udtrykkelig nævnes, at den stilles i henhold til denne artikel, og den skal indeholde de i artikel 7, stk. 3, litra a) og b), omhandlede oplysninger. Desuden skal den indeholde oplysning om det land eller organ, som modtager bistanden.

3. Senest ti arbejdsdage efter meddelelsen om tilslaget om leveringen meddeler leverandøren skriftligt den i artikel 11 omhandlede virksomhed følgende oplysninger:

a) Navn og adresse på den virksomhed, som fremstiller, emballerer eller oplagrer de produkter, der skal leveres, med angivelse af de omtrentlige fremstillings- eller emballeringsdatoer.

Hvis der er tale om levering af et forarbejdet produkt, giver leverandøren mindst tre arbejdsdage i forvejen meddelelse om datoen for fremstillingens eller emballeringens påbegyndelse.

b) Navnet på dennes repræsentant på leveringsstedet.

4. De rettigheder og forpligtelser, der følger af tilslaget om leveringen, kan ikke overdrages.

Artikel 11

Ved tilslaget om leveringen meddeler Kommissionen leverandøren, hvilken virksomhed det vil blive pålagt at forestå den i artikel 16 omhandlede kontrol, udstedelsen af overensstemmelsesattesten, eventuelt udstedelsen af leveringsattesten og generelt koordineringen af samtlige aktiviteter i forbindelse med leveringen, i det følgende »kontrolorganet«.

Hvis der under leveringen opstår uenighed mellem kontrolorganet og leverandøren, træffer Kommissionen passende foranstaltninger.

Kommissionen kan udpege forskellige kontrolorganer for de forskellige etaper af leveringen.

Artikel 12

1. Ved levering af fabrik eller frit fragtfører gælder stk. 2-8. Leveringsstadiet bestemmes i udbudsbekendtgørelsen.

2. Leverandøren aftaler skriftligt med modtageren eller dennes repræsentant — med kopi til kontrolorganet — den dato, på hvilken produkterne skal leveres på den i hans bud eller i udbudsbekendtgørelsen angivne lasteadresse. Kontrolorganet bidrager i enhver henseende til at bringe en sådan aftale i stand.

En opdeling af leveringen kan kun ske med modtagerens og Kommissionens samtykke. I så fald pålægger Kommissionen leverandøren ekstraomkostningerne ved kontrollen.

3. Leverandøren meddeler hurtigst muligt skriftligt kontrolorganet og Kommissionen, på hvilket tidspunkt og sted leveringen er aftalt, eller eventuelt at der ikke er indgået nogen aftale med modtageren. I sidstnævnte tilfælde skal der mindst ti dage inden udløbet af den i udbudsbekendtgørelsen fastsatte leveringsperiode gives meddelelse om, at der ikke er indgået nogen aftale, således at Kommissionen kan træffe passende foranstaltninger.

4. Leveringen skal være foretaget inden udløbet af den i udbudsbekendtgørelsen fastsatte periode. Hvis leveringen ikke kan ske inden dette tidspunkt, kan Kommissionen på modtagerens skriftlige begæring ledsaget af passende dokumentation forlænge den nævnte periode med den frist, der er nødvendig for leveringen, dog højst 30 dage. Leverandøren er forpligtet til at acceptere en sådan forlængelse.

Hvis leveringen af årsager, som ikke kan tilskrives leverandøren, ikke kan finde sted inden for den forlængede frist, kan leverandøren løses fra sine forpligtelser, hvis han anmoder derom.

5. Leveringen er foretaget, når alle produkterne faktisk er lastet og stuvet i de transportmidler, som er stillet til rådighed af modtageren.

6. Leverandøren bærer alle risici for produkterne, bl.a. for tab eller forringelse, indtil det tidspunkt, hvor leveringen er foretaget og fastslået af kontrolorganet i den i artikel 16 omhandlede endelige overensstemmelsesattest.

7. Leverandøren opfylder formaliteterne for opnåelse af eksportlicens og fortoldningsattest og bærer de dermed forbundne omkostninger og afgifter.

8. Hvis der konstateres uoverensstemmelser mellem de datoer og mængder, der er angivet i den i artikel 17 omhandlede overtagelsesattest og i den endelige overensstemmelsesattest, kan Kommissionen foretage yderligere undersøgelser, som kan føre til udstedelse af nye dokumenter.

Artikel 13

1. Ved levering frit afskibningshavn gælder stk. 2-8. Leveringsstadiet bestemmes i udbudsbekendtgørelsen.

2. Leverandøren aftaler skriftligt med modtageren eller dennes repræsentant — med kopi til kontrolorganet — den dato, på hvilken produkterne skal leveres i den i hans bud angivne afskibningshavn, samt anlægskaj og eventuelt skibets lastetempo. Kontrolorganet bidrager i enhver henseende til at bringe en sådan aftale i stand. Hvis der

ikke foreligger en sådan aftale, træffer Kommissionen egnede foranstaltninger på grundlag af en rapport fra kontrolorganet.

På leverandørens skriftlige begæring kan Kommissionen med modtagerens samtykke give tilladelse til en ændring af afskibningshavnen, forudsat at de eventuelle omkostninger som følge af denne ændring påhviler leverandøren.

En opdeling af leveringen kan kun ske med modtagerens og Kommissionens samtykke. I så fald pålægger Kommissionen leverandøren ekstraomkostningerne ved kontrollen.

3. Leverandøren meddeler hurtigst muligt skriftligt kontrolorganet og Kommissionen, på hvilket tidspunkt og sted leveringen er aftalt, eller eventuelt at der ikke er indgået nogen aftale med modtageren. I sidstnævnte tilfælde skal der mindst ti dage inden udløbet af den i udbudsbekendtgørelsen fastsatte leveringsperiode gives meddelelse om, at der ikke er indgået nogen aftale, således at Kommissionen kan træffe passende foranstaltninger.

4. Hvis leveringen ikke er foretaget inden udløbet af den i udbudsbekendtgørelsen fastsatte periode, fordi der ikke har stået en søforbindelse til rådighed, træffer Kommissionen passende foranstaltninger på grundlag af en rapport fra kontrolorganet. Disse foranstaltninger kan bl.a. bestå i en forlængelse af leveringsfristen, en tilladelse til at skifte havn, en annullering af leveringen eller en transport af produkterne med et skib foreslået af leverandøren eller kontrolorganet, hvis fragt- og lasteomkostningerne anses for acceptable. Omkostningerne ved disse foranstaltninger kan pålægges leverandøren, hvis den i artikel 7, stk. 6, omhandlede dokumentation viser sig at være ukorrekt.

5. Ud over det i stk. 4 nævnte tilfælde skal leveringen være foretaget inden udløbet af den i udbudsbekendtgørelsen fastsatte periode. Hvis leveringen ikke kan ske inden dette tidspunkt, kan Kommissionen på modtagerens skriftlige begæring ledsaget af passende dokumentation forlænge den nævnte periode med den frist, der er nødvendig for leveringen, dog højst 30 dage. Leverandøren er forpligtet til at acceptere en sådan forlængelse.

Hvis leveringen af årsager, som ikke kan tilskrives leverandøren, ikke kan finde sted inden for den forlængede frist, kan leverandøren løses fra sine forpligtelser, hvis han anmoder derom.

6. Hvis det påhviler leverandøren at sørge for produkternes lastning, leverer denne produkterne om bord på skibet i skibets eller eventuelt havneanlæggets lastetempo og under hensyntagen til havnens usancer.

Hvis der er tale om produkter leveret på stadiet fob stuvet, påhviler alle efterfølgende stuvninger — og trimminger, hvis der er tale om styrtgodsladninger — leverandøren.

7. Leveringen er foretaget, når alle produkterne faktisk er leveret på det i udbudsbekendtgørelsen fastsatte stadium.

8. Artikel 12, stk. 6, 7 og 8, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 14

1. Ved levering frit lossehavn gælder stk. 2-14.

Leveringsstadiet bestemmes i udbudsbekendtgørelsen.

2. Leverandøren sørger for egen regning for transport ad den rute, der er mest velegnet med henblik på overholdelse af den i stk. 14 nævnte frist, fra den i budet nævnte afskibningshavn til den i udbudsbekendtgørelsen nævnte bestemmelsehavn.

På leverandørens skriftlige begæring kan Kommissionen dog give tilladelse til anvendelse af en anden afskibningshavn, forudsat at de eventuelle omkostninger ved denne ændring påhviler leverandøren.

3. Leverandøren drager omsorg for, at søtransporten foregår på et skib, der af Fællesskabets klassifikationsselskaber eller de internationale klassifikationsselskaber er placeret i højeste klasse, og som opfylder alle sundhedsmæssige krav til transport af levnedsmidler. For lastninger i Fællesskabet skal klassifikationsselskaberne efterleve de normer og regler, der er fastlagt i Rådets direktiv 94/57/EF⁽¹⁾.

Søtransporten foretages i overensstemmelse med bestemmelserne vedrørende forebyggelse af fremgangsmåder, der er i modstrid med en fri og loyal konkurrence på et forretningsmæssigt grundlag, som fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 954/79⁽²⁾, (EØF) nr. 4055/86⁽³⁾, (EØF) nr. 4056/86⁽⁴⁾, (EØF) nr. 4057/86⁽⁵⁾ og (EØF) nr. 4058/86⁽⁶⁾ om Fællesskabets politik med hensyn til søtransport. Søtransporten må ikke udføres af rederier, hvis fremgangsmåder har skadet rederierne i Fællesskabet, eller hvis indregistreringsland har grænset den frie adgang til søtransport for medlemsstaternes rederier eller for skibe indregistreret i en medlemsstat i overensstemmelse med dets lovgivning, navnlig inden for gyldighedsperioden for en afgørelse truffet af Rådet i medfør af artikel 11 i forordning (EØF) nr. 4057/86 og artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 4058/86.

Leverandøren tilsender kontrolorganet en attest på, at det benyttede skib opfylder sundhedskravene, samt en kopi af skibets klassifikationsattester.

4. Leverandøren tegner til gunst for sig selv en søforsikring eller godtgør at være dækket af en generalpolice. Forsikringssummen skal mindst svare til budsummen, og policen skal dække alle risici i forbindelse med transporten og alle andre aktiviteter fra leverandørens side i forbindelse med leveringen indtil det fastsatte leveringsstadium. Den skal ligeledes dække alle omkostninger ved sortering, genstandsættelse, overtagelse eller destruktions af beskadigede produkter og analyse af de varer, for hvis vedkommende et havari ikke forhindrer, at de accepteres af modtageren.

Forsikringsperioden begynder i det øjeblik, hvor de forsikrede produkter forlader leverandørens lagre, og slutter, når leveringen er gennemført på det leveringsstadium, der er angivet i udbudsbekendtgørelsen og fastslået af kontrolorganet i den endelige overensstemmelsesattest.

Det skal desuden udtrykkelig anføres i policen, at dækningen indrømmes i overensstemmelse med denne artikel.

5. Leverandøren underretter, så snart han er bekendt dermed, skriftligt modtageren og kontrolorganet om skibets navn og flag, lastedatoen, den forventede dato for skibets ankomst til lossehavnen samt alle begivenheder, der måtte indtræde under transporten af produkterne.

Leverandøren bekræfter over for modtageren og kontrolorganet den forventede dato for skibets ankomst til lossehavnen eller pålægger kaptajnen eller rederiets agent at underrette dem ti dage, derefter fem dage, derefter tre dage, derefter 48 timer i forvejen.

6. En levering kan kun opdeles på flere skibe, hvis Kommissionen har givet sit samtykke dertil. I så fald pålægger Kommissionen leverandøren ekstraomkostningerne ved kontrollen.

7. Leverandøren laster for egen regning produkterne om bord på skibet i afskibningshavnen og bærer søfragtsomkostningerne.

Hvis der er tale om en levering på stadiet ikke-losset (*ex ship*), påhviler losseomkostningerne og de eventuelle overliggeretidspenge i lossehavnen ikke leverandøren, forudsat at denne ikke har lagt hindringer i vejen for losningen. Udbudsbekendtgørelsen kan indeholde en bestemmelse om, at leverandøren er forpligtet til at betale ekspeditionspræmier (*despatch money*) til Kommissionen. Der skal med henblik derpå fremlægges en kopi af *statement of facts* og af *laytime*-opgørelsen ved fremlæggelsen af betalingsanmodningen.

Hvis der er tale om en levering på stadiet losset (*ex quay*), påhviler losseomkostningerne, herunder kajpenge og eventuelle prampenge inklusive leje, slæbning og losning af lægtene samt eventuelle overliggeretidspenge for skibet og i givet fald lægterne, leverandøren.

⁽¹⁾ EFT L 319 af 12. 12. 1994, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 121 af 17. 5. 1979, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 378 af 31. 12. 1986, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 378 af 31. 12. 1986, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 378 af 31. 12. 1986, s. 14.

⁽⁶⁾ EFT L 378 af 31. 12. 1986, s. 21.

Hvis der er tale om en levering på stadiet havnelager, påhviler de i tredje afsnit nævnte omkostninger, plus omkostningerne ved håndtering og overførsel af produkterne fra stadiet ex quay til og med stuvningen i havnelageret, leverandøren.

Hvis der er tale om levering i containere, finder leveringen enten sted på stadiet containerterminal eller på stadiet havnelager. I så fald skal franchiseperioden for containerne mindst være på 15 dage og være klart angivet i konnossementet. Hvis der er tale om levering på stadiet havnelager, påhviler omkostningerne ved omladningen af containerne og stuvningen på lageret leverandøren; hvis denne har taget initiativ til at bruge containere, uden at dette var krævet i udbudsbekendtgørelsen, påhviler alle dermed forbundne omkostninger ham.

Under alle omstændigheder påhviler kajafgifter (»wharfage«) eller lignende omkostninger leverandøren, hvis de ifølge havnereglementet skal dækkes af skibet.

8. Leverandøren opfylder formaliteterne for opnåelse af eksportlicens og fortoldningsattest og bærer de dermed forbundne omkostninger og afgifter. Formaliteterne for opnåelse af importlicens og importtoldformaliteterne må ikke opfyldes af leverandøren; de dermed forbundne omkostninger og afgifter bæres ikke af denne.

9. Straks efter losningen sender leverandøren modtageren følgende dokumenter med kopi til kontrolorganet:

- a) en proformafaktura med angivelse af, at der er tale om en vederlagsfri levering af fællesskabsbistand
- b) en kopi af den i artikel 16 omhandlede foreløbige overensstemmelsesattest
- c) alle dokumenter, der er nødvendige for modtagerens fortoldning og overtagelse af produkterne
- d) alle andre dokumenter, der er fastsat i udbudsbekendtgørelsen.

Ved levering på stadiet ex ship sender leverandøren også følgende dokumenter:

- a) originaleksemplaret af konnossementet lydende på bestemmelsehavnen eller ethvert tilsvarende dokument, som muliggør fortoldning og losning på modtagerens foranledning
- b) og i givet fald certeparti, »booking note« eller ethvert tilsvarende dokument, som indeholder angivelse af bl.a. liggedage

- c) hvis der er tale om hele ladninger, en teknisk beskrivelse af dybgangen i saltvand og nedtrykningsvægten ved denne dybgang (tons pr. cm), samt lastningsplanen.

Ved levering på studierne ex quay eller havnelager sender leverandøren også følgende dokumenter:

- a) en kopi af konnossementet og eventuelt en pakkedliste, hvis leveringen finder sted i containere
- b) en følgeseddel, som gør det muligt for modtageren at fortolde og fjerne produkterne.

10. Konnossementet skal altid indeholde oplysning om transportvirksomheden og være udstedt til leverandørens repræsentant i lossehavnen. På modtagerens skriftlige begæring skal leverandøren dog angive modtageren eller dennes repræsentant som ladningsmodtager udelukkende for at gøre det muligt at opfylde importtoldformaliteterne.

Medmindre der er tale om leveringer ex ship, kan udpegelsen af modtageren som ladningsmodtager ikke indebære, at denne dækker eller forhåndsfinansierer alle eller en del af losseomkostningerne. Navnene på modtageren og kontrolorganet i lossehavnen skal altid angives i meddelelsesrubrikken benævnt »notify«.

11. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 14 er leveringen foretaget, alt efter tilfældet, når samtlige produkter faktisk:

- a) er leveret i skibets last, når der er tale om det i stk. 7, andet afsnit, omhandlede stadium ex ship
- b) er anbragt på kajen, når der er tale om det i stk. 7, tredje afsnit, omhandlede stadium ex quay, eller
- c) er stuved i havnelageret eller i containerterminalen, når der er tale om de i henholdsvis stk. 7 fjerde og femte afsnit nævnte tilfælde.

12. Leverandøren bærer alle risici for produkterne, bl.a. for tab eller forringelse, indtil det tidspunkt, hvor leveringen er foretaget og fastlagt af kontrolorganet i den endelige overensstemmelsesattest på det i stk. 7 fastlagte leveringsstadium.

13. Hvis der konstateres uoverensstemmelser mellem de datoer og mængder, der er angivet i overtagelsesattesten og i den endelige overensstemmelsesattest, kan Kommissionen foretage yderligere undersøgelser, som kan føre til udstedelse af nye dokumenter.

14. Samtlige produkter skal være ankommet i lossehavnen inden udløbet af den i udbudsbekendtgørelsen fastsatte frist. Hvis der i udbudsbekendtgørelsen er nævnt flere lossehavne for et og samme parti og én enkelt leveringsfrist, skal produkterne være ankommet i de forskellige lossehavne inden udløbet af den fastsatte frist.

Registreringen af skibet hos havnemyndighederne i lossehavnen udgør beviset for datoen for ankomsten i denne havn. Hvis det er umuligt at fremskaffe beviset ved hjælp af registreringen, fastlægges ankomstdatoen på grundlag af et af kontrolorganet bekræftet uddrag af logbogen.

Udbudsbekendtgørelsen kan i givet fald stipulere en leveringsperiode, før hvilken enhver levering anses for at være foretaget for tidligt og udløser de i artikel 22, stk. 4, litra c), omhandlede sanktioner.

15. Hvis leveringen ikke kan ske inden for den i udbudsbekendtgørelsen fastsatte frist, kan Kommissionen på modtagerens skriftlige begæring ledsaget af passende dokumentation forlænge den nævnte frist med den periode, der er nødvendig for leveringen, dog højst 30 dage, eller opsigse kontrakten. Leverandøren er forpligtet til at acceptere en sådan forlængelse eller opsigelse.

Hvis leveringen af årsager, som ikke kan tilskrives leverandøren, ikke kan finde sted inden for den forlængede frist, kan leverandøren løses fra sine forpligtelser, hvis han anmoder derom.

Artikel 15

1. Ved levering frit bestemmelsessted ad søvejen og over land eller udelukkende over land gælder stk. 2-11.

2. Leverandøren sørger for egen regning for transport ad den rute fra den i budet nævnte afskibningshavn eller læsserampe til det i udbudsbekendtgørelsen fastsatte endelige bestemmelsessted, der er bedst egnet med henblik på overholdelse af den i stk. 9 nævnte frist.

På leverandørens skriftlige begæring kan Kommissionen dog give tilladelse til anvendelse af en anden afskibningshavn eller læsserampe, forudsat at de eventuelle omkostninger ved denne ændring påhviler leverandøren.

Leverandøren bærer alle omkostninger indtil indbringelsen af produkterne på lageret på bestemmelsesstedet.

Hvis der er tale om levering i containere, bærer leverandøren alle omkostninger ved leje, transport, indbringelse på lageret og tilbagesendelse af de tomme containere. Medmindre leverandøren selv har taget initiativ til at benytte containere, uden at det var krævet i udbudsbekendtgørelsen, bærer leverandøren ikke omkostningerne ved tilbageholdelse ud over et tidsrum på 15 dage regnet fra indbringelsen på lageret.

3. Bestemmelserne i artikel 14, stk. 3, 4, 6 og 8, finder tilsvarende anvendelse.

4. Udbudsbekendtgørelsen kan indeholde angivelse af en lossehavn eller et transitpunkt for leveringen.

5. Leveringen er foretaget, når alle produkterne faktisk er indbragt på lageret på bestemmelsesstedet, jf. dog stk. 9; losningen af transportmidlerne påhviler ikke leverandøren.

6. Leverandøren bærer alle risici for produkterne, bl.a. for tab eller forringelse, indtil det tidspunkt, hvor leveringen er foretaget på det i stk. 2 fastlagte leveringsstadium og fastslået af kontrolorganet i den endelige overensstemmelsesattest.

7. Hvis der konstateres uoverensstemmelser mellem de datoer og mængder, der er angivet i overtagelsesattesten, og i den endelige overensstemmelsesattest, kan Kommissionen foretage yderligere undersøgelser, som kan føre til udstedelse af nye dokumenter.

8. Leverandøren underretter hurtigst muligt skriftligt modtageren og kontrolorganet om de benyttede transportmidler, lastedatoerne, den forventede dato for ankomsten til bestemmelsesstedet samt alle begivenheder, der måtte indtræde under transporten af produkterne.

Leverandøren bekræfter på den hurtigst mulige måde over for modtageren og kontrolorganet den forventede dato for ankomsten til bestemmelsesstedet fem dage i forvejen.

9. Samtlige produkter skal være ankommet på bestemmelsesstedet inden udløbet af den i udbudsbekendtgørelsen fastsatte frist. Hvis der i udbudsbekendtgørelsen er nævnt flere bestemmelsessteder for et og samme parti og én enkelt leveringsfrist, skal produkterne være ankommet på hvert bestemmelsessted inden udløbet af den fastsatte frist.

Udbudsbekendtgørelsen kan i givet fald stipulere en leveringsperiode, før hvilken enhver levering anses for at være foretaget for tidligt og udløser de i artikel 22, stk. 4, litra c), omhandlede sanktioner.

10. Artikel 14, stk. 15, finder anvendelse.

11. Straks efter lastningen tilstiller leverandøren modtageren følgende med kopi til kontrolorganet:

- a) en kopi af konnossementet med angivelse af transportvirksomhed, hvis der er tale om søtransport
- b) en følgeseddel, som gør det muligt for modtageren at fortolde produkterne
- c) en kopi af den foreløbige overensstemmelsesattest
- d) en proformafaktura med angivelse af, at der er tale om en vederlagsfri levering af fællesskabsbistand
- e) en pakkeliste, hvis der er tale om levering i containere

- f) en fragseddel, hvis der er tale om levering over land
- g) alle dokumenter, der er nødvendige for modtagerens fortoldning og overtagelse af produkterne
- h) alle andre dokumenter, der er fastsat i udbudsbekendtgørelsen.

Artikel 16

1. Ved enhver levering foretager kontrolorganet kontrol af kvalitet, mængde, emballering og mærkning af de produkter, der skal leveres.

Den endelige kontrol foretages på det fastsatte leveringsstadium. Hvis der er tale om levering frit lossehavn eller frit bestemmelsessted, foretages der tillige en foreløbig kontrol ved lastningen eller på fabrikken.

2. Kontrollen gennemføres på et sådant tidspunkt og under sådanne forhold, at samtlige analyseresultater og i givet fald resultaterne af en supplerende ekspertvurdering kan foreligge, inden produkterne stilles til rådighed, eller inden lastningen påbegyndes. Under særlige omstændigheder, navnlig når der er risiko for ombytning af produkter under leveringsforløbet efter gennemførelsen af nævnte kontrol, kan kontrolorganet dog mod Kommissionens tilladelse udføre en supplerende kontrol af samme art under lastningen. Alle finansielle følger af, at der ved sidstnævnte kontrol fastslås en manglende overensstemmelse, bl.a. eventuelle overliggetidspenge, bæres af leverandøren.

3. Ved afslutningen af den endelige kontrol udsteder kontrolorganet en endelig overensstemmelsesattest til leverandøren, hvori der bl.a. angives datoen for leveringsgennemførelse og den leverede nettomængde samt eventuelle forbehold.

4. Når kontrolorganet konstaterer manglende overensstemmelse, underretter det hurtigst muligt skriftligt leverandøren og Kommissionen herom. Denne underretning benævnes »anmeldelse af forbehold«. Leverandøren kan anfægte resultaterne over for kontrolorganet og Kommissionen inden for to arbejdsdage efter fremsendelsen af den nævnte anmeldelse.

5. Ved afslutningen af den foreløbige kontrol udsteder kontrolorganet en foreløbig overensstemmelsesattest til leverandøren med angivelse af eventuelle forbehold. Kontrolorganet præciserer, om disse forbehold er af en sådan karakter, at produkterne ikke vil kunne accepteres på leveringsstadiet. Kommissionen kan på grundlag af de trufne forbehold beslutte, at det i artikel 18, stk. 4, omhandlede forskud ikke skal udbetales.

6. Leverandøren bærer alle finansielle følger, herunder omkostningerne ved dødfragt eller overliggetidspenge, som følger af de kvalitative mangler ved produkterne eller

en forsinket overdragelse af produkterne med henblik på fremlæggelse til kontrol.

7. Leverandørens og modtagerens repræsentanter opfordres skriftligt af kontrolorganet til at overvåge kontrolforanstaltningerne, herunder udtagningen af de prøver, der skal anvendes til analyserne; udtagningen af prøver foregår i overensstemmelse med almindelig sædvane.

Ved prøveudtagninger udtager kontrolorganet to supplerende prøver, som det opbevarer forsejlet til rådighed for Kommissionen med henblik på en eventuel fornyet kontrol samt i tilfælde af indsigelse fra modtagerens eller leverandørens side.

Omkostningerne ved de produkter, der udtages til prøverne, bæres af leverandøren.

8. Ved indsigelse fra leverandørens eller modtagerens side mod resultaterne af den efter stk. 2 gennemførte foreløbige eller endelige kontrol foranlediger kontrolorganet mod Kommissionens tilladelse, at der foretages en supplerende ekspertvurdering, der alt efter indsigelsens art omfatter en yderligere prøveudtagning, en yderligere analyse eller en yderligere kontrol af vægt eller emballage.

Den supplerende ekspertvurdering foretages af en instans eller et laboratorium, der udpeges efter fælles overenskomst mellem leverandøren, modtageren og kontrolorganet. Hvis der ikke opnås enighed herom inden for to arbejdsdage efter anmeldelsen af indsigelsen, udpeger Kommissionen på eget initiativ instansen eller laboratoriet.

9. Hvis den endelige overensstemmelsesattest ikke udstedes ved afslutningen af den første kontrol eller den supplerende ekspertvurdering, er leverandøren forpligtet til at erstatte produkterne med nye produkter.

10. Omkostningerne ved den i stk. 2 nævnte kontrol bæres af Kommissionen.

Omkostningerne ved kontrollen af de erstatningsprodukter eller supplerende leveringer, der er omhandlet i stk. 9, henholdsvis artikel 17, stk. 1, bæres af leverandøren.

Omkostningerne ved den i stk. 8 nævnte supplerende ekspertvurdering bæres af den tabende part.

11. Hvis der indtræffer forstyrrelser, som af årsager, der ikke kan tilskrives leverandøren, har alvorlig indvirkning på en levering frit lossehavn eller frit bestemmelsessted, kan Kommissionen beslutte, at kontrolorganet, inden leveringen foretages, udsteder en endelig overensstemmelsesattest efter at have gennemført en passende kontrol af produkternes mængde og kvalitet.

12. Leverandøren kan anmode kontrolorganet om at udstede en foreløbig eller endelig overensstemmelsesattest vedrørende delmængder.

Dog kan intet parti give anledning til udstedelse af mere end tre delattester. Enhver delattest skal vedrøre en mængde på mindst 2 500 tons (netto) uforarbejdet korn og 100 tons (netto) andre produkter, medmindre den nævnte attest vedrører restmængden af et parti. I alle disse tilfælde pålægger Kommissionen leverandøren ekstraomkostningerne ved kontrollen. Dog finder sidstnævnte bestemmelse ikke anvendelse, hvis der er tale om et parti, der er opdelt på flere delpartier med forskellige bestemmelsessteder.

Artikel 17

1. Ved levering af produkter i styrtgodsladninger accepteres en væggtolerance på 3 % under den bestilte mængde. Ved levering af emballerede produkter er tolerancen på 1 %. De mængder, som kontrolorganet udtager som prøver, lægges til tolerancerne.

Hvis tolerancerne overskrides, kan Kommissionen kræve, at leverandøren foretager en yderligere levering på de samme finansielle betingelser som dem, der blev fastsat ved den oprindelige levering, inden for en anden frist, som fastsættes af Kommissionen. I påkommende tilfælde finder artikel 22, stk. 4, 5 og 7, anvendelse.

2. Den faktisk leverede nettomængde fastslås i overtagelsesattesten eller leveringsattesten.

3. Modtageren udsteder en overtagelsesattest indeholdende de i bilag III nævnte oplysninger til leverandøren. Denne attest udstedes straks efter, at varen er stillet til rådighed på det fastsatte leveringsstadium, og efter at leverandøren har overdraget modtageren originaleksempelret af den endelige overensstemmelsesattest, oprindelsescertifikatet, proformafakturaen med angivelse af produktets værdi og den vederlagsfri afståelse til modtageren samt eventuelt de i artikel 14 og 15 omhandlede dokumenter.

Kontrolorganet yder al fornøden bistand for at sikre, at den nævnte attest udstedes.

4. Hvis overtagelsesattesten ikke er udstedt af modtageren inden for 15 dage efter modtagelsen af de i stk. 3 nævnte dokumenter, udsteder kontrolorganet på begrundet skriftlig begæring fra leverandøren og med Kommissionens samtykke inden for fem arbejdsdage en leveringsattest med de i bilag III fastsatte oplysninger til leverandøren.

KAPITEL IV

Betingelser for betaling og for frigivelse af sikkerhed

Artikel 18

1. Den øvre grænse for det beløb, der skal betales til leverandøren, udgøres af budsummen, hvortil i givet fald lægges de i artikel 19 omhandlede omkostninger, og hvorfra i givet fald trækkes de i stk. 3 i nærværende artikel omhandlede fradrag, de i artikel 22, stk. 8, omhandlede beslaglæggelser, ekstraomkostningerne i forbindelse med den i artikel 12-16 omhandlede kontrol eller omkostningerne som følge af de i artikel 13, stk. 4, omhandlede foranstaltninger.

Når udbuddet vedrører en levering af de størst mulige mængder af et givet produkt, er det beløb, der skal betales, højst det i udbudsbekendtgørelsen anførte beløb under hensyn til de ovennævnte fradrag og beslaglæggelser eller omkostninger eller betalingen af de i artikel 19 omhandlede omkostninger.

2. Betalingen foretages for den nettomængde, der er anført i overtagelsesattesten eller leveringsattesten. Er der uoverensstemmelser mellem overtagelsesattesten og den endelige overensstemmelsesattest, har sidstnævnte dokument dog fortrinsret og anvendes som grundlag for betalingen.

3. Hvis produkternes kvalitet, emballering eller mærkning som fastslået på leveringsstadiet ikke svarer til de fastsatte forskrifter, men ikke har været til hinder for overtagelse af produkterne eller udstedelse af en leveringsattest, kan Kommissionen foretage fradrag ved fastlæggelsen af det beløb, der skal betales. Anvendelsen af fradrag over for en leverandør kan føre til anvendelse af artikel 2, stk. 2.

4. Hvis der er tale om levering frit lossehavn eller frit bestemmelsessted, kan der efter følgende bestemmelser på leverandørens begæring udbetales et forskud, som højst kan andrage 90 % af udbudssummen

- a) enten pro rata for de delmængder, der er anerkendt som overensstemmende, og for hvilke kontrolorganet har udstedt en foreløbig overensstemmelsesattest
- b) eller for den samlede mængde, for hvilken kontrolorganet har udstedt en foreløbig overensstemmelsesattest.

Uanset hvor mange partielle forskud der er betalt for et givet parti, betaler Kommissionen kun én restsum pr. parti, medmindre der er tale om ekstraordinære omstændigheder, som er anerkendt af Kommissionen.

5. Det beløb, der skal betales, udbetales på leverandørens begæring fremlagt i to eksemplarer:

Anmodningen om betaling af det samlede beløb eller af restsummen skal være ledsaget af følgende dokumenter:

- a) en faktura lydende på det krævede beløb
- b) originaleksemplaret af overtagelsesattesten eller leveringsattesten
- c) en kopi af den endelige overensstemmelsesattest.

Anmodning om betaling af et forskud skal være ledsaget af følgende dokumenter:

- a) en faktura lydende på det krævede beløb
- b) en kopi af den foreløbige overensstemmelsesattest
- c) en kopi af konnossementet, certepartiet eller fragtseddelen
- d) en kopi af assurancecertifikatet.

Intet forskud kan andrage mere end 90 % af budsummen. Forskuddet ydes kun mod fremlæggelse af bevis for, at der til fordel for Kommissionen er stillet sikkerhed for forskuddet med et beløb, der er lig med forskudsbeløbet forhøjet med 10 %. Denne sikkerhed stilles i henhold til artikel 8, stk. 2 og 3. Denne sikkerhed skal have en gyldighedsperiode på mindst ét år og skal kunne fornyes på Kommissionens begæring.

Rigtigheden af enhver kopis overensstemmelse med originaleksemplaret skal være bekræftet, og kopien skal være undertegnet af leverandøren.

6. Anmodninger om betaling af det samlede beløb eller restsummen indgives til Kommissionen senest tre måneder efter overtagelsesattestens eller leveringsattestens udstedelsesdato. Medmindre der er tale om force majeure, giver en anmodning, som er indgivet efter udløbet af denne frist, anledning til en tilbageholdelse af 10 % af den betaling, der skal foretages.

7. Betalingen foretages inden for en frist på 60 dage efter Kommissionens modtagelse af den fuldstændige anmodning indgivet i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 5.

En betaling, der foretages efter nævnte frist, og som ikke er begrundet i yderligere ekspertundersøgelser eller andre undersøgelser, giver anledning til betaling af morarenter til den af Det Europæiske Monetære Institut anvendte månedssats, som offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, serie C. Den månedssats, der skal benyttes, er satsen på dagen efter den dag, på hvilken den i første afsnit omhandlede frist udløber. Hvis forsinkelsen strækker sig over mere end én måned, anvendes et gennemsnit, der er vægtet efter antallet af dage for anvendelse af hver enkelt sats.

Artikel 19

1. Leverandøren bærer alle omkostninger ved levering af produkterne på det fastsatte stadium. Kommissionen

kan dog efter skriftlig anmodning fra leverandøren godtgøre denne visse ekstraomkostninger, som den anslår på grundlag af behørig dokumentation, forudsat at der er udstedt en overtagelsesattest eller leveringsattest uden forbehold med hensyn til de krævede omkostningers art.

2. Idet ingen administrationsomkostninger kan medregnes, udgøres ekstraomkostningerne af oplagings-, forsikrings- og finansieringsomkostninger, som alt efter tilfældet faktisk er betalt af leverandøren

- a) som følge af en forlængelse af leveringsperioden på modtagerens begæring
- b) som følge af en forsinkelse på mere end 30 dage mellem på den ene side leveringsdatoen og på den anden side udstedelsen af overtagelses- eller leveringsattesten eller af den endelige overensstemmelsesattest, hvis denne udstedes efterfølgende.

3. De anerkendte oplagings- og forsikringsomkostninger tilbagebetales i ecu ved omregning af beløbet udtrykt i den valuta, hvori omkostningerne er båret, ved hjælp af den af Kommissionen anvendte omregningskurs.

De anerkendte omkostninger kan ikke overstige et maksimum på:

- 1 ECU pr. ton produkter i styrtgodsladninger og 2 ECU pr. ton emballerede produkter pr. uge for oplagingsomkostningernes vedkommende
- 0,75 % årligt af produkternes værdi for forsikringsomkostningernes vedkommende.

Finansieringsomkostningerne beregnes som følger:

$$\frac{A \times N \times I}{360}$$

A = den restsum, der i henhold til artikel 18 skal betales på datoen for den begivenhed, der giver anledning til betaling af finansieringsomkostninger

n = antallet af dage, som den i stk. 2, litra a), omhandlede forlængelse strækker sig over, eller antallet af dage, som den i stk. 2, litra b), omhandlede forsinkelse strækker sig over

i = den i artikel 18, stk. 7, nævnte sats.

4. I ekstraordinære tilfælde kan Kommissionen efter skriftlig anmodning fra leverandøren godtgøre denne visse uforudsete udgifter, forudsat at disse udgifter ikke skyldes en fejl ved produkterne, fejl eller mangler ved emballeringen, en forsinkelse af leveringen, der kan tilskrives leverandøren, en overbelastning af havne eller forhold, der kan tilskrives en underleverandør.

5. Kommissionen yder på leverandørens begæring denne en godtgørelse, når han er løst fra sine forpligtelser, bl.a. i henhold til artikel 12, stk. 4, artikel 13, stk. 5, artikel 14, stk. 15, artikel 15, stk. 10, og artikel 20, stk. 2.

Idet ingen administrationsomkostninger kan medregnes, dækker godtgørelserne dels oplagrings-, forsikrings- og finansieringsomkostninger anslået i henhold til stk. 2 og 3 i nærværende artikel, dels en udligningsgodtgørelse fastlagt efter fælles overenskomst, under alle omstændigheder inden for et maksimumsbeløb på 3 % af udbudssummen.

6. Anmodninger om betaling af ekstraomkostninger og uforudsete udgifter skal indgives adskilt fra anmodningen om betaling for leveringen og skal indgives i to eksemplarer inden for den i artikel 18, stk. 6, fastsatte frist. Er denne frist overskredet, tilbageholdes der 10 %.

Artikel 20

Hvis Kommissionen efter tilslaget om levering udpeger en anden lasteadresse, en anden afskibnings- eller lossehavn, et andet endeligt bestemmelsessted end oprindeligt fastsat eller et andet leveringsstadium, leverer leverandøren produkterne på den nye lasteadresse, i den nye havn, på det nye endelige bestemmelsessted eller på det nye leveringsstadium. Kommissionen fastsætter sammen med leverandøren den eventuelle nedsættelse eller forhøjelse af de oprindeligt fastsatte omkostninger.

Leverandøren kan dog efter behørigt begrundet anmodning løses fra sine forpligtelser.

Artikel 21

Medmindre der er tale om force majeure, bærer leverandøren alle finansielle følger af, at leveringen ikke eller kun delvis har fundet sted, hvis leveringen af årsager, der ikke kan tilskrives modtageren, men derimod leverandøren, ikke er gennemført ved udløbet af en frist på 30 dage efter den fastsatte leveringstid. De finansielle følger kan bl.a. omfatte omkostninger, der påføres modtageren som en direkte følge af, at levering ikke har fundet sted, f.eks. overliggetidspenge, dødfragt i forbindelse med sø- eller landtransport, omkostninger ved leje af lagerrum eller -områder samt de hermed forbundne forsikringsomkostninger.

Under de i stk. 1 nævnte omstændigheder fastslår Kommissionen endvidere, at levering ikke har fundet sted, og træffer de fornødne forholdsregler.

Artikel 22

1. De i henhold til artikel 8, artikel 10, stk. 2, og artikel 18, stk. 5, stillede sikkerheder frigives eller fortabes som fastsat i stk. 2-8.

2. Udbudssikkerheden frigives:

- a) ved brev eller skriftlig telekommunikation fra Kommissionen, når budet ikke er gyldigt eller ikke antages, eller såfremt der ikke er givet tilslag om leveringen
- b) når den bydende, der udpeges som leverandør, har stillet sikkerhed for levering eller har trukket sit bud tilbage i henhold til artikel 9, stk. 4.

Sikkerheden fortabes, hvis leverandøren ikke har stillet sikkerheden for levering senest ti arbejdsdage efter tilslaget om leveringen, samt hvis den bydende trækker sit bud tilbage i henhold til artikel 7, stk. 11.

3. Sikkerheden for levering frigives samlet ved brev eller skriftlig telekommunikation fra Kommissionen, når leverandøren:

- a) har stillet den i artikel 18, stk. 5, tredje afsnit, fastsatte sikkerhed for forskud
- b) har gennemført leveringen under opfyldelse af samtlige sine forpligtelser
- c) er blevet løst fra sine forpligtelser i henhold til artikel 12, stk. 4, artikel 13, stk. 5, artikel 14, stk. 15, artikel 15, stk. 10, og artikel 20, stk. 2
- d) ikke har gennemført leveringen på grund af force majeure anerkendt af Kommissionen.

4. Medmindre der er tale om force majeure, fortabes sikkerheden for levering delvist og kumulativt i følgende tilfælde, jf. dog stk. 8:

- a) med 10 % af værdien af de mængder, der ikke er leveret, jf. dog de i artikel 17, stk. 1, nævnte tolerancer
- b) med 20 % af det samlede beløb for søtransport, der er anført i budet, hvis det skib, leverandøren har befragtet, ikke opfylder betingelserne i artikel 14, stk. 3
- c) med 0,2 % af værdien af de mængder, der leveres efter fristens udløb, pr. dags forsinkelse eller — i påkommende tilfælde og på betingelse af, at det er fastsat i udbudsbekendtgørelsen — 0,1 % pr. dags førtidig levering.

De fortabelser, der er nævnt i litra a) og c), effektueres ikke, hvis de konstaterede undladelser ikke kan tilskrives leverandøren.

5. Sikkerheden for forskud frigives fuldt ud på samme måde som sikkerheden for levering i de tilfælde, der er nævnt i stk. 3, litra b) og c).

Den fortabes delvis ved tilsvarende anvendelse af bestemmelserne i stk. 4.

6. Sikkerheden for levering eller forskud fortabes fuldt ud, dersom Kommissionen konstaterer at leveringen ikke har fundet sted i henhold til artikel 21.

7. Sikkerheden for levering eller forskud frigives pro rata for de mængder, for hvilke retten til betaling af restsummen er fastslået. Den fortabes for de øvrige mængder.

8. Kommissionen trækker beløbene for de fortabelser af sikkerhed, der sker i henhold til stk. 4, 5 og 6, fra det endelige beløb, som skal betales. Sikkerheden for levering eller forskud frigives derefter samlet og fuldt ud.

KAPITEL V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 23

Kommissionen vurderer de tilfælde af force majeure, som kan ligge til grund for, at en levering ikke har fundet sted, eller at en af de forpligtelser, som påhviler leverandøren, ikke er overholdt.

Omkostningerne i forbindelse med et af Kommissionen anerkendt tilfælde af force majeure bæres af Kommissionen.

Artikel 24

De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at afgøre enhver tvist som følge af gennemførelsen af, den manglende gennemførelse af eller fortolkningen af de

nærmere bestemmelser vedrørende de leveringer, der gennemføres i henhold til denne forordning.

Artikel 25

Alle spørgsmål, der ikke er omhandlet i nærværende forordning, afgøres efter belgisk ret.

Artikel 26

Forordning (EØF) nr. 2200/87 ophæves.

Den finder dog fortsat anvendelse på leveringer, for hvis vedkommende udbudsbekendtgørelsen er meddelt på et tidligere tidspunkt end datoen for nærværende forordnings ikrafttræden.

Henvisninger til den ophævede forordning læses som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 27

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1997.

På Kommissionens vegne
João DE DEUS PINHEIRO
Medlem af Kommissionen

BILAG I

UDBUDSBEKENDTGØRELSE

1. Aktion nr. (eventuelt flere numre pr. parti)
 2. Modtager (et land eller en organisation)
 3. Modtagerens repræsentant
 4. Bestemmelsesland
 5. Produkt, der skal tilvejebringes
 6. Samlet mængde (tons netto)
 7. Antal partier (eventuelt mængde pr. parti og/eller delparti)
 8. Produktets karakteristika og kvalitet (ifølge den i artikel 5 omhandlede offentliggørelse)
 9. Emballering (ifølge den i artikel 5 omhandlede offentliggørelse)
 10. Etiketring eller mærkning (ifølge den i artikel 5 omhandlede offentliggørelse)
 - sprog, der skal benyttes ved mærkningen
 - yderligere angivelser
 11. Den måde, produktet tilvejebringes på (fællesskabsmarkedet eller interventionslager, i sidstnævnte tilfælde også det organ, der ligger inde med lageret, og den fastsatte salgspris, eller et marked uden for Fællesskabet)
 12. Fastsat leveringsstadium
 13. Alternativt leveringsstadium (anvendelse af artikel 9, stk. 3)
 14. a) Afskibningshavn (der henvises til artikel 7, stk. 4 og 6)
 - b) Lasteadresse
 15. Lossehavn
 16. Bestemmelsessted (lagerets adresse for stadiet frit bestemmelsessted)
 - havn eller transitlager
 - transportvej over land (der henvises til artikel 15, stk. 4)
 17. Periode eller grænsedato for levering på det fastsatte stadium
 - første frist
 - anden frist (der henvises til artikel 9, stk. 5)
 18. Periode eller grænsedato for levering på det alternative stadium
 - første frist
 - anden frist (der henvises til artikel 9, stk. 5)
 19. Frist for indgivelse af bud (klokken 12, Bruxelles-tid)
 - første frist
 - anden frist (der henvises til artikel 9, stk. 5)
 20. Udbudssikkerhedens størrelse
 21. Adresse for fremlæggelse af bud og udbudssikkerhed
 22. Eksportrestitution
-

BILAG IIA

MODEL FOR BUD

BUD

i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 2519/97

1. Bydende
 - navn (virksomhedens eller selskabets fulde firmanavn)
 - adresse
 - optaget i handelsregistret i under nr.
 - nummer på telefon, telefax og telex
 - kontaktperson
2. Udbud nr., parti
3. Aktion nr.
4. Produkt (eventuelt nøjagtig KN-kode)
5. Mængde ⁽¹⁾
6. a) Bud på det fastsatte leveringsstadium
 - heraf omkostninger ved transport over land (oversøisk eller i alt) ⁽²⁾
 - heraf omkostninger ved transport ad søvejen ⁽³⁾b) Bud på det alternative leveringsstadium ⁽⁴⁾
7. Afskibningshavn ⁽⁵⁾ eller lasteadresse ⁽⁶⁾
8. Pengeinstitut, som stiller udbudssikkerheden

⁽¹⁾ Det samlede partis nettovægt eller eventuelt det fastsatte pengebeløb.

⁽²⁾ Oversøisk transport eller samlet transport, dersom leveringen foregår frit bestemmelsessted ad søvejen henholdsvis udelukkende over land.

⁽³⁾ Hvis der er tale om levering frit lossehavn eller frit bestemmelsessted ad søvejen.

⁽⁴⁾ Hvis der er tale om levering frit lossehavn eller frit bestemmelsessted.

⁽⁵⁾ Buddet skal i påkommende tilfælde udtrykkelig være ledsaget af en rederierklæring; der henvises til artikel 7, stk. 6.

⁽⁶⁾ Hvis der er tale om levering frit bestemmelsessted, indebærer angivelsen af en lasteadresse, at buddet indgives i henhold til artikel 7, stk. 5.

*BILAG II.B***OMKOSTNINGER, SOM SKAL MEDTAGES I BUDDET**

Denne liste er kun vejledende

A. Levering på stadiet af fabrik eller frit fragtfører

1. Pris for produktet og emballeringen
2. Omkostninger ved lastning og stuvning i transportmidlerne, som stilles til rådighed af modtageren
3. Hvis der er tale om levering på stadiet frit fragtfører: omkostninger ved transport indtil den transport-terminal, der er anført i udbudsbekendtgørelsen
4. Omkostninger ved opfyldelse af toldformaliteterne ved eksport

B. Levering på stadiet frit afskibningshavn

1. Samme omkostninger som under A.1 og A.4
2. Omkostninger ved lastning og transport til leveringsstedet og eventuelt omkostninger ved losning
3. Hvis der er tale om levering i containere, omkostninger ved lastning og transport til stadiet container-terminal, position »stack«
4. Hvis der er tale om levering af korn, omfatter omkostningerne eventuelt omkostninger ved tilførsel til silo, ensilage, opbevaring i silo, fraførsel fra silo, lastning, stuvning og trimming (leveringsstadium fob — stuvet eller fob — stuvet og trimmet)
5. Omkostninger ved vejning, kontrol og analyse, som eventuelt gennemføres på leverandørens initiativ (ud over dem, der følger af artikel 16)

C. Levering på stadiet frit lossehavn

1. Samme omkostninger som under B
2. Transportomkostninger og dermed forbundne omkostninger, herunder omkostninger ved inspektørspeditør, omkostninger ved lastning og eventuelt omkostninger ved stuvning og trimming
3. Søfragtsomkostninger
4. Forsikring
5. Omkostninger ved losning som nævnt i artikel 14, stk. 7, hvis der er tale om leveringsstadiet losset

D. Levering på stadiet frit bestemmelsessted ad søvejen

1. Samme omkostninger som under C, herunder de under C.5 nævnte omkostninger ved losning
2. Omkostninger ved forsendelse som toldgods
3. Omkostninger ved overførsel på transportmidler med henblik på reekspedition til det endelige bestemmelsessted
4. Omkostninger ved transport over land til det endelige bestemmelsessted
5. Forsikring
6. Omkostninger ved indbringelse på bestemmelseslageret. Hvis der er tale om levering i containere: de i artikel 15, stk. 2, nævnte omkostninger

E. Levering på stadiet frit bestemmelsessted over land

Samme omkostninger som under D med undtagelse af omkostningerne ved søtransport.

BILAG III

OVERTAGELSESATTEST

LEVERINGSATTEST ⁽¹⁾

i henhold til artikel 17, stk. 3 og 4, i forordning (EF) nr. 2519/97

Aktion nr. Leverandør

Undertegnede

(navn, fornavn, stilling og adresse)

der handler på vegne af modtageren eller eventuelt Kommissionen og for dennes regning, attesterer herved:

A. OVERTAGELSE:

at jeg har overtaget de nedenfor anførte varer:

Produkt:

Tonnage, overtaget nettovægt:

Sted og dato for overtagelsen:

Leveringsdato:

B. AFVISNING AF OVERTAGELSE:

at jeg har afvist at overtage de nedenfor anførte varer, som anses for beskadigede:

Produkt:

Tonnage, afvist nettovægt:

C. SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER ELLER FORBEHOLD

Udfærdiget i den

(Underskrift)

Stempel

⁽¹⁾ Det ikke ønskede overstreges.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2520/97

af 15. december 1997

om tilpasning af Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår KN-koderne for tomater og druer til spisebrug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 234/79
af 5. februar 1979 om fremgangsmåden ved tilpasning af
nomenklaturen i den fælles toldtarif for så vidt angår
landbrugsprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 3290/94⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2086/97 af 4.
november 1997 om ændring af bilag I til Rådets forord-
ning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenkla-
turen og den fælles toldtarif⁽³⁾ indeholder ændringer af
den kombinerede nomenklatur, navnlig for tomater og
druer til spisebrug;skemaet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr.
2200/96 om den fælles markedsordning for frugt og
grøntsager⁽⁴⁾ bør derfor tilpasses;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Frugt og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*I skemaet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96
foretages følgende ændringer:

a) Teksten

•0702 00 | Tomater, friske eller kølede*

ændres til:

•0702 00 00 | Tomater, friske eller kølede*.

b) Teksten

•0806 10 21 | Druer, friske, til spisebrug*

0806 10 29

0806 10 30

0806 10 40

0806 10 50

0806 10 61

0806 10 69

ændres til:

•0806 10 10 | Druer, friske, til spisebrug*.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 34 af 9. 2. 1979, s. 2.⁽²⁾ EFT L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.⁽³⁾ EFT L 312 af 14. 11. 1997, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 297 af 21. 11. 1996, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2521/97
af 15. december 1997

om ændring af forordning (EF) nr. 388/92 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for de oversøiske franske departementer (OD) vedrørende kornprodukter og om udarbejdelse af opgørelsen over forsyningsbehovene

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer (OD)⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2598/95⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

De produktmængder, der omfattes af den særlige forsyningsordning, fastlægges i forbindelse med den foreløbige forsyningsopgørelse der udarbejdes periodisk, og som kan revideres løbende afhængigt af markedsbehovene og under hensyntagen til den lokale produktion og det traditionelle handelsmønster;

i henhold til artikel 2 i forordning (EØF) nr. 3763/91 blev der ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 388/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2414/96⁽⁴⁾, fastsat

en opgørelse over forsyningsbehovene for kornprodukter i OD for 1997; forsyningsopgørelsen bør fastsættes for 1998; forordning (EØF) nr. 388/92 bør derfor ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 388/92 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 356 af 24. 12. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 267 af 9. 11. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 43 af 19. 2. 1992, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 329 af 19. 12. 1996, s. 23.

BILAG

BILAG

Forsyningsopgørelse for korn for OD (1998)

(tons)

Korn med oprindelse i tredjelande (AVS-lande) eller EF	Blød hvede	Hård hvede	Byg	Majs	Gryn og groft mel af hård hvede	Bygmalt
Guadeloupe	60 000	—	—	16 000	—	100
Martinique	1 500	—	—	20 000	1 000	500
Fransk Guyana	200	—	300	1 500	—	—
Réunion	25 000	—	15 000	100 000	—	2 600
I alt	86 700	—	15 300	137 500	1 000	3 200
I alt	243 700*					

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2522/97

af 16. december 1997

om ændring af forordning (EØF) nr. 778/83 om fastsættelse af kvalitetsnormer for tomater

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96
af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for
frugt og grøntsager⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2448/95 af 10.
oktober 1995 om ændring af bilag I til Rådets forordning
(EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og
den fælles toldtarif⁽²⁾, fastsættes nye KN-koder; varebe-
skrivelsen for tomater bør derfor ajourføres i Kommissio-
nens forordning (EØF) nr. 778/83 af 30. marts 1983 om
fastsættelse af kvalitetsnormer for tomater⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 888/97⁽⁴⁾;

i henhold til Kommissionens forordning (Ef) nr. 918/94
af 26. april 1994 om undtagelse fra forordning (EØF) nr.
778/83 for så vidt angår tomater på stængel (tomater i
klase)⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2250/96⁽⁶⁾,
kan der i en begrænset forsøgsperiode afsættes tomater i
klase, der er klassificeret i klasse »Ekstra« eller »I«;
handelen med disse tomater er blevet af stor økonomisk
betydning; af forenklingshensyn bør disse bestemmelser
definitivt indsættes i forordning (EØF) nr. 778/83; for at
tage hensyn til gældende sædvane og de normer, som
arbejdsgruppen for fastsættelse af normer for letfordærlige
produkter og kvalitetsforbedring under FN's Økono-
miske Kommission for Europa har anbefalet, bør der
desuden gives tilladelse til afsætning af denne form for
tomater i klasse II; forordning (EF) nr. 918/94 bør derfor
ophæves;

for at lette handelen med tomater bør EF-normerne for
størrelsessortering og mærkning suppleres i henhold til
den internationale norm, som anbefales af FN's Økono-
miske Kommission for Europa;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Frugt og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*I forordning (EØF) nr. 778/83 foretages følgende ændrin-
ger:

1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»Kvalitetsnormerne for tomater henhørende under
KN-kode 0702 00 00 er anført i bilaget.«

2) I bilaget foretages følgende ændringer:

a) I del I »Definition« affattes indledningen i andet
punktum således:

»Tomater inddeles afhængigt af formen eller
præsentationen i tre handelstyper, herunder tomater
i klase:«

b) I del II »Bestemmelser vedrørende kvalitet«
indsættes følgende som andet afsnit under punkt A:

»For tomater på stængel (tomater i klase) gælder det,
at stængelen skal være frisk, sund, ren og fri for
blade og synlige fremmedlegemer.«

c) I del III »Bestemmelser vedrørende størrelsessorte-
ring«

— affattes andet punktum således:

»Nedenstående bestemmelser gælder hverken
for »kirsebærtomater« eller »cocktailtomater«.«

— i punkt B »Størrelsesskalaer«, tilføjes følgende
sætning:

»Denne størrelsessortering gælder ikke for
»kirsebærtomater« eller »kirsebærtomater« på
stængel (»kirsebærtomater« i klase).«

d) I del VI »Bestemmelser vedrørende mærkning«
affattes første led under punkt B således:

»— »tomater« eller »tomater i klase« og handelstype,
hvis indholdet ikke er synligt udefra; disse oplys-
ninger skal altid være anført for typen »kirsebærtomater«
og for »kirsebærtomater i klase«.«

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 918/94 ophæves.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21. 11. 1996, s. 1.⁽²⁾ EFT L 259 af 30. 10. 1995, s. 1.⁽³⁾ EFT L 86 af 31. 3. 1983, s. 14.⁽⁴⁾ EFT L 126 af 17. 5. 1997, s. 11.⁽⁵⁾ EFT L 106 af 27. 4. 1994, s. 5.⁽⁶⁾ EFT L 302 af 26. 11. 1996, s. 16.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2523/97

af 16. december 1997

om ændring af forordning (EØF) nr. 1014/90 om gennemførelsesbestemmelser for definition af, betegnelse for og præsentation af spiritus

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89
af 29. maj 1989 om fastlæggelse af almindelige regler for
definition, betegnelse og præsentation af spiritus⁽¹⁾, senest
ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges
tiltrædelse, særlig artikel 1, stk. 4, litra i), nr. 1, litra b), og
artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2482/95⁽²⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 158/97 vedrørende
visse overgangsforanstaltninger for Østrig om spiritus⁽³⁾,
er det i Østrig indtil den 31. december 1997 tilladt at
fremstille og afsætte visse frugtbrændevine af visse bær
med et maksimumsindhold af methanol på 1 500 g/hl
alkohol (100 % vol) i afventning af en undersøgelse af,
hvorvidt det er muligt at nedsætte dette methanolindhold;på nuværende stadium bør der fastsættes nye lavere
grænser for indholdet af methanol i visse frugtbrænde-
vine, der er fremstillet i Østrig, på grundlag af resultaterne
af de undersøgelser, der er udført i Østrig, om mulighe-
derne for at nedsætte maksimumsindholdet af methanol i
de pågældende frugtbrændevine; ligeledes bør konsekven-
serne af udviklingen i de forskellige aspekter, der står i
forbindelse med maksimumsindholdet af methanol i disse
frugtbrændevine, iagttages, idet disse grænser ligeledes
gælder for samme frugtbrændevine, der fremstilles i andre
medlemsstater; undersøgelsen af mulighederne for at
nedsætte methanolindholdet i disse frugtbrændevine bør
fortsætte på baggrund af den tekniske udvikling og under
hensyn til disse produkters traditionelle egenskaber;det er nødvendigt at fastsætte overgangsbestemmelser for
at kunne afsætte de pågældende frugtbrændevine, som erfremstillet i Østrig, inden det nye lavere methanolindhold
får virkning;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Gennemførelseskomitéen
for Spiritus —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*I forordning (EØF) nr. 1014/90, artikel 6, indsættes
følgende stk.:

»4. I henhold til artikel 1, stk. 4, litra i), nr. 1, litra
b), i forordning (EØF) nr. 1576/89 er maksimumsind-
holdet af methanol i frugtbrændevin af ribs og solbær
(*Ribes specialis*), Vogelbeere (*Sorbus aucuparia* var.
edulis) og hyldebær (*Sambucus nigra*) fastsat til 1 350
g/hl alkohol (100 % vol.) og maksimumsindholdet af
methanol i frugtbrændevin af hindbær (*Rubus idæus*
L.) og brombær (*Rubus fruticosus* L.) til 1 200 g/hl
alkohol (100 % vol.).

5. De i stk. 4 omhandlede frugtbrændevine, som er
fremstillet i Østrig og pr. 31. december 1997 opbe-
varet på stadiet for salg til den endelige forbruger i
overensstemmelse med de bestemmelser om metha-
nolindholdet, der på denne dato var gældende i
Østrig, kan omsættes og udføres, indtil lagrene er
opbrugte.»

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter
offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1998.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 12. 6. 1989, s. 1.⁽²⁾ EFT L 256 af 26. 10. 1995, s. 12.⁽³⁾ EFT L 27 af 30. 1. 1997, s. 8.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2524/97

af 16. december 1997

om fastsættelse for første halvår af 1998 af gennemførelsesbestemmelser for et toldkontingent for levende kvæg af en vægt på 80 til 300 kg med oprindelse i bestemte tredjelande

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3066/95 af 22. december 1995 om indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om autonom og midlertidig tilpasning af visse landbrugsindrømmelser, der er fastsat i Europaaftalerne, for at tage hensyn til den landbrugsaftale, der blev indgået under Uruguay-rundens multilaterale handelsforhandlinger⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1595/97⁽²⁾, særlig artikel 8,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1926/96 af 7. oktober 1996 om indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for bestemte landbrugsprodukter og om justering, som en autonom overgangsforanstaltning, af indrømmelser på landbrugsområdet, jf. aftalerne om frihandel og handelsanliggender med Estland, Letland og Litauen, for at tage hensyn til aftalen om landbrug indgået under Uruguay-rundens multilaterale handelsforhandlinger⁽³⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til bilagene til forordning (EF) nr. 3066/95 og (EF) nr. 1926/96 åbnes der pr. 1. juli 1997 et årligt toldkontingent på 153 000 stk. levende kvæg af en vægt på mellem 80 og 300 kg med oprindelse i Ungarn, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Rumænien, Bulgarien, Estland, Letland og Litauen; i Kommissionens forordning (EF) nr. 2511/96 af 23. december 1996 om gennemførelsesbestemmelser for 1997 for et toldkontingent for levende kvæg af en vægt på 160 til 300 kg med oprindelse i bestemte tredjelande⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1938/97⁽⁵⁾, er der fastsat gennemførelsesbestemmelser for indførsel af det samme antal dyr med oprindelse i de samme tredjelande, men med en vægt på 80 til 300 kg; der bør fastsættes tilsvarende gennemførelsesbestemmelser for en mængde på 76 500 levende dyr svarende til den reste-

rende del af 1997/98, dvs. fra den 1. januar 1998 til den 30. juni 1998;

med henblik på at ajourføre sikkerheden for importlicenserne i forbindelse med dette kontingent bør denne sikkerhed fastsættes til 5 ECU pr. dyr;

de kompetente myndigheder, der har udstedt importlicenserne, kender ikke altid oprindelsen af de dyr, der indføres under det pågældende toldkontingent; denne oplysning er vigtig af statistiske grunde; importøren bør derfor forpligtes til at angive oprindelseslandet på bagsiden af importlicensen ved siden af de afskrevne mængder;

protokol 4, der er knyttet som bilag til Europaaftalerne, og protokol 3, der er knyttet som bilag til frihandelsaftalerne, er blevet ændret; ifølge de nye protokoller kan der føres bevis for oprindelsen af de dyr, der indføres i Fællesskabet, ved at eksportøren på visse betingelser udfærdiger en erklæring, eller ved at der fremlægges et varecertifikat EUR.1; de nye bestemmelser vedrørende de indførte dyrs overgang til fri omsætning bør derfor indføres i nærværende forordning;

kontrollen med disse kriterier gør det nødvendigt, at ansøgningen indgives i den medlemsstat, hvor importøren er momsregistreret;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I forbindelse med de toldkontingenter, der er fastsat i forordning (EF) nr. 3066/95 og (EF) nr. 1926/96, kan 76 500 stk. levende kvæg henhørende under KN-kode 0102 90 21, 0102 90 29, 0102 90 41 eller 0102 90 49 med oprindelse i de i bilag II nævnte tredjelande indføres i perioden fra den 1. januar til den 30. juni 1998 efter bestemmelserne i denne forordning.

Toldkontingentet har nr. 09.4537.

2. For disse dyr nedsættes værditolden og den specifikke told i den fælles toldtarif med 80 %.

⁽¹⁾ EFT L 328 af 30. 12. 1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 216 af 8. 8. 1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 254 af 8. 10. 1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 345 af 1. 2. 1996, s. 21.

⁽⁵⁾ EFT L 272 af 4. 10. 1997, s. 21.

Artikel 2

1. For at få del i det i artikel 1 nævnte kontingent kræves, at licensansøgeren er en fysisk eller juridisk person, som på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen på en for medlemsstatens myndigheder tilfredsstillende måde kan godtgøre, at han siden den 1. januar 1997 har indført og/eller udført mindst 50 dyr henhørende under KN-kode 0102 90; ansøgeren skal være optaget i en medlemsstats nationale momsregister.

2. Bevis for indførsel og udførsel føres udelukkende ved forelæggelse af tolddokumentet for overgang til fri omsætning eller eksportdokumentet, idet dokumentet i begge tilfælde skal være behørigt påtegnet af toldmyndighederne.

Medlemsstaterne kan acceptere en kopi af ovennævnte dokument, der er behørigt bekræftet af den udstedende myndighed, hvis ansøgeren på en for myndighederne tilfredsstillende måde kan godtgøre, at det har været umuligt for ham at fremskaffe originaldokumenterne.

Artikel 3

1. Ansøgninger om importrettigheder kan kun indgives i den medlemsstat, hvor ansøgeren er registreret, jf. artikel 2, stk. 1.

2. Ansøgningen om importrettigheder:

— skal omfatte mindst 50 dyr

— må ikke omfatte et antal på over 10 % af det disponible antal.

Hvis en ansøgning omfatter mere end dette antal, tages den kun i betragtning for dette antals vedkommende.

3. Ansøgninger om importrettigheder kan kun indgives indtil den 19. december 1997.

4. En erhvervsdrivende kan kun indgive én ansøgning. Hvis den samme erhvervsdrivende indgiver mere end én ansøgning, tages ingen af de pågældende ansøgninger i betragtning.

3. Medlemsstaterne underretter senest den 7. januar 1998 Kommissionen om de indgivne ansøgninger. Denne meddelelse omfatter en fortegnelse over ansøgerne og de mængder, der er ansøgt om.

Alle meddelelser, også dem om »ingen ansøgninger«, gives ved telex- eller telefaxmeddelelse, og indgives der ansøgninger, benyttes den i bilag I gengivne model.

Artikel 4

1. Kommissionen træffer afgørelse om, i hvilket omfang ansøgningerne kan imødekommes.

2. Med hensyn til de i artikel 3 omhandlede ansøgninger fastsætter Kommissionen, såfremt det samlede antal dyr, ansøgningerne omfatter, overstiger det disponible antal, en standardprocentsats for nedsættelse af det antal, der er ansøgt om.

Hvis den i første afsnit omhandlede nedsættelse fører til et antal på under 50 dyr pr. ansøgning, tildeles partier på 50 dyr ved lodtrækning foretaget af de pågældende medlemsstater. Såfremt der resterer under 50 dyr, vedrører et enkelt parti denne mængde.

Artikel 5

1. Ved indførsel af den tildelte mængde skal der fremlægges en eller flere importlicenser.

2. Licensansøgninger kan kun indgives i den medlemsstat, hvor ansøgeren har ansøgt om importrettigheder.

3. Licensansøgningen og licensen skal indeholde nedenstående angivelser:

a) i rubrik 8: en angivelse af de i bilag II nævnte lande; licensen forpligter til indførsel fra et eller flere af de nævnte lande

b) i rubrik 20: løbenr. 09.4537 og mindst en af følgende angivelser:

Reglamento (CE) n° 2524/97

Forordning (EF) nr. 2524/97

Verordnung (EG) Nr. 2524/97

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2524/97

Regulation (EC) No 2524/97

Règlement (CE) n° 2524/97

Regolamento (CE) n. 2524/97

Verordening (EG) nr. 2524/97

Regulamento (CE) n° 2524/97

Asetus (EY) N:o 2524/97

Förordning (EG) nr 2524/97

4. Importlicenser, der udstedes efter nærværende forordning, er gyldige i 90 dage fra udstedelsesdagen, jf. artikel 21, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3719/88. Ingen licens er dog gyldig efter den 30. juni 1998.

5. De udstedte licenser er gyldige i hele Fællesskabet.

6. Artikel 8, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3719/88 finder ikke anvendelse. Med henblik herpå anføres tallet »0« i licensens rubrik 19.

7. Som undtagelse fra artikel 4 i forordning (EF) nr. 1445/95 skal importøren ved ansøgningen om importlicens stille en sikkerhed for importlicensen på 5 ECU pr. dyr.

Artikel 6

Dyrene omfattes af den i artikel 1 omhandlede told ved forelæggelse af enten et varecertifikat EUR.1 udstedt af udførselslandet i henhold til bestemmelserne i protokol 4, der er knyttet som bilag til Europaftalerne, og i protokol 3, der er knyttet som bilag til frihandelsaftalerne, eller en erklæring, som eksportøren har udfærdiget efter disse protokollers bestemmelser.

Artikel 7

1. Dyr, der indføres under den i artikel 1 nævnte ordning, identificeres:

- enten ved uudslettelig tatovering
- eller ved et officielt eller af medlemsstaten officielt godkendt øremærke, der er anbragt i mindst et af dyrets ører.

2. Tatoveringen eller mærkningen skal være således udformet, at det ved dens registrering under overgangen til fri omsætning senere er muligt at konstatere datoen for overgang til fri omsætning og importørens identitet.

Artikel 8

Ved hver afskrivning på importlicensen eller partiallicensen, jf. artikel 22 og 23 i forordning (EØF) nr. 3719/88, anføres oprindelseslandet i licensens kolonne 31. Denne oplysning kontrolleres og påtegnes af det kompetente toldsted.

Artikel 9

Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3719/88 og (EF) nr. 1445/95 finder anvendelse, jf. dog bestemmelserne i nærværende forordning.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Fax (32-2) 296 60 27

Anvendelse af forordning (EF) nr. 2524/97

Løbenr.: 09.4537

EUROPA-KOMMISSIONEN

GD VI/D/2 — OKSEKØD

ANSØGNING OM IMPORTRETTIGHEDER

Dato: Periode:

Medlemsstat:

Ansøgerens nummer ⁽¹⁾	Ansøger (navn og adresse)	Mængde (antal)
I alt		

Medlemsstat: Fax:

Tlf:

⁽¹⁾ Fortløbende nummerering.

BILAG II

- Ungarn
 - Polen
 - Tjekkiet
 - Slovakiet
 - Rumænien
 - Bulgarien
 - Litauen
 - Letland
 - Estland
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2525/97

af 15. december 1997

om forsyningsopgørelsen og støtten med henblik på Guyanas forsyning med produkter under KN-kode 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 og 2309 90 53, bestemt til foder, i 1998

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2598/95⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3763/91 er det for Guyana fastsat, at der indføres en ordning med fritagelse for importafgift for bestemte kornprodukter til foder, og at der ydes støtte til levering af sådanne produkter fra den øvrige del af Fællesskabet;

forsyningsopgørelsen for produkterne bør fastlægges efter departementet Guyanas foderbehov i henhold til meddelelser fra de berørte myndigheder og for 1998;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 388/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2414/96⁽⁴⁾, er der fastsat gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning vedrørende kornprodukter for de oversøiske franske departementer; disse bestemmelser, der for korn supplerer bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 131/92⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1736/96⁽⁶⁾, gælder for de kornprodukter til foder, der er omhandlet i nærværende forordning;

i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 3763/91 bør støttebeløbet for forsyningen med fællesskabsprodukter fastlægges på en måde, så forsyningen sker på sådanne betingelser for brugerne, at det svarer til afgiftsfritagelse ved direkte indførsel fra verdensmarkedet; hvis der fastsættes et beløb, der er lig med eksportrestitutionen,

forhøjet med et fast element, ved hvilket der tages hensyn til leveringsbetingelserne for forholdsvis beskedne mængder, vil man kunne nå det opstillede mål;

bestemmelserne i denne forordning bør påregnes bragt i anvendelse pr. 1. januar 1998;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteén for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I henhold til artikel 3, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 3763/91, fastsættes mængderne i forsyningsopgørelsen for Guyana for produkterne under KN-kode 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 og 2309 90 53, der skal bruges til foder, og som omfattes af fritagelsen for importafgift eller af fællesskabsstøtten, som anført i bilaget.

Artikel 2

Støttebeløbene ved levering af de i artikel 1 nævnte foderprodukter, som er fremstillet af korn, der er forarbejdet i det øvrige Fællesskab, er lig med eksportrestitutionerne for disse produkter forhøjet med 20 ECU pr. ton.

Artikel 3

Artikel 1, stk. 2, og artikel 2 til 7 i forordning (EØF) nr. 388/92 gælder for Guyanas forsyning med de produkter, der er nævnt i artikel 1 i nærværende forordning.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1998.

⁽¹⁾ EFT L 356 af 24. 12. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 267 af 9. 11. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 43 af 19. 2. 1992, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 329 af 19. 12. 1996, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT L 15 af 22. 1. 1992, s. 13.

⁽⁶⁾ EFT L 225 af 6. 9. 1996, s. 3.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

Forsyningsopgørelse for Guyana, for så vidt angår bestemte foderprodukter

(i tons)

KN-kode	Mængde i 1998
2309 90 31 2309 90 41 2309 90 51	6 225
2309 90 33 2309 90 43 2309 90 53	300
I alt	6 525

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2526/97

af 16. december 1997

om fastsættelse af udligningsrenter, der skal tages i betragtning, når der opstår en toldskyld for forædlingsprodukter eller uforædlede varer (aktiv forædling og midlertidig indførsel) i første halvår af 1998

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1427/97⁽³⁾, særligt artikel 589, stk. 4, litra a), og artikel 709, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen offentliggør ifølge artikel 589, stk. 4, litra a), i forordning (EØF) nr. 2454/93 satserne for de udligningsrenter, der skal tages i betragtning, når der opstår en toldskyld for forædlingsprodukter eller uforædlede varer, med henblik på at udligne en uberettiget økonomisk fordel som følge af, at datoen for toldskyldens opståen fremrykkes, såfremt der ikke finder genudførsel sted fra Fællesskabets toldområde; satserne for udligningsrenter gældende for første halvår af 1998 er fastsat i overensstemmelse med reglerne i ovennævnte forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De satser for udligningsrenter i henhold til artikel 589, stk. 4, litra a), og artikel 709, stk. 3, litra a), i forordning (EØF) nr. 2454/93, som anvendes i perioden fra 1. januar 1998 til 30. juni 1998 fastsættes som følger:

— Belgien	3,25 %
— Danmark	3,57 %
— Tyskland	3,16 %
— Grækenland	11,41 %
— Spanien	5,63 %
— Frankrig	3,39 %
— Irland	5,94 %
— Italien	7,04 %
— Luxembourg	3,25 %
— Nederlandene	3,13 %
— Østrig	3,37 %
— Portugal	6,52 %
— Finland	3,07 %
— Sverige	4,32 %
— Det Forenede Kongerige	6,37 %

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1997.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19. 10. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 253 af 11. 10. 1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 196 af 24. 7. 1997, s. 31.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2527/97

af 15. december 1997

om gennemførelsesbestemmelser for 1998 for det toldkontingent for oksekød, der er fastsat ved interimsaftalen mellem EF og Republikken SlovenienKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 410/97 af 24. februar 1997 om visse gennemførelsesbestemmelser til interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Republikken Slovenien på den anden side om handel og handelsanliggender⁽¹⁾, særlig artikel 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2321/97⁽³⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Republikken Slovenien på den anden side om handel og handelsanliggender⁽⁴⁾, i det følgende benævnt »aftalen«, blev undertegnet i Bruxelles den 11. november 1996; Rådet og Kommissionen har besluttet, at aftalen, indtil den træder i kraft, skal anvendes midlertidigt i EF fra 1. januar 1997;

ifølge aftalen skal der for 1998 åbnes et toldkontingent for oksekød med nedsat toldsats; der bør derfor fastsættes gennemførelsesbestemmelser for denne mængde;

for at sikre, at mængden indføres korrekt, bør udstedelsen af licenserne fordeles over forskellige perioder;

ordningen bør forvaltes ved hjælp af importlicenser; der bør i dette øjemed blandt andet gives regler for indgivelse af ansøgninger samt for de oplysninger, som skal være anført på ansøgningerne og i licenserne, idet der herved eventuelt sker en fravigelse af en række bestemmelser i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3179/88 af 16.

november 1988 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1404/97⁽⁶⁾, og Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2377/80⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2284/97⁽⁸⁾; derudover bør det fastsættes, at licenser og attester udstedes efter en betænkningstid og eventuelt ved anvendelse af en standardprocentsats for nedsættelse;

for at sikre en effektiv forvaltning af ordningen bør det fastsættes, at sikkerheden for importlicenser i forbindelse med nævnte ordning fastsættes til 12 ECU/100 kg; den risiko for spekulation, der består i ordningen, gør det nødvendigt at fastlægge nøjagtige betingelser for de erhvervsdrivendes adgang til nævnte ordning;

for at overholdelsen af disse kriterier kan kontrolleres, skal ansøgningen indgives i den medlemsstat, hvor importøren er momsregistreret;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I perioden fra 1. januar til 31. december 1998 kan der i forbindelse med det toldkontingent, der er fastsat i interimsaftalen med Slovenien, indføres 7 700 tons fersk eller kølet oksekød, henhørende under KN-kode ex 0201 10 00 (slagtekroppe), 0201 20 20, 0201 20 30, 0201 20 50 og 0201 30, med oprindelse i Slovenien.

Dette kontingent har løbenr. 09.4082.

2. For det i stk. 1 omhandlede kød nedsættes den værditoldsats og de specifikke toldsatter, der er fastsat i den fælles toldtarif, med 80 %.

⁽¹⁾ EFT L 62 af 4. 3. 1997, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽³⁾ EFT L 322 af 25. 11. 1997, s. 25.

⁽⁴⁾ EFT L 344 af 31. 12. 1996, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT L 331 af 2. 12. 1988, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 194 af 23. 7. 1997, s. 5.

⁽⁷⁾ EFT L 143 af 27. 6. 1995, s. 35.

⁽⁸⁾ EFT L 314 af 18. 11. 1997, s. 17.

3. Den i stk. 1 omhandlede mængde fordeles over året som følger:

— 3 850 tons i perioden 1. januar til 30. juni 1998

— 3 850 tons i perioden 1. juli til 31. december 1998.

4. Hvis den mængde, der er omfattet af ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for første periode som anført i stk. 3, i 1998 er mindre end den disponible mængde, lægges den resterende mængde til den mængde, der er disponibel for den følgende periode.

Artikel 2

1. For at kunne komme ind under importordningerne kræves nedenstående:

- a) Licensansøgeren skal være en fysisk eller juridisk person, som ved ansøgningens indgivelse på en for medlemsstatens myndigheder tilfredsstillende måde skal godtgøre, at han i løbet af de sidste tolv måneder har udøvet handelsvirksomhed med oksekød med tredjelande; ansøgeren skal være optaget i et nationalt momsregister.
- b) Licensansøgningen kan kun forelægges i den medlemsstat, hvor ansøgeren er momsregistreret.
- c) Licensansøgningen skal omfatte en mængde på mindst 15 tons, udtrykt i produktvægt, uden at den disponible mængde overskrides.
- d) Licensansøgningen og licensen skal i rubrik 8 være forsynet med angivelse af oprindelseslandet. Licensen forpligter til indførsel fra det angivne land.
- e) Licensansøgningen og licensen skal i rubrik 20 være forsynet med løbenr. 09.4082 og mindst en af nedenstående angivelser:
 - Reglamento (CE) n° 2527/97
 - Forordning (EF) nr. 2527/97
 - Verordnung (EG) Nr. 2527/97
 - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2527/97
 - Regulation (EC) No 2527/97
 - Règlement (CE) n° 2527/97
 - Regolamento (CE) n. 2527/97
 - Verordening (EG) nr. 2527/97
 - Regulamento (CE) n° 2527/97
 - Asetuksen (EY) N:o 2527/97
 - Förordning (EG) nr 2527/97.

2. Uanset artikel 5 i forordning (EF) nr. 1445/95 angives der i licensansøgningens og licensens rubrik 16

en eller flere af de KN-koder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1.

Artikel 3

1. Licensansøgningerne kan kun indgives:

— fra 12. til 21. januar 1998 for den mængde, der er nævnt i artikel 1, stk. 3, første led

— fra 1. til 10. juli 1998 for den mængde, der er nævnt i artikel 1, stk. 3, andet led.

2. Hvis en erhvervsdrivende indgiver mere end en ansøgning, tages ingen ansøgninger i betragtning.

3. Medlemsstaterne underretter senest den femte arbejdsdag efter den dag, hvor perioden for indgivelse af ansøgninger udløber, Kommissionen om de ansøgninger, der er indgivet for de i artikel 1, stk. 1, omhandlede mængder. Meddelelsen skal indeholde en fortegnelse over ansøgere fordelt på de mængder, der er ansøgt om licens for.

Alle meddelelser, også dem om »ingen ansøgninger«, gives ved telex- eller telefaxmeddelelse, og i tilfælde, hvor der er indgivet ansøgninger, benyttes den i bilaget til nærværende forordning gengivne model.

4. Kommissionen træffer afgørelse om, i hvilket omfang licensansøgninger kan imødekommes.

Hvis de mængder, der ansøges om licens for, overstiger den disponible mængde, fastsætter Kommissionen en ensartet procentsats for nedsættelse af de mængder, der er ansøgt om.

5. Beslutter Kommissionen, at ansøgningerne kan antages, udstedes licenserne hurtigst muligt.

Artikel 4

1. Medmindre andet er fastsat i nærværende forordning, finder forordning (EØF) nr. 3719/88 og (EF) nr. 1445/95 anvendelse.

2. Uanset artikel 8, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3719/88 opkræves den fulde told ifølge den fælles toldtarif, der gælder på datoen for overgang til fri omsætning for mængder ud over dem, der er angivet i importlicensen.

3. Uanset artikel 3 i forordning (EF) nr. 1445/95 er importlicenser, der udstedes efter nærværende forordning, gyldige i 180 dage fra udstedelsesdagen. Ingen licens er dog gyldig efter den 31. december 1998.

4. De udstedte licenser er gyldige i hele Fællesskabet.

Artikel 5

Produkterne omfattes af den i artikel 1 omhandlede told ved forelæggelse af et varecertifikat EUR.1 udstedt af udførselslandet i henhold til bestemmelserne i protokol 4, der er knyttet som bilag til interimsaftalen eller en erklæring, som er udfærdiget af eksportøren i henhold til bestemmelserne i nævnte protokoller.

Artikel 6

Uanset artikel 4 i forordning (EF) nr. 1445/97 skal importøren ved indgivelsen af ansøgningen om importli-

cens stille en sikkerhed for importlicensen på 12 ECU/100 kg udtrykt i produktvægt.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2528/97

af 16. december 1997

om adgang til indgåelse af langfristede kontrakter om privat oplagring af bordvin, druemost og rektificeret koncentreret druemost for produktionsåret 1997/98

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87
af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for
vin⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2087/97⁽²⁾,
særlig artikel 32, stk. 5, og artikel 83, og

ud fra følgende betragtninger:

Det fremgår af høstprognosen for produktionsåret 1997/
98, at den disponible mængde bordvin ved vinproduk-
tionsårets begyndelse overstiger det normale forbrug med
en mængde, der svarer til mere end fire måneders forbrug;
betingelserne for at åbne adgang til at indgå langfristede
oplagringskontrakter som omhandlet i artikel 32, stk. 4, i
forordning (EØF) nr. 822/87 er derfor opfyldt;det fremgår af nævnte høstprognose, at der findes et over-
skud af alle bordvinstyper samt af de bordvine, som har
en nær økonomisk forbindelse med disse bordvinstyper;
det er nødvendigt at give adgang til at indgå langfristede
oplagringskontrakter for disse bordvinstyper; af samme
grunde bør denne mulighed også gælde for druemost,
koncentreret druemost og rektificeret koncentreret drue-
most;markedet for most og koncentreret druemost til fremstil-
ling af druesaft er under udvikling, og for at fremme
anvendelsen af vinprodukter til anden brug end vinfrem-
stilling bør der tillades markedsføring af most og koncen-
treret most, der er omfattet af oplagringskontrakter i
henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1059/
83⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1262/96⁽⁴⁾, og
som er beregnet til fremstilling af druesaft, fra kontraktens
femte måned blot ved producentens erklæring herom til
interventionsorganet; der bør åbnes samme mulighed for
at fremme udførslen af disse produkter;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Vin —⁽¹⁾ EFT L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.⁽²⁾ EFT L 292 af 25. 10. 1997, s. 1.⁽³⁾ EFT L 116 af 30. 4. 1983, s. 77.⁽⁴⁾ EFT L 163 af 2. 7. 1996, s. 18.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*I perioden 16. december 1997 til 15. februar 1998 gives
der adgang til at indgå langfristede kontrakter om privat
oplagring i henhold til forordning (EØF) nr. 1059/83 for:

- bordvine, som opfylder betingelserne i artikel 6, stk. 3,
i nævnte forordning
- druemost, koncentreret druemost og rektificeret
koncentreret druemost.

*Artikel 2*De mindstekrav til kvalitet, der skal opfyldes af vine, som
kan omfattes af oplagringskontrakt, er fastsat i bilaget til
nævrende forordning.Som undtagelse til artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF)
nr. 1059/83, må bordvin produceret i Portugal have et
reduceret sukkerindhold på ikke over 4 g/l.*Artikel 3*De producenter, der inden for de i artikel 5, stk. 1, første
afsnit, i forordning (EØF) nr. 1059/83 fastsatte grænser
ønsker at indgå en langfristet oplagringskontrakt for bord-
vin, underretter ved indgivelsen af ansøgningen om
indgåelse af kontrakter interventionsorganet om den
samlede mængde bordvin, de har produceret i det
løbende produktionsår.Med henblik herpå forelægger producenten en kopi af
den eller de produktionsanmeldelser, der er udfærdiget i
henhold til artikel 3 i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 1294/96⁽⁵⁾.*Artikel 4*1. For produktionsåret 1997/98 kan de producenter,
der ikke har indgivet forskudsansøgning i henhold til⁽⁵⁾ EFT L 166 af 5. 7. 1996, s. 14.

artikel 14, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1059/83, markedsføre druemost og koncentreret druemost med henblik på udførsel eller fremstilling af druesaft fra den første dag i den femte oplagringsmåned.

2. I så tilfælde underretter producenterne interventionsorganet herom i henhold til artikel 1a i forordning (EØF) nr. 1059/83.

Interventionsorganet sikrer sig, at produktet anvendes til det erklærede formål.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

*BILAG***MINDSTEKRAV TIL KVALITET, DER KRÆVES FOR BORDVINE****I. Hvidvin**

a) virkeligt alkoholindhold mindst:	10,5 % vol.
b) flygtigt syreindhold højst:	9 milliækvivalenter/l
c) maksimumindhold af svovldioxid:	155 mg/l

II. Rødvin

a) virkeligt alkoholindhold mindst:	10,5 % vol.
b) flygtigt syreindhold højst:	11 milliækvivalenter/l
c) maksimumindhold af svovldioxid:	115 mg/l

Vine af rosétypen skal opfylde ovennævnte betingelser for røde vine undtagen for så vidt angår indholdet af svovldioxid, for hvilket det maksimale indhold er det samme som for hvidvin.

De under litra a) og c) anførte betingelser gælder dog ikke for bordvine af typen R III, A II og A III.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2529/97

af 16. december 1997

om indførelse af en midlertidig antidumping- og udligningstold på importen af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Norge

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, som ændret ved forordning (EF) nr. 2331/96⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 10.

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidiert indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽³⁾, særlig artikel 13, stk. 10,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

- (1) Den 31. august 1996 offentliggjorde Kommissionen to separate meddelelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om indledning af henholdsvis en antidumpingprocedure⁽⁴⁾ og en antisubsidieprocedure⁽⁵⁾ vedrørende importen af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Norge.
- (2) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, den anså for nødvendige med henblik på at træffe en endelig afgørelse. Som følge af denne undersøgelse fastsloges det, at der burde indføres endelige antidumping- og udligningsforanstaltninger for at afhjælpe de skadelige virkninger af dumping og subsidiering. Alle interesserede parter underrettedes om resultaterne af undersøgelsen og fik mulighed for at fremsætte bemærkninger hertil.
- (3) Den 26. september 1997 traf Kommissionen afgørelse 97/634/EF⁽⁶⁾ og godtog tilsagn afgivet i forbindelse med de to ovennævnte procedurer fra de eksportører, der var angivet i bilaget til afgørelsen, og afsluttede undersøgelserne for de pågældende virksomheder.

- (4) Samme dag indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 1890/97⁽⁷⁾ en antidumpingtold på 0,32 ECU pr. kg på importen af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Norge. Importen af opdrættede atlantehavslaks eksporteret af virksomheder, fra hvilke der var godtaget tilsagn, var fritaget for denne told, jf. forordningens artikel 1, stk. 2.
- (5) Samme dag indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 1891/97⁽⁸⁾ også en udligningstold på 3,8 % på importen af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Norge. Importen af opdrættede atlantehavslaks eksporteret af virksomheder, fra hvilke der var godtaget tilsagn, var fritaget for denne told, jf. forordningens artikel 1, stk. 2.
- (6) I de ovennævnte forordninger angives de endelige resultater og konklusioner vedrørende alle aspekter af undersøgelserne.

B. ÅBENBAR MANGLENDE OVERHOLDELSE AF TILSAGNENE

- (7) I henhold til de ovenfor omhandlede tilsagn har de norske eksportører bl.a. tilbudt — kvartalsvist, som gennemsnit af alle eksporttransaktioner og for hver frembydelse — ikke at sælge den af undersøgelsen omfattede vare til deres første uafhængige kunde i Fællesskabet til under en vis mindstepris.

- (8) For at sikre en effektiv gennemførelse og overvågning af tilsagnene har de pågældende eksportører forpligtet sig til kvartalsvis at aflægge rapport til Kommissionen om deres samlede salg af opdrættede atlantehavslaks til uafhængige kunder i Fællesskabet.

Af tilsagnenes ordlyd fremgår det udtrykkeligt, at manglende overholdelse af rapporteringsforpligtelserne og især manglende indgivelse af kvartalsrapporter inden for den fastsatte frist undtagen i tilfælde af *force majeure* anses for en misligholdelse af tilsagnene. De første rapporter skulle indgives senest den 31. oktober 1997.

- (9) Af de ovennævnte rapporter fremgår det, at et antal norske eksportører har foretaget salg på fællesskabsmarkedet til priser, der ligger under den mindstepris, som er fastsat i tilsagnet.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6. 3. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 317 af 6. 12. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 288 af 21. 10. 1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT C 253 af 31. 8. 1996, s. 18.

⁽⁵⁾ EFT C 253 af 31. 8. 1996, s. 20.

⁽⁶⁾ EFT L 267 af 30. 9. 1997, s. 81.

⁽⁷⁾ EFT L 267 af 30. 9. 1997, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 267 af 30. 9. 1997, s. 19.

- (10) Visse andre norske eksportører har ikke overholdt deres forpligtelse til at fremlægge en rapport inden for den fastsatte frist eller har slet ikke indgivet en rapport.

Disse eksportører blev underrettet om konsekvenserne af for sen rapportering og navnlig om, at der i henhold til artikel 8, stk. 10, i forordning (EF) nr. 384/96 og artikel 13, stk. 10, i forordning (EF) nr. 2026/97 kan indføres henholdsvis en midlertidig antidumpingtold eller en midlertidig udlignings-told, hvis Kommissionen har grund til at antage, at et tilsagn misligholdes.

Disse eksportører blev også opfordret til at fremlægge bevis for *force majeure*, der kunne berettiggende en sådan rapportering efter fristens udløb, men de har hidtil ikke fremlagt afgørende beviser for sådanne tilfælde af *force majeure*.

C. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

- (11) Under disse omstændigheder er der grund til at antage, at de tilsagn, som Kommissionen har godtaget fra de norske eksportører, der er anført i bilaget til denne forordning, misligholdes.
- (12) I betragtning af fællesskabserhvervsgrænsens vanskelige økonomiske situation og det forhold, at atlantehavslaks er en sæsonvare, der hovedsagelig sælges i juleperioden, anses det for nødvendigt, at der indføres en midlertidig told, mens kendsgeringerne fastlægges endeligt.

D. TOLD

- (13) I henhold til artikel 8, stk. 10, i forordning (EF) nr. 384/96 skal antidumpingtolden fastlægges på grundlag af de foreliggende oplysninger. Under de foreliggende omstændigheder og under hensyntagen til, at der ikke var blevet fastsat individuelle dumpingmargener for de pågældende eksportører, findes det passende at den midlertidige told fastsættes til den endelige told, der blev fastlagt af Rådet i forordning (EF) nr. 1890/97.
- (14) I henhold til artikel 13, stk. 10, i forordning (EF) nr. 2026/97 skal udligningstolden fastlægges på grundlag af de foreliggende oplysninger. Under de foreliggende omstændigheder findes det passende, at den midlertidige told fastsættes til den endelige told, der blev fastlagt af Rådet i forordning (EF) nr. 1891/97.

E. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

- (15) Af hensyn til en forsvarlig forvaltning bør der fastsættes en frist, hvori interesserede parter kan tilkendegive deres mening skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt. Det skal desuden nævnes, at alle konklusioner i forbindelse med denne forordning er baseret på eksportørernes kvartalsrapporter eller manglende sådanne, og at de derfor er foreløbige og kan tages op til fornyet overvejelse i forbindelse med enhver endelig told, som Kommissionen måtte foreslå —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af opdrættede (ikke vilde) atlantehavslaks henhørende under KN-kode ex 0302 12 00 (Taric-kode 0302 12 00 * 19), ex 0304 10 13 (Taric-kode 0304 10 13 * 19), ex 0303 22 00 (Taric-kode 0303 22 00 * 19) og ex 0304 20 13 (Taric-kode 0304 20 13 * 19) med oprindelse i Norge og eksporteret af de virksomheder, der er anført i bilaget til denne forordning.

2. Tolden fastsættes til 0,32 ECU pr. kg af varens nettovægt.

Artikel 2

1. Der indføres en midlertidig udligningstold på importen af opdrættede (ikke vilde) atlantehavslaks henhørende under KN-kode ex 0302 12 00 (Taric-kode 0302 12 00 * 19), ex 0304 10 13 (Taric-kode 0304 10 13 * 19), ex 0303 22 00 (Taric-kode 0303 22 00 * 19) og ex 0304 20 13 (Taric-kode 0304 20 13 * 19) med oprindelse i Norge og eksporteret af de virksomheder, der er anført i bilaget til denne forordning.

2. Tolden fastsættes til 3,8 % af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse ufortoldet.

Artikel 3

1. Den i artikel 1 og 2 omhandlede told finder ikke anvendelse på vilde atlantehavslaks (Taric-kode 0302 12 00 * 11, 0304 10 13 * 11, 0303 22 00 * 11 og 0304 20 13 * 11). I forbindelse med denne forordning forstås der ved vilde atlantehavslaks fisk, som landingsmedlemsstatens kompetente myndigheder ved hjælp af alle told- og transportdokumenter, der fremlægges af de berørte parter, finder godtgjort er fanget på havet.

2. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

inden en måned fra tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 4

I henhold til artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 384/96 og artikel 30, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2026/97 kan de berørte parter tilkendegive deres mening skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen

Artikel 5

Afgørelse 97/634/EF ændres således, at de i bilaget til denne forordning anførte virksomheder slettes fra bilaget.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og gælder i fire måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1997.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

BILAG

	Virksomhed	Taric-kode
6	Altafjord Oppdrett A/S	8099
9	Aqua Supply A/S	8107
10	Aquatrade A/S	8108
18	A/S More Codfish Company	8116
34	Compania do Bacalhau Lda A/S	8132
38	DNHS Fishing Company A/S	8399
47	Fjord Aqua Group A/S	8144
52	Fresh Marine Company A/S	8149
56	Gje-vi A/S	8153
57	Gjendemsjø Fisk A/S	8299
63	Herøy Lakseopdrett A/S	8305
73	J. Meinert A/S	8175
74	Jan og Einar Martinussen A/S	8176
76	Joh. H. Pettersen A/S	8178
78	Karl Strom Andersen Eft A/S	8180
91	Marinco A/S	8191
94	Master Seafood A/S	8198
102	Nature Sea-lect Ltd	8208
103	Neptun Stavanger A/S	8209
110	Nordhav A/S	8216
120	Norsk Sjømat A/S	8233
127	Norwegian Salmon A/S	8315
132	Ocean Superior Products A/S	8237
135	Omega Sea A/S	8240
139	Polar Gigante A/S	8246
161	Seanor A/S	8272
170	Starfish	8281
184	Uniprawns A/S	8318
185	Vareberg's Røykeri	8319

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2530/97

af 16. december 1997

om sjette ændring af forordning (EF) nr. 913/97 om undtagelsesforanstaltninger til støtte for markedet for svinekød i Spanien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽²⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

På grund af udbrud af klassisk svinepest i visse produktionsområder i Spanien blev der ved Kommissionens forordning (EF) nr. 913/97⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2332/97⁽⁴⁾, fastsat undtagelsesbestemmelser til støtte for markedet for svinekød i denne medlemsstat;

minimumsvægten for støtteberettigede smågrise bør hæves fra 8 til 10 kg, og støttefastsættelsen for smågrise bør forenkles ved at anvende de ugentlige noteringer på markederne i Lérida og Segovia;

som følge af varigheden og videreførelsen af de veterinære og handelsmæssige restriktioner, de spanske myndigheder har indført, er det hensigtsmæssigt at øge antallet af fedesvin, der kan leveres til de kompetente myndigheder, således at undtagelsesforanstaltningerne kan videreføres i de kommende uger;

listen over støtteberettigede zoner i bilag II til forordning (EF) nr. 913/97 bør tilpasses til den nuværende veterinære situation;

en hurtig anvendelse af undtagelsesforanstaltningerne til støtte for markedet er et af de midler til bekæmpelse af udbredelsen af klassisk svinepest; det er derfor berettiget at anvende bestemmelserne i artikel 1, punkt 4, i denne forordning fra den 2. december 1997 for at undgå en afbrydelse af støtteforanstaltningerne for fedesvin, idet det for øjeblikket fastsatte antal heraf blev opbrugt den 1.

december 1997, og at anvende de øvrige bestemmelser fra datoen for offentliggørelsen af denne forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Svinekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 913/97 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1, stk. 2, ændres »8 kg« til »10 kg«.

2) Artikel 4, stk. 4, affattes således:

»4. Den i artikel 1, stk. 2, omhandlede støtte ab bedrift for smågrise med en gennemsnitsvægt pr. parti på 10 kg eller derover, men under 16 kg, beregnes på grundlag af prisen pr. kg for »Lérida-smågrise« af kategorien 15 kg, der er konstateret på markedet »Mercole-rida« for den uge, der går forud for leveringen af smågrisene til de kompetente myndigheder.

Den i artikel 1, stk. 2, omhandlede støtte ab bedrift for smågrise med en gennemsnitsvægt pr. parti på 16 kg eller derover, men under 22 kg, beregnes på grundlag af prisen pr. kg for smågrise af kategorien 20 kg »Selecta«, der er konstateret på markedet i Segovia for den uge, der går forud for leveringen af smågrisene til de kompetente myndigheder.«

3) I artikel 6 indsættes følgende tekst:

«— den i artikel 4, stk. 4, omhandlede støtte for smågrise«.

4) Bilag I affattes som angivet i bilag I til nærværende forordning.

5) Bilag II affattes som angivet i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Bestemmelserne i artikel 1, nr. 4, anvendes dog fra den 2. december 1997.

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT L 131 af 23. 5. 1997, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT L 323 af 26. 11. 1997, s. 23.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I»*BILAG I*

Samlet maksimalt antal dyr fra den 6. maj 1997:

Fedesvin	480 000 dyr
Smågrise	110 000 dyr
Udsættersøer	8 000 dyr

BILAG II»*BILAG II*

I provinsen Lérida, beskyttelseszonerne og overvågningszonerne som fastsat i bilag I og II til den af det catalanske »Generalitat« udstedte bekendtgørelse af 25. november 1997, offentliggjort i »Generalitats« officielle tidende den 2. december 1997, side 14002.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2531/97

af 16. december 1997

om 14. ændring af forordning (EF) nr. 413/97 om undtagelsesforanstaltninger til støtte for markedet for svinekød i Nederlandene

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽²⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

På grund af udbrud af klassisk svinepest i visse produktionsområder i Nederlandene blev der ved Kommissionens forordning (EF) nr. 413/97⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2391/97⁽⁴⁾, fastsat undtagelsesforanstaltninger til støtte for markedet for svinekød i denne medlemsstat;

på grund af videreførelsen af de veterinære og handelsmæssige restriktioner, de nederlandske myndigheder har indført, er det hensigtsmæssigt at forøge antallet af fedesvin, der kan leveres til de kompetente myndigheder, således at det bliver muligt at videreføre undtagelsesforanstaltningerne i de kommende uger;

de tunge svin, der slagtes for øjeblikket i de zoner, hvor de handelsmæssige restriktioner er blevet hævet for nylig, rammes af et fald i markedsprisen; det er derfor berettiget at indføre et loft for støtten for fedesvin med en vægt på over 140 kg, der er berettigede til støtten i forordning (EF) nr. 413/97, for at sikre ens behandling af tunge svin, der afsættes frit, og tunge svin, der er omfattet af denne støtte;

en hurtig anvendelse af undtagelsesforanstaltningerne til støtte for markedet er et af de midler til at bekæmpe udbredelsen af klassisk svinepest; det er derfor berettiget at anvende bestemmelserne i nærværende forordning fra dagen for offentliggørelsen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Svinekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 413/97 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 4 indsættes som stk. 6:
6. For fedesvin med en vægt på over 140 kg i gennemsnit kan støtten ikke overstige den støtte, der er fastsat efter bestemmelserne i stk. 1 for fedesvin med en gennemsnitsvægt på 140 kg.
- 2) Bilag I affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT L 62 af 4. 3. 1997, s. 26.

⁽⁴⁾ EFT L 330 af 2. 12. 1997, s. 13.

*BILAG**•BILAG I*

Samlet maksimalt antal dyr fra den 18. februar 1997:

Fedesvin	2 570 000 dyr
Smågrise og unge smågrise	3 800 000 dyr
Meget unge smågrise	2 700 000 dyr
Udsættersøer	25 000 dyr*

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2532/97

af 16. december 1997

om omfordeling inden for toldkontingentet for indførsel af bananer til Fællesskabet af en del af Nicaraguas kvote for 1998 til Costa Rica

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 478/95 af 1. marts 1995 om supplerende bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 404/93, for så vidt angår ordningen vedrørende toldkontingentet for indførsel af bananer til Fællesskabet og om ændring af forordning (EØF) nr. 1442/93⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 702/95⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EF) nr. 478/95 er der fastsat nærmere bestemmelser for anvendelsen af den rammeaftale om bananer, der blev indgået som led i de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi; i artikel 1 i forordning (EF) nr. 478/95 er der fastsat en opdeling af toldkontingentet i særkvoter, som tildeles de lande eller grupper af lande, som er nævnt i bilag I til forordningen; i artikel 2, stk. 2, er det fastsat, at hvis et land, som er anført i bilag I, skema 1, ikke kan udføre den samlede eller en

del af den mængde, det har fået tildelt, omfordeles mængden;

Nicaragua har meddelt Kommissionen, at landet ikke kan udføre en del af landets kvote af bananer til Fællesskabet i 1998; Nicaragua og Costa Rica har i fællesskab anmodet om, at denne del af Nicaraguas kvote omfordeles til Costa Rica; denne omfordeling bør foretages med henblik på anvendelse i anden periode for indgivelse af licensansøgninger i første kvartal af 1998 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I medfør af artikel 2, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 478/95 ændres de andele af toldkontingentet, som er tildelt Costa Rica og Nicaragua, i første kvartal 1998 således:

Costa Rica: 26,4 %

Nicaragua: 0 %.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 47 af 25. 2. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT L 49 af 4. 3. 1995, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 71 af 31. 3. 1995, s. 84.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2533/97

af 16. december 1997

om gennemførelsesbestemmelser til de særlige foranstaltninger til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav for så vidt angår den særlige forsyningsordning for tørret foder

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2019/93 af 19. juli 1993 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2417/95⁽²⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2958/93⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1802/95⁽⁴⁾, blev der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2019/93 for så vidt angår den særlige ordning med forsyning med bestemte landbrugsprodukter, og støttebeløbene i forbindelse med denne forsyning er fastsat i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2019/93; der bør i henhold til samme forordnings artikel 2 fastsættes foreløbige opgørelser for forsyning af de mindre øer i Det Ægæiske Hav med tørret foder fra de øvrige medlemsstater for kalenderåret 1998; foranstaltningen bør straks træde i kraft;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra den fælles komité af de berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med henblik på anvendelse af artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2019/93 yder EF støtte for kalenderåret 1998 til de i bilag I og II til nærværende forordning anførte mængder i de foreløbige forsyningsopgørelser for tørret foder.

Artikel 2

De støttelicenser, der er nævnt i artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2958/93, er gyldige til den sidste dag i den anden måned efter udstedelsen.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 184 af 27. 7. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 248 af 14. 10. 1995, s. 39.

⁽³⁾ EFT L 267 af 28. 10. 1993, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 174 af 26. 7. 1995, s. 27.

*BILAG I***Foreløbig forsyningsopgørelse for de mindre øer i gruppe A**

(tons)

Varebeskrivelse	KN-kode	Mængde for 1998
Lucerne og kunsttørret, varmetørret eller på anden måde tørret foder	1214 10 00 1214 90 91 1214 90 99	1 000

*BILAG II***Foreløbig forsyningsopgørelse for de mindre øer i gruppe B**

(tons)

Varebeskrivelse	KN-kode	Mængde for 1998
Lucerne og kunsttørret, varmetørret eller på anden måde tørret foder	1214 10 00 1214 90 91 1214 90 99	3 000

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2534/97

af 16. december 1997

om udstedelse af importlicenser for bananer i forbindelse med toldkontingentet for første kvartal af 1998 og om indgivelse af nye ansøgninger

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽²⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1442/93⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1409/96⁽⁴⁾, er der fastsat gennemførelsesbestemmelser for ordningen for indførsel af bananer til Fællesskabet; ved Kommissionens forordning (EF) nr. 478/95⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 702/95⁽⁶⁾, er der fastsat supplerende bestemmelser for ordningen vedrørende det toldkontingent, der er fastsat i artikel 18 og 19 i forordning (EØF) nr. 404/93;

i artikel 9, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1442/93 er det fastsat, at hvis de mængder, ansøgningen om importlicenser omfatter vedrørende et kvartal og et bestemt oprindelsessted, det være sig et land eller en gruppe af lande, jf. bilag I til forordning (EF) nr. 478/95, for en eller flere kategorier af erhvervsdrivende overstiger de fastsatte vejledende mængder væsentligt, fastsættes der en nedsættelsesprocent for ansøgninger; denne bestemmelse gælder dog ikke for licensansøgninger af kategori C og licensansøgninger af kategori A og B, der vedrører en mængde på 150 tons eller derunder, for så vidt den samlede mængde, der dækkes af disse ansøgninger af kategori A og B, for en given oprindelse ikke overstiger 15 % af de samlede mængder, der er ansøgt om;

i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1442/93 blev de vejledende mængder for indførsel i forbindelse med toldkontingentet fastsat for første kvartal

af 1998 ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2318/97⁽⁷⁾;

for mængder, der ansøges om licens for, og som alt efter tilfældet er mindre eller ikke mærkbart større end de vejledende mængder, der er fastsat for kvartalet, udstedes licenserne for de mængder, der er ansøgt om; for bestemte oprindelser overstiger den mængde, der er ansøgt om, dog mærkbart de vejledende mængder eller de andele, der er fastsat i bilaget til forordning (EF) nr. 478/95; der bør derfor fastsættes en nedsættelsesprocent, der på ovennævnte betingelser skal anvendes for hver licensansøgning for den eller de pågældende oprindelser og den pågældende licenskategori;

det bør fastsættes, hvilken maksimumsmængde der endnu kan indgives licensansøgninger for, idet der tages hensyn til de vejledende mængder, som er fastsat ved forordning (EF) nr. 2318/97, og til de ansøgninger, der er godkendt efter perioden for indgivelse af ansøgninger fra den 1. til den 7. december 1997;

bestemmelserne i denne forordning bør få virkning straks, så licenserne kan udstedes så hurtigt som muligt;

Forvaltningskomitéen for Bananer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med det toldkontingent for indførsel af bananer, der er fastsat i artikel 18 og 19 i forordning (EØF) nr. 404/93, udstedes der for første kvartal af 1998 importlicenser:

- 1) for den mængde, der er anført i licensansøgningen:
 - a) for oprindelsen Costa Rica justeret med nedsættelseskoefficienten 0,6628 for licensansøgninger af kategori B med undtagelse af licensansøgninger, der vedrører en mængde på 150 tons eller derunder

⁽¹⁾ EFT L 47 af 25. 2. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT L 142 af 12. 6. 1993, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT L 181 af 20. 7. 1996, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT L 49 af 4. 3. 1995, s. 13.

⁽⁶⁾ EFT L 71 af 31. 3. 1995, s. 84.

⁽⁷⁾ EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 26.

- b) for oprindelsen »andre« justeret med nedsættelseskoefficienten 0,5239 for licensansøgninger af kategori A og B, med undtagelse af licensansøgninger, der vedrører en mængde på 150 tons eller derunder
- c) for oprindelsen Colombia justeret med nedsættelseskoefficienten 0,7936 for licensansøgninger af kategori B med undtagelse af licensansøgninger, der vedrører en mængde på 150 tons eller derunder
- 2) for den mængde, der er anført i licensansøgningen, for en anden oprindelse end de i nr. 1 nævnte
- 3) for den mængde, der er anført i licensansøgningen, for licenser af kategori C.

Artikel 2

De mængder, for hvilke der endnu kan indgives licensansøgninger for første kvartal af 1998, er anført i bilaget.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

	<i>(tons)</i>
	Mængder, der er til rådighed for nye ansøgninger
COLOMBIA	
— Kategori A	86 378,568
COSTA RICA	
— Kategori A	84 731,867
— Kategori B	6 732,000
VENEZUELA	12 311,415
DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK	14 617,582
BELIZE	5 100,000
CAMEROUN	2 550,000
ELFENBENSKYSTEN	1 625,846
Andre AVS-lande	1 623,609

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 27. november 1997

om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af overenskomsten under FN's Økonomiske Kommission for Europa om indførelse af ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter (•Overenskomst af 1958 som revideret•)

(97/836/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A og 113 samt artikel 228, stk. 2, første punktum, artikel 228, stk. 3, andet afsnit, og artikel 228, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet bemyndigede ved afgørelse af 23. oktober 1990 Kommissionen til at føre forhandlinger om en revision af overenskomsten under FN's Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) om indførelse af ensartede vilkår for godkendelse og gensidig anerkendelse af godkendelse af udstyr og dele til motor-køretøjer, udfærdiget i Genève den 20. marts 1958;
- (2) overenskomsten af 1958 er blevet revideret;
- (3) ovennævnte forhandlinger har ført til, at Fællesskabet i sin egenskab af organisation for regional økonomisk integration, hvortil medlemsstaterne har overført kompetence inden for det område, der er

omfattet af overenskomsten, har mulighed for at blive kontraherende part i den reviderede overenskomst;

- (4) tiltrædelse af den reviderede overenskomst udgør et mål for den fælles handelspolitik i overensstemmelse med traktatens artikel 113, nemlig at fjerne tekniske hindringer for samhandelen med motorkøretøjer mellem de kontraherende parter; Fællesskabets deltagelse vil give harmoniseringsarbejdet under overenskomsten større vægt og vil derigennem kunne tilvejebringe lettere adgang til markederne i tredjelande; Fællesskabets deltagelse skal skabe overensstemmelse mellem de såkaldte regulativer, der vedtages i henhold til den reviderede overenskomst, og EF-lovgivningen på området;
- (5) typegodkendelse af motorkøretøjer og teknisk harmonisering finder sted på grundlag af direktiver vedrørende systemer, komponenter og separate tekniske enheder til køretøjer, og disse direktiver vedtages med hjemmel i traktatens artikel 100 A, der omhandler det indre markeds oprettelse og funktion; siden 1. januar 1996 er der ifølge Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil⁽³⁾ og særdirektiver for køretøjer i klasse M₁ tale om obligatorisk fuldstændig harmonisering for denne køretøjsklasse;

⁽¹⁾ EFT C 69 af 7. 3. 1996, s. 4.

⁽²⁾ Sammenstemmende udtalelse afgivet den 21. november 1997 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ EFT L 42 af 23. 2. 1970, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/27/EF (EFT L 169 af 8. 7. 1996, s. 1).

- (6) Fællesskabets tiltrædelse af den reviderede overenskomst medfører, at retsakter, der er vedtaget efter fremgangsmåden i artikel 189 B, må ændres; følgelig kræves der samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet;
- (7) de regulativer, der vedtages i den reviderede overenskomsts organer, bliver bindende for Fællesskabets seks måneder efter deres meddelelse, medmindre Fællesskabet inden da har tilkendegivet, at det ikke kan tilslutte sig dem; derfor bør det ved en afgørelse, der forudgående vedtages efter samme fremgangsmåde, som er benyttet ved tiltrædelse af den reviderede overenskomst, fastlægges, hvad Fællesskabet skal stemme til sådanne forskrifter, medmindre der blot er tale om en tilpasning til den tekniske udvikling;
- (8) ved vedtagelsen af en tilpasning af et sådant regulativ til den tekniske udvikling kan Fællesskabets stemme fastlægges efter den procedure, der anvendes ved teknisk tilpasning af direktiver om typegodkendelse af køretøjer;
- (9) der bør fastlægges praktiske regler for Fællesskabets og medlemsstaternes deltagelse i den reviderede overenskomst;
- (10) i den reviderede overenskomst er der en forenklet procedure for ændring af overenskomsten; der bør på EF-plan fastlægges en form for beslutningstagning, der tager hensyn til de begrænsninger, denne procedure sætter;
- (11) ifølge den reviderede overenskomsts bestemmelser kan enhver ny kontraherende part ved deponeringen af tiltrædelsesinstrumentet erklære, at den ikke anser sig for bundet af bestemte nærmere angivne FN/ECE-regulativer; Fællesskabet ønsker at anvende denne bestemmelse, således at Fællesskabet for det første umiddelbart tiltræder den liste over regulativer, som anses for afgørende for, at systemet for typegodkendelse af køretøjer kan fungere korrekt, og som allerede er opstillet i direktiv 70/156/EØF, 74/150/EØF⁽¹⁾ og 92/61/EØF⁽²⁾, og for det andet kan se nærmere på de øvrige regulativer enkeltvis og muligvis tiltræde dem senere, hvis de er tilstrækkelig vigtige for typegodkendelse af køretøjer i Fællesskabet og internationalt;
- (12) tiltrædelsen udelukker ikke, at Fællesskabet kan ophøre med at anvende de FN/ECE-regulativer, der er opført på den liste, det har godkendt, jf. artikel 1, stk. 6, i den reviderede overenskomst; dette vil navnlig blive aktuelt, hvis Fællesskabet vedtager strengere grænseværdier for emission af forurenende stoffer og støjemission, og de pågældende FN/ECE-regulativer ikke ændres tilsvarende;
- (13) da Fællesskabet ikke tiltræder samtlige FN/ECE-regulativer, men en fastlagt liste over regulativer, der anses for afgørende for, at systemet for typegodkendelse af køretøjer kan fungere korrekt, bør de medlemsstater, der har tiltrådt regulativer, som Fællesskabet ikke tiltræder, have mulighed for at fortsætte med at forvalte og udvikle disse;
- (14) som fastsat i traktatens artikel 234 bør medlemsstaterne sørge for, at der ikke på nuværende tidspunkt er uforenelighed mellem tidligere tiltrådte FN/ECE-regulativer, som Fællesskabet ikke tiltræder, og den tilsvarende gældende EF-lovgivning;
- (15) medlemsstaternes tiltrædelse af FN/ECE-regulativerne bør ikke være uforenelig med direktiv 70/156/EØF, 74/150/EØF og 92/61/EØF, og bør tage hensyn til procedurerne i Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽³⁾;
- (16) ifølge Fællesskabets bestemmelser tilkommer det medlemsstaterne selv at implementere forpligtelserne i henhold til artikel 2, 4 og 5 i den reviderede overenskomst —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Fællesskabet tiltræder overenskomsten under FN's Økonomiske Kommission for Europa om indførelse af ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter, i det følgende benævnt »den reviderede overenskomst«.

Teksten til den reviderede overenskomst findes i bilag I til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at deponere tiltrædelsesinstrumentet som anført i artikel 6, stk. 3, i den reviderede overenskomst og foretage den i bilag IV til denne afgørelse omhandlede underretning.

⁽¹⁾ EFT L 84 af 24. 3. 1974, s. 10. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽²⁾ EFT L 225 af 10. 8. 1992, s. 72. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽³⁾ EFT L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/139/EF (EFT L 32 af 10. 2. 1996, s. 31).

Artikel 3

1. I henhold til artikel 1, stk. 5, i den reviderede overenskomst erklærer Fællesskabet, at dets tiltrædelse kun omfatter anvendelse af de FN/ECE-regulativer, der findes på listen i bilag II til denne afgørelse.
2. I henhold til artikel 1, stk. 6, i den reviderede overenskomst kan Fællesskabet efter proceduren i artikel 4, stk. 2, andet led, i denne afgørelse beslutte at ophøre med at anvende et tidligere accepteret FN/ECE-regulativ.
3. I henhold til artikel 1, stk. 7, i den reviderede overenskomst kan Fællesskabet efter proceduren i artikel 4, stk. 2, andet led, i denne afgørelse beslutte at anvende et, flere eller alle FN/ECE-regulativer, som det ikke tiltrådte ved tiltrædelsen af den reviderede overenskomst.

Artikel 4

1. De praktiske regler for Fællesskabets og medlemsstaternes deltagelse i FN/ECE's arbejde er fastlagt i bilag III.

Fællesskabets bidrag med hensyn til prioriteringen i FN/ECE's arbejdsprogram fastlægges efter fremgangsmåden i bilag III, punkt 1.

2. Fællesskabet stemmer for vedtagelse af et udkast til et FN/ECE-regulativ eller et udkast til ændring af et FN/ECE-regulativ,

- når det drejer sig om tilpasning af et eksisterende regulativ, som det har tiltrådt, til den tekniske udvikling, og udkastet er godkendt efter fremgangsmåden i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF
- i alle andre tilfælde, når Rådet har vedtaget udkastet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.

3. Er et FN/ECE-regulativ eller en ændring af et FN/ECE-regulativ vedtaget, uden at Fællesskabet har stemt for, fremsætter Fællesskabet en indsigelse i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, andet afsnit, i den reviderede overenskomst.

4. Hvis Fællesskabet stemmer for et FN/ECE-regulativ eller en ændring af et FN/ECE-regulativ, skal det også

fremgå af afgørelsen, om dette regulativ skal indgå som en del af systemet for EF-type-godkendelse af et køretøj og erstatte gældende forskrifter i Fællesskabet.

5. FN/ECE-regulativer og ændringer af FN/ECE-regulativer, som har bindende virkning for Fællesskabet, bekendtgøres på fællesskabssprogene i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, inden de træder i kraft.

Artikel 5

1. Forslag om ændring af den reviderede overenskomst, som Fællesskabet vil forelægge for de øvrige kontraherende parter, vedtages af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet.

2. Afgørelser om, hvorvidt der skal fremsættes indsigelse eller ej mod forslag om ændring af den reviderede overenskomst, som forelægges af de øvrige kontraherende parter, vedtages efter samme fremgangsmåde som tiltrædelse af nævnte overenskomst. Er proceduren ikke afsluttet en uge inden udløbet af den frist, der er fastsat i den reviderede overenskomsts artikel 13, stk. 2, fremsætter Kommissionen på Fællesskabets vegne indsigelse mod ændringsforslaget, inden fristen udløber.

Artikel 6

De medlemsstater, der tiltræder eller har tiltrådt FN/ECE-regulativer, som Fællesskabet ikke er bundet af, kan fortsætte med at forvalte og udvikle dem gennem vedtagelse af ændringer i takt med den tekniske udvikling, idet de dog sørger for,

- at tiltrædelse af disse regulativer ikke er uforenelig med bestemmelserne i direktiv 70/156/EØF, 74/150/EØF og 92/61/EØF, og
- at procedurerne i direktiv 83/189/EØF overholdes.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 1997.

På Rådets vegne

G. WOHLFART

Formand

BILAG I

DEN ØKONOMISKE KOMMISSION FOR EUROPA
UDVALGET FOR INDENLANDSK TRANSPORT

OVERENSKOMST

om indførelse af ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter (*)

Revision 2

(inklusive ændringer med ikrafttræden den 16. oktober 1995)

UNITED NATIONS

(*) Overenskomstens tidligere titel:

Overenskomst om indførelse af ensartede vilkår for godkendelse og gensidig anerkendelse af godkendelse af udstyr og dele til motorkøretøjer, udfærdiget i Genève den 20. marts 1958.

OVERENSKOMST

om indførelse af ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter

PRÆAMBEL

DE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM HAR BESLUTTET at ændre overenskomsten om indførelse af ensartede vilkår for godkendelse og gensidig anerkendelse af godkendelse af udstyr og dele til motorkøretøjer, udfærdiget i Genève den 20. marts 1958,

SOM ØNSKER at fastlægge ensartede tekniske forskrifter, som visse hjulkøretøjer, udstyr og dele kan nøjes med at opfylde for at måtte benyttes i deres lande,

SOM ØNSKER snarest muligt at indføre disse forskrifter i deres lande, og

SOM ØNSKER at lette brugen i deres lande af køretøjer, udstyr og dele, der er godkendt af en anden kontraherende parts kompetente myndigheder i henhold til sådanne forskrifter,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

1. De kontraherende parter vil i et administrationsudvalg bestående af alle de kontraherende parter — i overensstemmelse med forretningsordenen i tillæg 1 og på grundlag af følgende artikler og stykker — udarbejde regulativer for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer. Hvor det er påkrævet, vil de tekniske forskrifter omfatte alternativer, og hvor det er muligt, vil de være præstationsorienterede og indeholde prøvningsmetoder. Det vil ligeledes til brug for de kontraherende parter, der vælger at anvende regulativerne i form af typegodkendelse, være anført, hvilke vilkår der gælder for meddelelse af typegodkendelser og gensidig anerkendelse heraf.

For så vidt angår denne overenskomst:

— forstås ved udtrykket »*hjulkøretøjer samt udstyr og dele*«, alle hjulkøretøjer, alt udstyr og alle dele, hvis egenskaber har indflydelse på færdselssikkerheden, beskyttelsen af miljøet og energibesparelser

— forstås ved udtrykket »*typegodkendelse i henhold til et regulativ*« en administrativ procedure, ifølge hvilken en kontraherende parts kompetente myndigheder efter at have foretaget den fornødne kontrol erklærer, at et køretøj eller udstyr eller dele dertil, som fabrikanten har forelagt, opfylder kravene i det pågældende regulativ. Efterfølgende attesterer fabrikanten, at alle

køretøjer, alt udstyr og alle dele, der bringes på markedet, er produceret som værende identiske med det godkendte produkt.

Regulativerne kan gennemføres ved forskellige andre administrative procedurer end typegodkendelse. Den eneste alternative procedure, der er almindeligt kendt og anvendt i visse af de lande, der er medlem af Den Økonomiske Kommission for Europa, er fabrikanterklæring, hvor fabrikanten uden nogen form for forudgående administrativ kontrol attesterer, at hvert enkelt produkt, der bringes på markedet, opfylder det pågældende regulativ; de kompetente administrative myndigheder kan ved udtagning af stikprøver på markedet kontrollere, at produkterne med fabrikanterklæring opfylder kravene i det pågældende regulativ.

2. Administrationsudvalget har som medlemmer alle de kontraherende parter, jf. forretningsordenen i tillæg 1. Når et regulativ er udarbejdet efter proceduren i tillæg 1, fremsender Administrationsudvalget det til De Forenede Nationers generalsekretær, i det følgende benævnt »generalsekretæren«. Snarest muligt derefter giver generalsekretæren de kontraherende parter meddelelse om regulativet.

Regulativet anses for vedtaget, medmindre mere end en tredjedel af de lande, der er kontraherende parter på meddelelstedspunktet, inden seks måneder efter generalsekretærens meddelelse om regulativet har underrettet generalsekretæren om, at de ikke kan tilslutte sig det.

Regulativet skal indeholde følgende:

- a) de hjulkøretøjer, det udstyr og de dele, som det drejer sig om
- b) tekniske krav, om nødvendigt med alternativer
- c) prøvningsmetoder, som skal benyttes til godtgørelse af, at præstationskravene er opfyldt
- d) vilkår for meddelelse af typegodkendelse og gensidig anerkendelse af sådanne godkendelser, herunder typegodkendelsesmærkning og vilkår for sikring af produktionens overensstemmelse
- e) datoen(-erne) for regulativets ikrafttræden.

Regulativet kan om nødvendigt indeholde henvisninger til, på hvilke laboratorier, som er akkrediteret af den kompetente myndighed, antagelsesprøvning af de typer hjulkøretøjer, udstyr og dele, der forelægges til godkendelse, skal udføres.

3. Når et regulativ er vedtaget, giver generalsekretæren snarest muligt alle de kontraherende parter meddelelse herom med angivelse af, hvilke kontraherende parter der har fremsat indsigelse, og for hvem regulativet ikke træder i kraft.

4. Det vedtagne regulativ træder i kraft på de(n) deri anførte dato(er) som et til denne overenskomst knyttet regulativ for alle de kontraherende parter, der ikke har givet meddelelse om, at de ikke kan tilslutte sig det.

5. Enhver ny kontraherende part kan ved deponeringen af sit tiltrædelsesinstrument erklære, at det ikke er bundet af visse regulativer, der på det pågældende tidspunkt er knyttet til denne overenskomst, eller at det ikke er bundet af nogen af dem. Hvis den i stk. 2, 3 og 4 fastlagte fremgangsmåde på det pågældende tidspunkt er i gang for et regulativudkast eller et vedtaget regulativ, sender generalsekretæren den nye kontraherende part det pågældende regulativudkast eller vedtagne regulativ, og det træder kun i kraft som et regulativ for den nye kontraherende part på de i stk. 4 angivne betingelser. Generalsekretæren underretter alle de kontraherende parter om datoen for en sådan ikrafttræden. Han underretter dem også om alle erklæringer vedrørende ikke-anvendelse af visse regulativer, som en kontraherende part måtte afgive i overensstemmelse med vilkårene i dette stykke.

6. Enhver kontraherende part, der anvender et regulativ, kan med et års varsel på et hvilket som helst tidspunkt meddele generalsekretæren, at dens myndigheder har til hensigt at ophøre med at anvende det. Generalsekretæren gør de andre kontraherende parter bekendt med en sådan meddelelse.

Meddelte typegodkendelser forbliver gyldige, indtil de inddrages.

Ophører en kontraherende part med at meddele typegodkendelser i henhold til et regulativ, skal den

- fortsat føre behørigt tilsyn med produktionens overensstemmelse for så vidt angår produkter, den tidligere har meddelt typegodkendelse for
- tage de nødvendige skridt som anført i artikel 4, når den af en kontraherende part, der stadig anvender regulativet, underrettes om manglende overensstemmelse
- fortsat give de øvrige kontraherende parters kompetente myndigheder meddelelse om inddragelse af godkendelser, jf. artikel 5
- fortsat meddele udvidelser af eksisterende godkendelser.

7. Enhver kontraherende part, der ikke anvender et regulativ, kan på et hvilket som helst tidspunkt meddele generalsekretæren, at den har til hensigt herefter at anvende det, og regulativet vil så træde i kraft for den pågældende part den tresindstyvende dag efter denne meddelelse. Generalsekretæren underretter alle de kontraherende parter om enhver ikrafttræden af et regulativ for en ny kontraherende part, som finder sted i overensstemmelse med vilkårene i dette stykke.

8. De kontraherende parter, for hvilke et regulativ er i kraft, benævnes i det følgende »de kontraherende parter, der anvender et regulativ«.

Artikel 2

Enhver kontraherende part, der først og fremmest anvender regulativer i form af typegodkendelser, bevilger de i de pågældende regulativer beskrevne typegodkendelser og typegodkendelsesmærkninger for de typer hjulkøretøjer, udstyr og dele, der omfattes af regulativet, forudsat at den besidder den fornødne tekniske kompetence og er tilfreds med de foranstaltninger, der er truffet til at sikre produkternes overensstemmelse med den godkendte type, jf. tillæg 2. Enhver kontraherende part, der anvender et regulativ i form af typegodkendelser, nægter at bevilge de typegodkendelser og typegodkendelsesmærkninger, der omfattes af regulativet, hvis ovennævnte betingelser ikke opfyldes.

Artikel 3

Hjulkøretøjer, udstyr og dele, som en kontraherende part har udstedt typegodkendelse for i henhold til artikel 2, og som er fremstillet enten på en kontraherende parts territorium, som anvender det pågældende regulativ, eller i et andet land, som er udpeget af den kontraherende part, der på behørig måde har godkendt de pågældende typer hjulkøretøjer, udstyr eller dele, anses for at være i overensstemmelse med lovgivningen i alle de kontraherende parter, der anvender det nævnte regulativ i form af typegodkendelser.

Artikel 4

Dersom de kompetente myndigheder i en kontraherende part, der anvender et regulativ i form af typegodkendelser, konstaterer, at visse hjulkøretøjer, udstyr eller dele, der bærer typegodkendelsesmærker, som er udstedt i henhold til det pågældende regulativ af en af de kontraherende parter, ikke er i overensstemmelse med de godkendte typer, underretter de de kompetente myndigheder i den kontraherende part, som har udstedt godkendelsen. Den pågældende kontraherende part tager de nødvendige skridt til at bringe disse produkter i overensstemmelse med de godkendte typer og underretter de andre kontraherende parter, der anvender regulativet i form af typegodkendelser, om de skridt, som den har taget, hvilke om fornødent kan omfatte inddragelse af typegodkendelsen. Hvor der måtte foreligge en fare for færdselssikkerheden eller miljøet, skal den kontraherende part, som har udstedt typegodkendelsen, underrette alle de øvrige kontraherende parter om situationen, når den har modtaget underretning om den manglende overensstemmelse med den eller de godkendte typer. Kontraherende parter kan forbyde salg og brug af sådanne hjulkøretøjer, udstyr og dele på deres territorier.

Artikel 5

De kompetente myndigheder i hver kontraherende part, der anvender et regulativ i form af typegodkendelser, sender hver måned de andre kontraherende parters kompetente myndigheder en liste over de hjulkøretøjer, udstyr og dele, som den har nægtet eller inddraget typegodkendelse for i den forløbne måned; desuden skal de efter anmodning fra de kompetente myndigheder i en anden kontraherende part, der anvender et regulativ i form af typegodkendelser, straks tilsende disse myndigheder en kopi af alle relevante oplysninger, hvorpå den har baseret sin beslutning om at meddele, nægte eller inddrage en typegodkendelse for et hjulkøretøj, udstyr eller dele i henhold til det pågældende regulativ.

Artikel 6

1. Lande, der er medlemmer af Den Økonomiske Kommission for Europa, lande, der i henhold til stk. 8 i Kommissionens kommissorium er optaget i Kommissionen i rådgivende egenskab, og regionale organisationer for økonomisk integration, som er oprettet af medlemmer af Den Økonomiske Kommission for Europa, og hvortil medlemsstaterne har overdraget kompetence inden for områder, der er omfattet af denne overenskomst, herunder bemyndigelse til at træffe beslutninger, der er bindende for medlemsstaterne, kan blive kontraherende parter i denne overenskomst.

Ved beregning af det stemmeantal, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, og artikel 12, stk. 2, råder regionale orga-

nisationer for økonomisk integration over det antal stemmer, som de af deres medlemsstater, der er medlem af Den Økonomiske Kommission for Europa, har.

2. Lande, som er medlemmer af De Forenede Nationer, og som i henhold til stk. 11 i Kommissionens kommissorium må deltage i visse dele af Den Økonomiske Kommission for Europas virksomhed, og regionale organisationer for økonomisk integration, som er oprettet af sådanne lande, og hvortil medlemsstaterne har overdraget kompetence inden for områder, der er omfattet af denne overenskomst, herunder bemyndigelse til at træffe beslutninger, der er bindende for medlemsstaterne, kan blive kontraherende parter i denne overenskomst.

Ved beregning af det stemmeantal, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, og artikel 12, stk. 2, råder regionale organisationer for økonomisk integration over det antal stemmer, som de af deres medlemsstater, der er medlem af De Forenede Nationer, har.

3. Nye kontraherende parter, som ikke er parter i overenskomsten af 1958, kan tiltræde de ændrede overenskomst ved deponering af et instrument hos generalsekretæren, efter at den ændrede overenskomst er trådt i kraft.

Artikel 7

1. Den ændrede overenskomst træder i kraft ni måneder efter den dag, hvor generalsekretæren har fremsendt den til alle de kontraherende parter i overenskomsten af 1958.

2. Den ændrede overenskomst træder ikke i kraft, hvis nogen af de kontraherende parter i overenskomsten af 1958 har gjort indsigelse herimod inden seks måneder efter den dag, hvor generalsekretæren har fremsendt den til dem.

3. For en ny kontraherende part, der tiltræder denne ændrede overenskomst, træder denne ændrede overenskomst i kraft den tresindstyvende dag efter, at dette land har deponeret sit tiltrædelsesinstrument.

Artikel 8

1. Enhver kontraherende part kan opsig denne overenskomst ved at underrette generalsekretæren derom.

2. En opsigelse træder i kraft tolv måneder efter den dato, hvor generalsekretæren har modtaget en sådan meddelelse.

Artikel 9

1. Enhver ny kontraherende part som defineret i artikel 6 kan på det tidspunkt, hvor den tiltræder denne overenskomst, eller på et hvilket som helst tidspunkt derefter, erklære ved en meddelelse stilet til generalsekretæren, at denne overenskomst skal omfatte alle eller nogle af de territorier, for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig. Overenskomsten omfatter det eller de i meddelelsen nævnte territorier fra og med den tresindstyvende dag efter, at generalsekretæren har modtaget meddelelsen.

2. Enhver ny kontraherende part som defineret i artikel 6, som i henhold til stk. 1 har afgivet en erklæring om, at denne overenskomst skal omfatte et territorium, for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig, kan opsigte overenskomsten særskilt for det pågældende territorium efter bestemmelserne i artikel 8.

Artikel 10

1. Enhver tvist mellem to eller flere kontraherende parter vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne overenskomst skal så vidt muligt bilægges ved forhandling mellem parterne.

2. Enhver tvist, der ikke bilægges ved forhandling, skal, hvis nogen af de kontraherende parter, der berøres af tvisten, fremsætter anmodning derom, henvises til voldgift og skal i overensstemmelse hermed henvises til en eller flere voldgiftsmænd, der vælges efter aftale mellem parterne i tvisten. Hvis parterne i en tvist ikke kan blive enige om valget af den eller flere voldgiftsmænd inden tre måneder fra datoen for anmodningen om voldgift, kan enhver af disse parter anmode generalsekretæren om at udpege en enkelt voldgiftsmand, til hvem tvisten skal henvises til afgørelse.

3. Den afgørelse, der træffes af den eller de voldgiftsmænd, som er udpeget i henhold til stk. 2, er bindende for de kontraherende parter, der berøres af tvisten.

Artikel 11

1. Hver ny kontraherende part kan på det tidspunkt, hvor den tiltræder denne overenskomst, erklære, at den ikke anser sig for at være bundet af overenskomstens artikel 10. Andre kontraherende parter er ikke bundet af artikel 10 i forholdet til nogen ny kontraherende part, som har afgivet et sådant forbehold.

2. Enhver kontraherende part, der har afgivet et forbehold som angivet i stk. 1, når som helst tilbagekalde et

sådant forbehold ved at underrette generalsekretæren derom.

3. Intet andet forbehold over for denne overenskomst eller over for de dertil knyttede regulativer er tilladt; dog kan enhver kontraherende part i overensstemmelse med vilkårene i artikel 1 erklære, at den ikke har til hensigt at anvende visse af regulativerne eller ikke har til hensigt at anvende nogen af dem.

Artikel 12

De regulativer, der er knyttet til denne overenskomst, kan ændres efter følgende fremgangsmåde:

- 1) Ændringer til regulativer udarbejdes af Administrationsudvalget som beskrevet i artikel 1, stk. 2, efter fremgangsmåden i tillæg 1. Om nødvendigt kan en ændring indeholde de hidtidige krav som alternativ. De kontraherende parter oplyser, hvilke alternativer inden for det enkelte regulativ de agter at anvende. Kontraherende parter, der anvender et eller flere alternativer inden for et regulativ, er ikke forpligtede til at acceptere typegodkendelser i henhold til tidligere alternativer inden for samme regulativ. Kontraherende parter, der kun anvender de seneste ændringer, er ikke forpligtede til at acceptere typegodkendelser i henhold til tidligere ændringer eller uændrede regulativer. Kontraherende parter, der anvender tidligere ændringsserier eller det uændrede regulativ, skal acceptere typegodkendelser i henhold til senere ændringsserier. Når en ændring til et regulativ er udarbejdet, sender Administrationsudvalget den til generalsekretæren. Snarest muligt derefter giver generalsekretæren meddelelse om denne ændring til de kontraherende parter, der anvender regulativet.
- 2) En ændring til et regulativ anses for vedtaget, medmindre mere end en tredjedel af de kontraherende parter, der anvender regulativet på meddelelsetidspunktet, inden seks måneder efter generalsekretærens meddelelse om regulativet har underrettet generalsekretæren om, at de ikke kan tilslutte sig ændringen. Hvis generalsekretæren efter udløbet af denne periode ikke har modtaget meddelelser om indsigelser fra mere end en tredjedel af de kontraherende parter, der anvender regulativet, erklærer generalsekretæren hurtigst muligt ændringen for vedtaget og bindende for de kontraherende parter, der anvender regulativet og ikke har gjort indsigelse imod ændringen. Hvis et regulativ bliver ændret og mindst en femtedel af de kontraherende parter, der anvender det uændrede regulativ, derefter erklærer, at de ønsker fortsat at anvende det uændrede regulativ, vil det uændrede regulativ blive betragtet som et alternativ til det ændrede regu-

lativ og formelt indarbejdet som sådant i regulativet med virkning fra datoen for ændringens vedtagelse eller ikrafttræden. I så fald gælder samme forpligtelser for de kontraherende parter, der anvender regulativet, som de i stk. 1 anførte.

- 3) Hvis en ny kontraherende part tiltræder denne overenskomst mellem tidspunktet for generalsekretærens meddelelse om ændringen af regulativet og dens ikrafttræden, træder det pågældende regulativ først i kraft for denne kontraherende part to måneder efter, at den formelt har godkendt ændringen, eller to måneder efter udløbet af et tidsrum på seks måneder efter, at generalsekretæren har givet denne part meddelelse om ændringsforslaget.

Artikel 13

Selve overenskomstens tekst og tillæggene dertil kan ændres efter følgende fremgangsmåde:

- 1) Enhver kontraherende part kan foreslå en eller flere ændringer til denne overenskomst og tillæggene dertil. Teksten til eventuelle ændringsforslag til overenskomsten og tillæggene dertil fremsendes til generalsekretæren, som videregiver den til alle de kontraherende parter og underretter alle de øvrige i artikel 6, stk. 1, omhandlede lande derom.
- 2) Ethvert ændringsforslag, der er blevet rundsendt i overensstemmelse med stk. 1, anses for at være godkendt, dersom ingen kontraherende part fremsætter indsigelse inden for et tidsrum af seks måneder efter datoen for generalsekretærens rundsending af ændringsforslaget.
- 3) Generalsekretæren underretter hurtigst muligt alle kontraherende parter, hvis der er blevet fremsat indsigelse mod ændringsforslaget. Hvis der er blevet fremsat indsigelse mod ændringsforslaget, anses ændringen for ikke at være blevet godkendt, og den vil ikke få nogen som helst virkning. Hvis der ikke er blevet fremsat nogen sådan indsigelse, træder ændringen i kraft for

alle de kontraherende parter tre måneder efter udløbet af det i stk. 2 omhandlede tidsrum på seks måneder.

Artikel 14

Foruden de i artikel 1, 12 og 13 omhandlede meddelelser giver generalsekretæren de kontraherende parter underretning om:

- a) tiltrædelser i henhold til artikel 6
- b) datoerne for denne overenskomsts ikrafttræden i henhold til artikel 7
- c) opsigelser i henhold til artikel 8
- d) meddelelser modtaget i henhold til artikel 9
- e) erklæringer og underretninger modtaget i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2
- f) eventuelle ændringers ikrafttræden i henhold til artikel 12, stk. 1 og 2
- g) eventuelle ændringers ikrafttræden i henhold til artikel 13, stk. 3.

Artikel 15

1. Hvis der på det tidspunkt, hvor ovennævnte bestemmelser får virkning, er iværksat procedurer som omhandlet i artikel 1, stk. 3 og 4, i den uændrede overenskomst med henblik på vedtagelse af et nyt regulativ, træder det nye regulativ i kraft ifølge bestemmelserne i artikel 1, stk. 5, i den uændrede overenskomst.

2. Hvis der på det tidspunkt, hvor ovennævnte bestemmelser får virkning, er iværksat procedurer som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i den uændrede overenskomst med henblik på vedtagelse af en ændring til et regulativ, træder ændringen i kraft ifølge bestemmelserne i artikel 12 i den uændrede overenskomst.

3. Hvis alle kontraherende parter er enige derom, kan et regulativ, der er vedtaget i henhold til den uændrede overenskomst bestemmelser, behandles som et regulativ, der er vedtaget i henhold til ovennævnte bestemmelser.

*Tillæg 1***ADMINISTRATIONSUDVALGETS SAMMENSÆTNING OG FORRETNINGSORDEN***Artikel 1*

Administrationsudvalget har som medlemmer alle de kontraherende parter i den ændrede overenskomst.

Artikel 2

Sekretariatet for De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa varetager udvalgets sekretariatsfunktioner.

Artikel 3

Udvalget vælger hvert år på årets første møde en formand og næstformand.

Artikel 4

De Forenede Nationers generalsekretær indkalder udvalget under Den Økonomiske Kommission for Europas auspicer, når der er behov for at udarbejde et nyt regulativ eller en ændring til et regulativ.

Artikel 5

Forslag til nye regulativer sættes til afstemning. Hvert af de lande, der er kontraherende part i overenskomsten, har én stemme. Udvalget er kun beslutningsdygtigt, hvis mindst halvdelen af de kontraherende parter er til stede. Ved beregning af det krævede fremmøde tillægges regionale organisationer for økonomisk integration i deres egenskab af kontraherende part i overenskomsten det antal stemmer, som deres medlemsstater har. Repræsentanten for en regional organisation for økonomisk integration kan stemme på vegne af dens selvstændige medlemsstater. Nye regulativforslag vedtages med et flertal på to tredjedele af de kontraherende parter, der er til stede og stemmer.

Artikel 6

Forslag til ændringer til regulativer sættes til afstemning. Hvert af de lande, der er kontraherende part i overenskomsten og anvender regulativet, har én stemme. Udvalget er kun beslutningsdygtigt, hvis mindst halvdelen af de kontraherende parter, der anvender regulativet, er til stede. Ved beregning af det krævede fremmøde tillægges regionale organisationer for økonomisk integration i deres egenskab af kontraherende part i overenskomsten det antal stemmer, som deres medlemsstater har. Repræsentanten for en regional organisation for økonomisk integration kan stemme på vegne af de af dens selvstændige medlemsstater, der anvender regulativet. Forslag til ændring af regulativer vedtages med et flertal på to tredjedele af de kontraherende parter, der er til stede og stemmer.

Tillæg 2

PROCEDURER I FORBINDELSE MED PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

1. INDLEDENDE VURDERING

- 1.1. Inden en kontraherende parts godkendende myndighed udsteder typegodkendelse, skal den forvisse sig om, at der findes sådanne foranstaltninger og procedurer, at det effektivt kan kontrolleres, at producerede køretøjer, udstyr og dele er i overensstemmelse med den godkendte type.
- 1.2. Kontrol af, om kravet i punkt 1.1 er opfyldt, foretages af den myndighed, der udsteder typegodkendelsen, eller af en anden kontraherende parts godkendende myndighed på vegne og anmodning af den myndighed, der udsteder typegodkendelsen. I sidstnævnte tilfælde skal den anden kontraherende parts godkendende myndighed udfærdige en erklæring med angivelse af, hvilke områder og produktionsfaciliteter med relevans for de(t) pågældende produkt(er) den har fundet tilfredsstillende.
- 1.3. Den godkendende myndighed skal desuden anse kravene i punkt 1.1 for opfyldt, hvis fabrikanten (for de(t) pågældende produkt(er)) er registreret i henhold til den harmoniserede standard ISO 9002 eller en tilsvarende akkrediteringsstandard. Fabrikanten skal oplyse alle enkeltheder om registreringen og forpligte sig til at underrette den godkendende myndighed om eventuelle ændringer i dens gyldighed.
- 1.4. Den godkendende myndighed skal efter anmodning fra en anden kontraherende parts myndighed straks sende sidstnævnte den erklæring, der er nævnt i punkt 1.2, sidste punktum, eller oplyse, at den ikke kan afgive en sådan erklæring.

2. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

- 2.1. Alle køretøjer, udstyr og dele, der er godkendt i henhold til et regulativ, der er knyttet til denne overenskomst, skal produceres på en sådan måde, at de stemmer overens med den godkendte type, således at de opfylder kravene i dette tillæg og i det pågældende regulativ.
- 2.2. Når en kontraherende parts godkendende myndighed udsteder typegodkendelse i henhold til et regulativ, der er knyttet til denne overenskomst, skal den kontrollere, at der findes passende foranstaltninger og dokumenterede kontrolplaner, som fastlægges i samråd med fabrikanten for hver enkelt godkendelse, og som består i, at der med bestemte tidsintervaller gennemføres sådanne prøver og tilhørende kontroller, at overensstemmelse med den godkendte type til stadighed kontrolleres; prøverne kan omfatte prøver, som er specificeret i det pågældende regulativ.
- 2.3. Navnlig skal indehaveren af typegodkendelsen:
 - 2.3.1. sørge for, at der findes procedurer for effektiv kontrol med, at produkterne (køretøjer, udstyr og dele) er i overensstemmelse med typegodkendelsen
 - 2.3.2. have adgang til det udstyr, som er nødvendigt for at kunne kontrollere overensstemmelsen med hver enkelt godkendt type
 - 2.3.3. sørge for, at testdata arkiveres, og at tilhørende dokumenter er tilgængelige i et tidsrum, der fastsættes i samråd med den godkendende myndighed. Dette tidsrum må ikke være længere end ti år
 - 2.3.4. analysere resultaterne af hver type prøvning, så det kontrolleres og sikres, at produktets karakteristika holdes konstante inden for den normale variation i en industriproduktion
 - 2.3.5. sørge for, at der for hver enkelt produkttype udføres mindst de kontroller, der er foreskrevet i dette tillæg, og de prøver, der er foreskrevet i de pågældende regulativer
 - 2.3.6. sørge for, at der, hvis der ved en given prøve er tegn på manglende overensstemmelse, foretages en ny prøveudtagning og prøvning. Der skal tages de nødvendige skridt til atter at bringe den pågældende produktion i overensstemmelse med den godkendte type.

- 2.4. Den myndighed, der har udstedt typegodkendelse, kan til enhver tid efterprøve de metoder, der anvendes til overensstemmelseskontrol ved det enkelte produktionsanlæg. Hyppigheden af denne efterprøvning fastsættes under hensyntagen til de foranstaltninger, der eventuelt er anerkendt ifølge punkt 1.2 eller 1.3 i dette tillæg, og således, at de relevante kontroller efterprøves gennem et tidsrum, der er afpasset efter den tillid, indehaveren af typegodkendelsen nyder hos den godkendende myndighed.
 - 2.4.1. Ved hver inspektion skal prøvningsregistre og produktionsjournaler fremlægges for inspektøren.
 - 2.4.2. Inspektøren kan, hvis prøvningens art taler herfor, udtage tilfældige stikprøver til prøvning i fabrikantens laboratorium (eller hos den tekniske tjeneste, hvis dette foreskrives i det regulativ, der er knyttet til denne overenskomst). Det mindste stikprøveantal kan fastsættes under hensyntagen til resultaterne af fabrikantens egen kontrol.
 - 2.4.3. Hvis kontrolniveauet ikke forekommer tilfredsstillende, eller hvis det synes nødvendigt at efterprøve de prøvninger, der er udført efter punkt 2.4.2, udtager inspektøren stikprøver til kontrol hos den tekniske tjeneste, der har foretaget typegodkendelsesprøvningen.
 - 2.4.4. Den godkendende myndighed kan udføre enhver kontrol og prøvning, der er foreskrevet i dette tillæg eller i de relevante regulativer, der er knyttet til denne overenskomst.
 - 2.4.5. Finder den godkendende myndighed utilfredsstillende resultater ved en inspektion, skal den påse, at der tages de nødvendige skridt til hurtigst muligt atter at bringe produktionen i overensstemmelse med den godkendte type.
-

BILAG II

1. På datoen for tiltrædelsen af den reviderede overenskomst med henblik på hjulkøretøjer samt udstyr og dele har Det Europæiske Fællesskab til hensigt at begrænse sin tiltrædelse til godkendelse og anerkendelse af de FM/ECE-regulativer, der er anført i nedenstående liste, med rækken af anførte ændringer, således som de er gældende på tiltrædelsesdatoen.

FN/ECE regula- tiv nr.	Ændrings- serie	Emne
1	01	Nær-/fjernlygter (inklusive R ₂ og/eller HS ₁ -lamper)
3	02	Refleksanordninger
4	—	Nummerpladelygter
5	02	Nær-/fjernlygter (*sealed beam*)
6	01	Retningsviserblinklygter
7	02	Positionslygter, baglygter, stoplygter og markeringslygter
8	04	Nær-/fjernlygter (H ₁ , H ₂ , H ₃ , HB ₃ , HB ₄ , og/eller H ₇ , H ₈ og/eller HIR ₁)
10	02	Radiostøjdæmpning
11	02	Dørlåse og -hængsler
12	03	Kollisionssikret styreapparat
13	09	Bremser
14	04	Forankringer for sikkerhedsseler
16	04	Sikkerhedsseler
17	06	Sæder og sædeforankringer
18	02	Tyverisikring
19	02	Tågeforlygter
20	02	Nær-/fjernlygter (H ₄)
21	01	Kabinens indre indretning
22	04	Styrhjelme
23	—	Baklygter
24	03	Røgdudvikling fra biler med dieselmotor
25	04	Nakkestøtter
26	02	Udragende dele
27	03	Advarselstrekanter
28	—	Lydsignalapparater
30	02	Dæk til personbiler og påhængskøretøjer dertil
31	02	Nær-/fjernlygter (*sealed beam*-halogenlygter)
34	01	Forebyggelse af brandrisici
37	03	Glødelamper til lygter
38	—	Tågebaglygter
39	—	Hastighedsmåler (speedometer)
43	—	Ruder af sikkerhedsglas
44	03	Børnefastholdelsesanordninger
45	01	Lygteviskere og -vaskere
46	01	Førerspejle
48	01	Montering af lygter
49	02	Luftforurening fra dieselmotorer
50	—	Positionslygter, baglygter, stoplygter, retningsviserblinklygter og nummerpladelygter til motorcykler og knallerter

FN/ECE regula- tiv nr.	Ændrings- serie	Emne
51	02	Støjniveau
53	—	Montering af lygter på motorcykler
54	—	Dæk til lastkøretøjer og påhængskøretøjer dertil
56	—	Nærlysgyte til knallert
57	01	Nær- og fjernlysgyte til motorcykel
58	01	Afskærmning bagtil
59	—	Udstødningssystemer (reservedele)
60	—	Betjeningsanordninger på knallerter og motorcykler
62	—	Tyverisikring af motorcykler
64	—	Reservehjul til midlertidig brug
66	—	Styrke af overbygning på store personbiler (18 eller flere perso- ner)
69	01	Bagudvendende afmærkning af langsomtkørende køretøjer
70	01	Refleksplanker
71	—	Synsfelt for traktorer
72	—	Motorcykellygter til halogenlamper (HS ₁)
73	—	Sideafskærmning
74	—	Montering af lygter på knallerter
75	—	Dæk til motorcykler og knallerter
77	—	Parkeringslygter
78	02	Bremser (klasse L)
79	01	Styreapparat
80	01	Sæder og sædeforankringer på store personbiler (18 eller flere personer)
81	—	Førerspejle til motorcykler og knallerter
82	—	Knallertlygter til halogenlamper (HS ₂)
83	03	Luftforurening
85	—	Måling af motoreffekt
86	—	Montering af lygter på traktorer
87	—	Kørelsygter
89	—	Hastighedsbegrænsere
90	01	Bremsebelægninger (reservedele)
91	—	Sidemarkeringslygter
93	—	Afskærmning fortil på lastbiler
96	—	Luftforurening fra dieselmotorer til traktorer
97	—	Tyverialarmer
98	—	Gasudladningslygter
99	—	Lamper til gasudladningslygter
100	—	Elektriske biler
101	—	CO ₂ -emission og brændstofforbrug
102	—	Kortkoblingssystemer
103	—	Katalysatorer (reservedele) til biler

De tekniske forskrifter i ovennævnte FN/ECE-regulativer bliver alternativer til de tekniske bilag til de tilsvarende EF-særdirektiver, når de har samme anvendelsesområde, og når der findes EF-særdirektiver svarende til de anførte regulativer.

De supplerende bestemmelser i direktiverne, f.eks. om monteringsforskrifter og typegodkendelsesprocedurer, finder dog fortsat anvendelse.

I tilfælde, hvor det er klart, at der er afvigelser mellem et FN/ECE-regulativ og det tilsvarende EF-direktiv, vil Fællesskabet kunne beslutte at løse sig fra sin forpligtelse til gensidig anerkendelse på området og ophøre med at anvende de(t) pågældende FN/ECE-regulativ(er) i overensstemmelse med artikel 1, stk. 6, i den reviderede overenskomst, jf. også artikel 3 i denne afgørelse.

2. De af de anførte FN/ECE-regulativer, for hvilke der på tiltrædelsesdatoen ikke findes nogen EF-særdirektiver, bliver i overensstemmelse med punkt 1 alternativer, når sådanne EF-særdirektiver får virkning.
3. FN/ECE-regulativ 22 finder i overensstemmelse med traktatens regler først anvendelse for Det Forenede Kongerige den 1. juli 2000, eller, hvis det sker tidligere, når Fællesskabet tiltræder et ændret FN/ECE-regulativ om styrthjelme, som foreskriver samme eller højere standarder end dem, der er gældende i Det Forenede Kongerige på datoen for denne afgørelses vedtagelse.

BILAG III

PRAKTISKE REGLER FOR FÆLLESSKABETS OG MEDLEMSSTATERNES DELTAGELSE I DEN REVIDEREDE OVERENSKOMST

Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne deltager som kontraherende parter i den reviderede overenskomst efter følgende regler:

- 1) *Forhandlinger og forberedende arbejde i forbindelse med FN/ECE-arbejdsprogrammet og med arbejdet forud for vedtagelsen af regulativer eller ændringer af eksisterende regulativer, som Fællesskabet tiltræder*

Fællesskabets bidrag med hensyn til prioriteringen i arbejdsprogrammet fastlægges efter omstændighederne efter fremgangsmåden i traktatens artikel 228, stk. 1.

Repræsentanter for Kommissionen og medlemsstaterne deltager i det forberedende arbejde i ekspertgrupper med det formål at lette vedtagelsen af et forslag til et nyt FN/ECE-regulativ eller en ændring af et eksisterende FN/ECE-regulativ. Under dette forberedende arbejde kan medlemsstaternes eksperter fremsætte tekniske udtalelser og deltage i fuldt omfang i de tekniske drøftelser, men kun i deres egenskab af tekniske eksperter og uden at binde deres nationale myndigheder eller Fællesskabet.

Efter denne forberedende fase repræsenterer Kommissionen Fællesskabet i Det Administrationsudvalg, der er nedsat i henhold til artikel 1 i den reviderede overenskomst, og taler på Fællesskabets vegne i overensstemmelse med traktatens artikel 113. Fællesskabet fastlægger sin endelige holdning til vedtagelse af et nyt FN/ECE-regulativ eller en ændring af et eksisterende FN/EC-regulativ i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i denne afgørelse.

Kommissionen holder Europa-Parlamentet underrettet i alle stadier af denne procedure, navnlig med hensyn til udarbejdelsen af arbejdsprogrammet og styringen og resultaterne af det forberedende arbejde. Derudover forelægger Kommissionen i god tid udkast til FN/ECE-regulativer og ændringer dertil for Europa-Parlamentet.

- 2) *Vedtagelse af FN/ECE-regulativer og ændringer af eksisterende FN/ECE-regulativer*

Fællesskabets stemmeret i organerne under den reviderede overenskomst udøves af Kommissionen. Medlemsstaterne deltager ikke i afstemningen undtagen i tilfælde, hvor det er blevet besluttet, at Fællesskabet ikke er eller ikke vil blive bundet af et FN/ECE-regulativ.

Fællesskabets institutioner forpligter sig til at fremskynde deres arbejde mest muligt, så afstemning i ECE ikke sinkes unødigt. Med henblik herpå forelægger Kommissionen sit forslag, jf. artikel 4, stk. 2, i afgørelsen, så snart hovedpunkterne i et udkast til FN/ECE-regulativ ligger fast.

- 3) *Ændring af den reviderede overenskomst*

Kun Fællesskabet kan fremsætte forslag om ændring af den reviderede overenskomst.

Hvad angår ændringer foreslået af andre kontraherende parter i overensstemmelse med den reviderede overenskomst artikel 13, tilpasser medlemsstaterne deres standpunkt efter Fællesskabets.

- 4) *Involveres en medlemsstat i en tvistbilæggelsesprocedure i medfør af artikel 10 i den reviderede overenskomst, koordineres medlemsstatens holdning for så vidt angår spørgsmål om fortolkningen af overenskomsten i denne procedure med Kommissionen efter konsultation af de andre medlemsstater.*

*BILAG IV***UNDERRETNING, DER SKAL FORETAGES I HENHOLD TIL AFGØRELSENS ARTIKEL 2**

Det Europæiske Fællesskab erklærer, at det ikke er bundet af artikel 10 i den reviderede overenskomst, og at artikel 2, 4 og 5 deri i alle tilfælde implementeres af de enkelte medlemsstater. Det Europæiske Fællesskab erklærer, at FN/ECE-regulativ 22 ikke finder anvendelse på Det Forenede Kongerige.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 9. december 1997

om oprettelse af et rådgivende udvalg for Fællesskabets politik med hensyn til træ- og papirindustrien

(97/837/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

ud fra følgende betragtning:

I betragtning af træ- og papirindustriens økonomiske udvikling og behovet for at sikre, at dens forskellige grene er repræsenteret i udvalget, bør der foretages en ændring af Kommissionens afgørelse 83/247/EØF⁽¹⁾ —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

I afgørelse 83/247/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, 2 og 3 affattes således:

»Artikel 1

Der oprettes under Kommissionen et rådgivende udvalg for Fællesskabets politik for træ- og papirindustrien, i det følgende benævnt »udvalget«. Udvalget består af repræsentanter for træ- og papirindustriens europæiske organisationer.

Artikel 2

Udvalget rådgiver Kommissionen på dennes opfordring eller på eget initiativ om de industrielle aspekter af fællesskabspolitik, som berører træ- og papirindustrien, samt i markedsspørgsmål og andre økonomiske anliggender i forbindelse med træprodukter i Fællesskabet eller efter efterspørgslen på dem.

Artikel 3

Udvalget består af 23 medlemmer:

- fem repræsentanter for skovbrugssektoren
- seks repræsentanter for træindustrien
- seks repræsentanter for papirmasse-, papir- og papfremstillings- og forarbejdningsindustrien
- seks repræsentanter for trykkeri- og forlagsindustrien.*

2) Artikel 5 og 6 affattes således:

»Artikel 5

Udvalgsmedlemmernes mandatperiode er på to år. Den kan fornyes med Kommissionens godkendelse. Ved toårsperiodens udløb beholder udvalgsmedlemmerne deres plads, indtil de bliver afløst, eller deres mandat er blevet fornyet.

Et medlems mandatperiode ophører inden toårsperiodens udløb ved fratrædelse eller dødsfald.

Medlemmet afløses i resten af mandatperioden efter bestemmelserne i artikel 4.

Medlemshvervet er vederlagsfrit.

Artikel 6

Fortegnelsen over medlemmerne offentliggøres af Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* til orientering.*

3) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

1. Udvalget og arbejdsgrupperne indkaldes af formanden. Udvalget træder sammen ved Kommissionens hovedsæde.

2. Repræsentanter for berørte tjenestegrene inden for Kommissionen deltager i udvalgets og arbejdsgruppernes møder.*

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 1997.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen

(¹) EFT L 137 af 26. 5. 1983, s. 31.

BILAG

UDVALGET FOR FÆLLESSKABETS POLITIK FOR TRÆ- OG PAPIRINDUSTRIEN

1. Skovbrugsektoren	5 medlemmer
Offentligt ejede skove	1
CEPF — Confédération européenne des producteurs forestiers	1
USSE — Union de Silvicultores del Sur de Europa	1
UEF — Union of European Foresters	1
FECOF — Fédération européenne des communes forestières	1
2. Træindustrien	6 medlemmer
CEI-Bois — Confédération européenne des industries du bois	1
OES — Organisation européenne des scieries	1
FESYP — Fédération européenne des syndicats de fabricants de panneaux de particules	1
FEROPA — Fédération européenne des fabricants de panneaux de fibres	1
FEIC — Fédération européenne des industries du contreplaqué	1
Euro MDF — European Association of Medium Density Fibreboard	1
3. Papirmasse-, papir- og papfremstilling og forarbejdning	6 medlemmer
CEPI — Confederation of European Paper Industries	1
EPIS — European Pulp Industry Sector	1
CEPI Cartonboard/Procarton	1
ETS — European Tissue Symposium	1
EDANA — European Disposables and Non-wovens Association	1
CITPA — Confédération internationale des transformateurs de papier et carton en Europe	1
4. Trykkeri- og forlagsvirksomhed	6 medlemmer
INTERGRAF — Confédération internationale de l'industrie graphique et des industries annexes	1
FAEP — Fédération des associations d'éditeurs de périodiques de la CEE	1
ENPA — European Newspapers Publishers Association	1
EADP — European Association of Directory Publishers	1
EPC — European Publishers Council	1
FEP — Federation of European Publishers	1
I alt	23